

Magyar Cserkész

MÁRTON·L
·1934·

1934 DEC. 1, XV. ÉVF. 22. SZ.

ÁRA 20 FILL.

HAJRÁ!

EZER

Keresd ki

Fontos!

Munkára fel!

Ez az utolsó alkalom!

Annak ítéli oda jutalmúl a bíráló bizottság (vitéz Temesy Győző dr. elnök, Ajkay József dr., Kosch Béla dr., Liptai János, Major Dezső dr. és Nagel Edgár dr. tagok) az

pengőt és sorba tovább a nagyszámú JUTALOM TÁRGYAT

aki szeptember 15-től bezárólag ezen számig minden szelvényt pontosan beküldött, a felsorolt rejtvények közül egyet-egyet helyesen megfejtett és az alábbi feladatot jól megoldja!

— a Magyar Cserkész e számából —

a cserkészéletet legjobban jellemző tizenkét mondatot.

A nyomdából kikerülő első M. Cs. példányt az Országos Elnök Urnál elhelyezzük, aki a cserkészéletet jellemző tizenkét mondatot kiválasztja és december 6-ig megőrzi. Minden megfejtésnek december 5-én estig meg kell érkeznie a M. Cs. kiadóhivatalába: Budapest, V., Nagy Sándor-utca 6.

1. Az utolsó oldalon lévő szelvényt vágd ki, ragaszd rá egy külön iv papírosra.
2. Írd fel rá — olvasható írással — nevedet, címedet.
3. Írd fel rá a Te általad kiválasztott tizenkét mondatot.
4. A mondatok után írd oda, hogy a M. Cs. hányadik oldalán található.

A díjat kapott pályázók neveit december 15-i számunkban soroljuk fel és egyidejűleg intézkedünk a díjak kiküldéséről, illetve átvételéről.

ENRILO-NAK

a kitünő szomjesillapító-
nak, egyetlen kulacsból
sem szabad hiányoznia.

*

Jól cukrozva üdítő
és egészséges ital,
mely különösen
hosszabb túráknál
nagyon ellenállóké-
pességet kölcsönöz.

*

Kizárólagosan honi nyers-
anyagokból gyártja a

FRANCK HENRIK FIAI RT.

nagykanizsai és moson-
szentjánosi hazai gyáraiban

SZERKESZTI: DR SZTRILICH PÁL

Baden-Powell írja az állatok világáról..

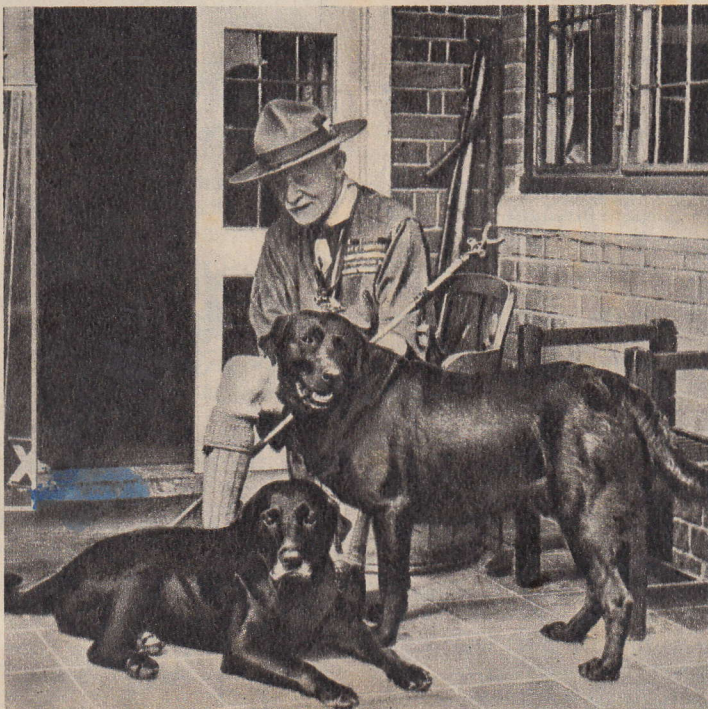
— Az állatok világa mindig közelben van, ha tanulmányozni akarjátok és mélyebb betekintést nyújt a természet csodáiba.

Itt vannak például a madarak. Tollaik csodálatos alkatával s könnyű csontjaik szerkezeti elrendezésével, mely lehetővé teszi nekik a repülést, fészekrakó leleményességükkel és vándorösztönükkel, melyekkel a félvilágon át eltalálnak minden évben egy bizonyos pontra. Itt vannak a méhek. Típusai az igazi szociális telepek, ahol mindnyájan a közjóért dolgoznak, csodálatos felosztásával a kötelességeknek és érzékével a fegyelmeknek.

Nem akad egy barátod, akinek méhkasa van, aki megmutathatna valamit csodálatos belső életükből?

Akkor láthatnád magad, hogyan gyűjtene a méhek, hogyan készítik a viaszt a növények virágpórából, amit nyállal kevernek, hogy építenek az építő méhek belőle cellákat, pontosan egyforma alakúra és nagyságúra.

* Baden-Powell: A Boldogulás ösvényein című könyvéből. Megjelent magyarul. Kapható a Cserkészboltban.

Hogyan jönnek a mézet hozó méhek, hogyan töltik meg mézzel, melyet a virágokról gyűjtene a közösség táplálására, hogyan rakja le a méhkirálynő petéit a keltető cellákba, ahol a gondozó méhek táplálják, hogyan szellőztetik a kaptárt szárnyaikkal a szeltesapó méhek, melyek szabályos sorokban helyezkednek el, hogyan zavarják el az őrködő és védelmező méhek a betolakodókat az ajtóktól.

S aztán a nagyobb állatoknál okosságot találunk, akár vadak, akár szelídek, akár fókák, akár párducok, lovak, vagy kutyák. Mind egyiknek van értelme és emlékezete, amely képességeiket kormányozza.

Nemcsak az emberek között szereti az anya gyermekét, az anyatigris is szereti kölykét, a fogoly madár csibéit.

Láttunk már állatokat, melyek életüket áldozták föl, hogy megvédelmezzék kicsinyeket, ugyanolyan bátran, mint ahogy a katona harcot otthonáért és hazájáért.

A kutya kész megvédelmezni téged és tulajdonodat élete árán is, ha szükséges, nem jutalomért, hanem mert szeret téged.

Készüljete a jötetthétre

Van-e otthon olyan játékod, amellyel már nem játszol, de még használható, vagy egy kis ügyességgel rendbehozható? Esetleg csak két játékod van összesen?

Van-e otthon nélkülözhető ruhadarabod vagy mesés-könyved, hasznos olvasmányod? Azért kérdezem, mert szeretném, ha adnád belőle annak, akinek nincs. Ha a Jézuskának adnád, hogy olyan helyre küldje, ahol a legnagyobb szükség van rá.

Ugye tudod, hogy jötetthétre készülünk mindnyájan magyar cserkészek, mert sokan szorulnak segítségre.

A cserkésznek pedig kell segítenie — adakozó lélekkel kell. Gyűjtsd hát az erőidet és gyűjtsétek az erőiteket mindnyájan magyar cserkészek, mert sokan vannak, akiket segítenünk kell. Nagyon sok ember él nyomorban Magyarországon és a csonka ország is szegény. Minket erre a munkára a mi édes hazánk hív, hiszen önmagunkon is segítünk, ha magyar testvéreinken segítünk! Az őrsök erejére, a csapat összefogására van szükség, hogy siker koronázza munkásságunkat.

A magyar cserkészek serege harcban száll a pusztító nyomor ellen és ebben

a harcban minden cserkésznek ébernek kell küzdenie s tudnunk kell egymásról, hogy kik tartozunk együvé.

Ne járj soha cserkészjelvény nélkül, hogy felismerhessük egymást. És ne kutassuk azt, hogy ki az idősebb vagy fiatalabb egy-két hónappal, hanem szeretettel köszöntsük „Jó munkát”-tal egymást, mert ez a jelszavunk. Tisztelegjünk a jelvénynek, a tíz törvény és a hármas fogadalom jelképének, a cserkész szellemnek, amelyre fogadalmat tettünk. Flúk dolgozzunk, hogy boldog karácsonya legyen minden magyarnak. Országos cserkészszerveletől

Az élő cserkész-törvény =

Küldi:

Dr. Csaba Jenő

VI. törvény.

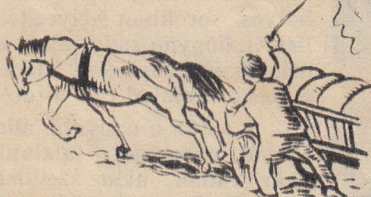
„A cserkész szereti a természetet jó az állatokhoz és kíméli a növényeket“

X. Pius pápa a nápolyi Állatvédő Egyesületnek 1907-ben elküldötte a fényképét sajátkezűleg ráírt jókívánságaival. Egyben megkérte O'Kelly prelátot, közölje az egyesülettel:

A pápa áldása szol mindenkinék, aki az Isten által szolgálatunkra rendelt néma állatokkal való kegyetlenkedést megakadályozza.

1913-ban a panamai törvényhozás így rendelkezett:

— II. t.-c.: Aki állatokat bántalmaz, olyan szolgálatokat kíván tőlük, mely erejüket meghaladja, nem gondozza őket, szükség nélkül hasznos madarat öl, fészkeket megrabolja: pénzbírságot fizet, mely 2—10 balboasig terjedhet.

— V. t.-c.: Mindenki, aki szemtanuja

valami kegyetlenségnek, mely állat ellen irányul, köteles erről a hatóságnak jelentést tenni, ellenkező esetben ő is bűnrészes és a főbűnös bírságának felében elmarasztalják.

Idegen ország iskolai falitábláján olvastam:

— Ne öljétek meg a vakondot, mert a párjával évenként 200.000 rovart és csimazt pusztít el.

— Ne bántátok a katicabogarat, mert elpusztítja a levétetűt.

— Ne bántátok a sündisznót, mert egeret, csimazt és mérgekgígyót pusztít.

— Ne öljétek meg a varangyosbékát, mert elpusztítja a csigákat és röpkülésükben fogja el a bogarakat.

— Ne bántátok a futrinkát, mert összemarja a hernyókat a fán.

— Ne bántátok a gyíkot, mert csigát, legyet, hernyót eszik.

New-Yorkban a rendőrség ily plakátokkal látta el a nagy istállókat:

— A ló kérése: Uram! Etess és oltsd szomjúságomat. Napi munka után adj menedéket tiszta istállóban. Simogass és taníts készségesen; szavad többet ér, mint az ostor.

Ne üss, ha az úton felfelé kapaszkodom; ne rángass, ha lefelé haladok. Ha nem értelek meg azonnal, nézd meg, rendben van-e a gyeplő, nem kínoz-e a patkó. Ha meghagyom az abrakot a jászolban, nézd meg a fogaimat. Farkamat ne vágasd le; ez az egyedüli oltalmam a legyek ellen.

— Bocsáss meg, hogy ezen alázatos kéréssel hozzád fordultam, de annak nevében tettem, Aki szintén istállóban született.

1907-ben az olasz Foggia-ban 1,000.000 pacsirtát öltek meg hálóval. Pedig egy ötfiókás fészek etetése a szülők részéről 30 napig tart. Egy fióka napi porciója 50 hernyó és rovar. Az etetés ideje alatt tehát összesen 7500 kártékony rovar pusztul el. Ez az egyik eredmény. Most jön a másik: minden egyes hernyó naponta annyi levelet eszik meg, amennyi a testi súlya. Feltéve, hogy naponta csak egy gyümölcsfavirágot eszik meg, harminc nap alatt mégis 30 virág megy tönkre, 7500 hernyó pedig 225.000 gyümölcsvirágot pusztít el.

Egy fecské naponta 600 szúnyogot fogyaszt el. Míg fiait eteti a két öreg, óránként

hússzor röppen ki eledelért; naponta 16 órán keresztül. Ez havi 270.000 szúnyogot vagy rovar jelent. Egyetlen egy fecskéfészek egy évben 1,000.000-t.

1897-ben egy hallei földbirtokos talált egy bagolyfészket néhány fiókéval. Az egészét bevitte egyik lakatlan szobájába, melynek ablakát szándékosan nyitva hagyta.

A fiatalok csiripolására csakhamar rájuk találtak az öregek. Éjjelenként a nyitott ablakon át hoztak nekik élelmet és gondoskodtak arról, hogy nappalra is maradjon nekik.

A tulajdonos reggelente vagy 30 egeret talált a fészek körül. Estére már egy sem maradt a harmincből.

A XIX. század elején Hessenben, Hanau vidékén sok tölgyfát vágtak ki, noha a törzsükben sok denevér aludta téli álmát.

A fák szétfűrészelésével valamennyi elpusztult. Vagy megfagytak, vagy a munkások elpusztították őket.

Azonban a denevérek kiirtásának következményeként a következő évben a hernyók olyan nagy tömegben léptek fel, hogy messze mérföldeken minden fa elpusztult.

Télen egy hivatalnok minden reggel ablakánál megérette a madarakat. Egyik reggel azonban a madarak nem kaptak eleséget. Már kilenc óra volt és a sok madár nyugtalanul röpködött a megszokott ablak körül.

A szomszédoknak feltűnt ez a nyugtalanulás, hívták a hivatalnok gazdaasszonyát. Az kinyitotta az ajtót, még idejében. Ha késik, a szengáz végez a gazdájával.

1914-ben Münchenben több úrinő elhatározta, hogy a beteg kutyák és egyéb állatok számára menhelyeket létesítenek. Megkeresték III. Lajos bajor királyt, hogy vállalja el a fővédnökséget.

— Tisztelt Hölgyeim! — válaszolt a király. — A beteg embereken kell segíteni, de a beteg állatokat meg kell ölni. Használják a pénzüket inkább a beteg emberekre, nem pedig macskákra, kutyákra és lovakra.

(Folytatjuk.)

HEGYMÁSZÁS HÓBAN

Hátam mögött hagytam a tó sötétkéék tükrét

A Rigi aránylag kicsi hegy (1800 m.) a környező havasokhoz képest, de gyönyörű kilátása miatt igen kedvelt kirándulóhely a Vierwaldstetti tó mellett. Fogaskerekű vasút visz fel egész a csúcsáig és végig a gerincén is. A csúcson valóságos szállodalep van, főleg gazdag amerikaiak számára.

Tekintettel minderre, valamint arra, hogy a nyáron ennél jóval magasabb és nehezebb hegyeket másztunk meg a Fogarasi Havasokban, elhatároztam, hogy felmászom a Rigi-re, bár egyedül vagyok és napok óta ködös októberi idő van. Az nem aggasztott, hogy néhány nappal ezelőtt a magas hegyekben hó esett, mert meleg volt és a Rigi-re nemcsak jelzett, de főleg épített utak vezettek és arra gondoltam, itt oly nagy turistaforgalom van, hogy ez utakat azóta már bizonyára tisztára taposták.

Annyira nem tartottam magamat öregnek és totyakosnak, hogy fogaskerekűvel utazzak fel egy hegyre, mikor két egészséges lábam van és mikor én nemcsak kilátást élvezni, de mozogni is akarok, tehát nem ültem fel a fogaskerekűre, hanem egy tóparti községből, Gersauból indultam neki a hegynek. Délután félégely lehetett, mikor elindultam és úgy terveztem, este fél hétre felérek a gerincvasút végállomására, Rigi Scheideggre, ott alszom és reggel kapaszkodom fel a csúcsra. Gondoltam, ilyen magas hegyen fél hétig elég világos van ahhoz, hogy az utat megtaláljam. Különbben is térképpel, távcsövel, iránytűvel el voltam látva, tehát nem volt mitől félnem.

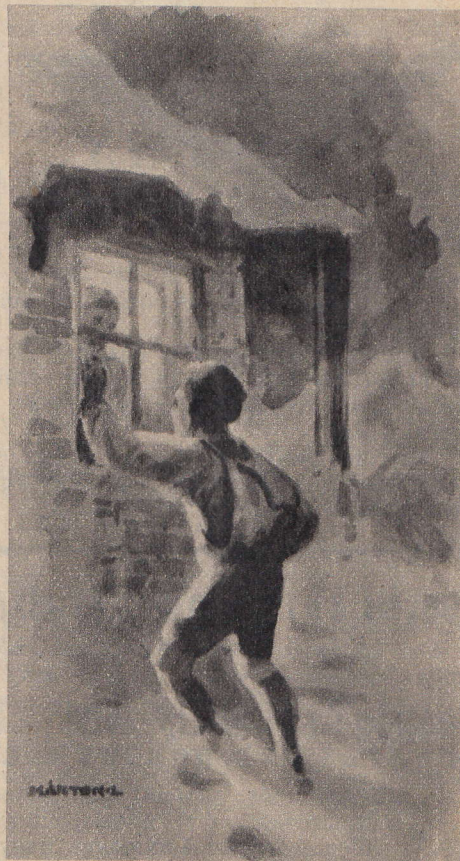
Hogy bizalmam teljes legyen, felszállt a köd és kisütött a nap is, úgyhogy fényes napvilág mellett kezdtem a svájci alapossággal épített serpeningyalogúton felfelé ballagni. Hátam mögött hagytam a tó sötétkéék tükrét, a partján itt is, ott is vidáman mosolygó játékházszerű falucskákkal. Csakhamar kellemetlen meglepetésként ért azonban az, hogy a hó jóval magasabb volt és nagyobb terület borított, mint gondoltam. Odalenn azt hittem, legfeljebb néhány csúcs van hó alatt és alig jövök egy órája, a mezők máris jobbra-balra teljesen hóval vannak borítva. Ezt elvégre nem tétéleztem fel október közepén, még a svájci hegyekről sem s azért könnyű nyári turistacipőben és harisnyában jöttem, eszembe sem jutott, hogy sinadrágot öltsek és bokavédőt kössek egy októberi gyalogtúrához. Az út ugyan egyelőre teljesen le van taposva, de a gyalogút közepén kitaposott ösvény mellett már az úton is 20–30 cm. magasan áll a hó. Nem baj, gondoltam, ez a csapás bizonyára felvezet Rigi Scheideggig és ha onnan nincs tovább út, legfeljebb holnap a fogaskerekűvel utazom tovább.

A csapás azonban, sajnos, egy háznál majdnem teljesen megszűnt, úgy látszik, nem turisták, hanem a háznál lakó parasztok taposták. Már-már azon gondolkodtam,

hogy visszafordulok, mikor észrevettem, hogy némi nyomok vezetnek azért tovább. Két keskeny, egyenes vonal, közte kétujjú csülök nyoma, mellette szöges cipők hű visszátükrözése a hóban. Nyilvánvalólag egy ökörvontatta szánkó kapaszkodott itt előttem felfelé s a szánkó mellett gázolt a hóban a szöges cipős legény. Én az ökor nyomain tovább indultam, de ez már távolról sem volt olyan könnyű és kényelmes út, mint az előbbi. Bokán felül sülyedtem a hóba és amellett mindig igen vigyáznom kellett, hova lépek, mert ha az ökor nyomából kiléptem, szinte térdig ért a hó. Ezen az úton mentem jó másfél órahosszat és a hótaposástól tisztességgel elfáradtam. Végre a távolban feltűnt egy épület, gondoltam, menedékház, ahol meghálhatok. Tévedtem. Egyszerű faistálló volt és tulajdonosa semmi hajlandóságot nem mutatott befogadásomra, csak kaján vigyorgással mutatott felfelé, arra van Rigi Scheidegg, körülbelül egy félóránnyira. Gondoltam, ha a menedékházat elérem egy félóra alatt, akkor érdemes nekiindulni a taposatlan, friss hónak is, mert hamarabb érek fedél alá, mintha visszafordulok Gersau felé. Elindultam tehát felfelé a hőmezőn.

Az útnak némi nyomai látszottak a hótakarón keresztül is, de rövidesen rájöttem, hogy nem érdemes az úton menni, mert ott, tekintettel arra, hogy az kissé mélyebben fekszik a mezőnél, magasabb a hó és még nehezebb a járás. Mentem tehát egyelőre az út mellett. Közben teljesen besötétedett. A felhők között bujkáló hold időnként kibukkant és valami különös, lilás fényt sugárzott a hóra. Halálos csend volt és én kezdtem megérteni az egyszerű népek meséit, melyek a holdvilágban lidérceket, fejetlen csontvázakat és rémeket táncoltatnak. Nem is kellett nagy fantázia ahhoz, hogy rémeket lásson az ember, amint a holdnak a felhők mögül való előbukkanásával a hó lilán kezdett szikrázni és itt is, ott is fekete alakok tűntek fel rajta — egy-egy fenyőfa árnyékai. És mihelyt a hold egy pillanatra elbujt, az alakok eltűntek és a lila szikrázás helyett valami halványzürke derengést mutatott a hó. Egy pillanatra visszazéstem a mélyen alattam fekvő tóra, talán az megnyugtatóbb képet nyújt. Ijedten kaptam vissza a fejemet. A tó feketén bámult lentről, mint egy sárkány szeme, mely a világot készül elnyelni. Mindig van valami különös titokzatosság a hegyi tavakban, de ez most egyenesen borzalmas volt, fekete hallgatásával a fehér-lilán szikrázó hőmezők alatt. Fizikailag meg tudtam magyarázni, miért nem csillogott a tó, hiszen én a holdvilág és a tó között álltam és a tó a holdfényt valahova messze a túlsó partra tükrözte vissza. De mégsem mertem lenézni rá.

Ez a fáradtság — állapítottam meg és fogamat összeszorítva néztem előre a magasság felé. Utam egyre nehezebb lett. A hó majd mindenütt térdem felül ért és minden 10 lépés után ki kellett fújjam magamat a hótaposás munkájában. De megállni viszont nem mertem, mert ha

Bezörgetek!

risnyáim térdig vízesek voltak és attól félttem, megfagy a lábam, ha mozgás nélkül állva maradok a hideg hóban. Egy fatónkre felállva fújtattam kicsit és elővettem távcsővem, hogy körülnézzek. Végre megtaláltam a célt! Előttem alig fél kilométerre egy nagy ház körvonalai bontakoztak ki. Ez a rigi sheideggi hotel.

Újra nekiindultam, egyenesen az épület felé a meredeken. Most már szabadszemmel is láttam, csak az aggasztott kissé, hogy nem voltivilágítva. Talán lefeküdtek már benne. A meredeken már derékig is ért a hó, úgyhogy kezemmel is segítenem kellett az előrejutásban. Szinte négykézláb másztam. Végre odaérek a szálló teraszára. Bezörgetek. Semmi. Körüljártam az épületet, zörgetek több helyen. Nem válaszol. A hó sehol sincs letaposva, tehát itt nem jártak, mióta a hó leesett.

Most mit csináljak? Menjek vissza azon az embertelen úton, ahol jöttem? Most fél nyolc van, éjfél lesz, mire visszaérek Gersaubá, mert a nyomok, amiket tapostam, alig fognak használni visszafelé. Hej, ha most sídeszkával volnék, de könnyen határoznék! De így!?

Valamit mégis találtam. A ház egyik sarkánál sínyomok voltak. Látszott, ketten jöttek és a sínyom melletti botnyomokból azt is meg tudtam állapítani, hogy jöttek és visszafordulva ugyanazon a nyomon vissza is mentek. A nyom nem lehetett régebb egy naposnál. Tehát valaki itt járt ma vagy tegnap és a házat zárva találva, visszament. A nyomá egész biztosan vezet valahova és könnyebben járok rajta, mintha visszamegyek a saját nyomaimon.

Mentem tehát tovább a sínyomokon, óvatosan nézve a lábam elé, nehogy valami gödörbe lépjek, mert azt a sínyom nem mutatja meg. A nyom kevés várta a rákanyarodott egy széles, menetelesen kapaszkodó útra. Talán

új autót? De az jelezve lenne a térképen! Megvan! Ez csakis a Rigi gerincevasútjának behavazott pályája lehet s én ezen körülbelül két és fél óra múlva elérek a csúcsra, ahol, tudom, hogy van télen is üzemben tartott menedékház. Jól sejtettem, mert a nyom rövid idő múlva egy alagútba vezetett be és ott nem lévén hó, láttam lábaim alatt a talpfákat és a síneket is. Végre helyes úton vagyok.

Kezdett azonban mindjobban erőt venni rajtam a fáradtság. Az alagútban, hol száraz hely volt, leültem ugyan pár percre, de azután megint bukdácsoltam és lassan haladtam, mint a jó, erős túrák végén szokás. Ez a vég kezdete. Ha nem bírom energiával még egy óráig, akkor nyugodtan megfagyhatok itt, mert erre ugyan napokig nem jár most senki. A pálya most egy körülbelül 50 m. hosszú viadukton vezetett át. A sínyom rajta maradt a pályán. Én sem tehetek mást, mint hogy végigmenjek a viadukton, mert a viadukt alatt bizonyára hófúvásos a hó, talán az embert is ellepi, ott nem tudok átmászni. Fenn a pályán azonban nem mozgok oly könnyen, mint aki sível járt itt előttem, mert a talpfákra nincs palló fektetve s így ha a talpfák közé találok lépni, könnyen lecsúszhatok és nyakamat töröm. Mit tegyek? Négykézláb ereszkedtem és a kutyák e nemes módján másztam át a viadukton.

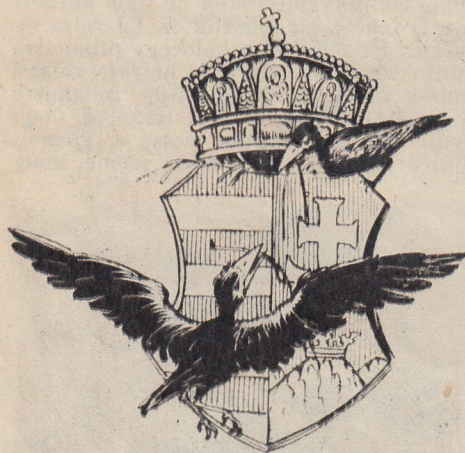
Végre világosságot látok. Ez nem csillag, ez egész határozottan lámpa! Nagy ügyel-bajjal el is érem a világos ablakot. Csakugyan menedékház. Bezörgetek. Az ór nem akar hinni a fülének. Végül beereszt és végignézve rajtam (tetőtől-talpig havas voltam), bölcs nyugalommal megkérdezi: „Ugy-e, maga magyar?”

Ugy látszik, nem én voltam az első hazánkfla, aki így került a Rigi-re.

Degré Alajos.

A Szentkorona fővében

Fészekrakó csókák a Lánchídon

Egyik napon a Lánchídon mentem keresztül. A magasban szépen ívelő repüléssel száll egy csóka, csőrében hatalmas ág, mely másfélszer akkora lehetett, mint a madár hossza. Egyenesen a lánctartó pillér felső díszítéséhez szállt. Itt van a kőből faragott domborművű

magyar címer és felette a Szentkorona. A korona belseje üres félv, közté és a címer közt mintegy 10 cm.-nyi hézag van.

Madarunk az ággal a hézaghoz száll és csakhamar eltűnik benne. Pár perc múlva két csókafej kémlel ki a korona alól. Körülnéznek, hogy nem zavarja-e valami nyugalmukat.

Pár nap múlva ismét arra jártam és önkéntelenül is megálltam. Csóka barátunk éppen egy kb. ¾ méter hosszú kőmadzaggal repült biztos várába...

Hamarosan eltűnt a címer felső szegélyénél. A madzag vége ficánkolva lógott le a címer fölé. A csóka párja is előbukkant, hogy segítsen a hatalmas darabot behúzni. A kötélvég folyton rövidült. Már a feje bent is lehetett, csak a másik vége lógott ki és ugrált a végén lévő rojtos rész, míg egyszerre csak az egész leesett. Nyilván csókáink egyszerre engedték ki csőrükből. De mégsem esett az alattuk nyüzsgő autósorra, hanem a címer kis kiugró részén fennakadt. Csókáink erre leszálltak és ketten két végét csőrükbe fogva, most már szépen felvitték a fészek kiegészítéséhez.

Egy napon erős szél volt a Dunán. Rázta a Lánchíd lámpásainak üvegét. Reggel a hídon jártamban apró gallytöredékeket találtam a földön, melyeket az erős szél fújhatott le a „Csókavárból”. Megálltam és vártam egy kicsit. Schol semmi életjel. De mikor délben ismét nézelődtem, már serény munka folyt a magasban. Rövid időközben mohát és falevelet vitt az egyik csóka csőrében a „Csókavárba” S azóta vígan vannak boldog fészükben.

Sokszor járok arra s néha látom hamiskás kobakjaikat előbukkanni, mintha fölényesen lenéznének bennünket, akik 15 méterre alattuk baktatunk, mint az élet szürke vándorai, ő alattuk, akik a magasban szárnyalhatnak...

Windhaber Alajos.

Kedvelt karácsonyi és alkalmi ajándék

az ezüstliliomos kezelőgomb (2.20 pengő).

Készíti:

Peiniger Károly, ötvös, öregcserkész
BUDAPEST, XI., HORTHY MIKLÓS-UT 28. SZ.

Készít még ezenfelül örsi, csapat és egyéb monogramokat, őrsi állatjelvényeket (36 fillértől), liliomos fényképalbumokat (nagyság szerint 1 pengőtől), zászlórúdesűsöket (5 pengőtől).

Már most

hívd fel barátaid és ismerőseid figelmét a

64 oldalas karácsonyi óriási

Magyar Cserkészre

Ajándékozd meg vele nem cserkész ismerőseidet is. Karácsonyra a legszebb ajándék a

Magyar Cserkész évi előfizetése!

A KARAKÁN REKORDREPÜLÉSE

24 ÓRÁIG A LEVEGŐBEN EGY CSEPP BENZIN NÉLKÜL
IRTA: ROTTER LAJOS OKL. GÉPÉSZMÉRNÖK, PILÓTA, CSERKÉSZTISZT

Rotter Lajos, az ismert nevű cserkészpilóta felrepült a Karakánon, hogy az időtartam repülés magyar rekordját megszerezze a magyar cserkészrepülőknél. Egész nap a levegőben van s lassan beköszönt az este.

Napközben több postát dobtam le társaimnak. Mindig jól megfigyeltem, hogy hova esett a deszkadarab és hogy megtalálták-e. Ezt repülés közben mindig meg kell figyelni, mert előfordulhat az, hogy nem veszik észre a jelentést és így azt meg kell ismételni.

Ugy 4 óra tájban délután ismét küldöttem üzenetet s jeleztem, hogy a sötétség beálltával nem szállok le. Kértem, hogy az óbudai völgyben lévő sík földeken gyűjtsanak jelzőtüzeket s azok helyét még a világosban jelöljék meg. Erre azért volt szükség, hogy ha sötétben a tüzek fényénél leszállok, tudjam, hogy a környékükön merre felé van valami akadály: pózna vagy gyárkémény, melyeket a sötétben már nem láthatok meg, de leszállásnál feltétlenül el kell kerülnöm. Sajnos, az üzenetet már későn küldtem, úgyhogy mire társaim minden szükségeset megszereztek és a tüzek kigyulladtak, már beköszöntött a sötétség. Ezért még világosan megjegyeztem magamnak egy jó leszállóhelynek az elhelyezkedését néhány jellegzetes lámpasorhoz viszonyítva, úgyhogy a Pertrix-fényszóró birtokában minden további nélkül a saját erőmből is képesnek éreztem magam a leszállásra. Biztonságérzetem annál nagyobb volt, mivel a múlt évben, a Jamboree előtt a cserkészrepülő „Professzor”-gépevel már végeztem leszállást viharban, teljesen ismeretlen repülőtéren, sötétben, egy egyszerű kis zseblámpa fénye mellett.

Csodálkozom azon, hogy reggeli fejfájásom és rossz alvásom ellenére egészen jó kondícióban vagyok és egyáltalán nem érzem a sokórás repülés legkisebb fáradtságát sem. Biztosra veszem, hogy át fogom tudni repülni a 11 órás éjszakát, ha közben nem gyöngül el a szél. Mégegyszer lefövék egész alacsonyra és a szürkületben egy üzenetet dobok le, azután nagy magasságba emelkedem. Közel 1000 méter magasságból élvezem a látványt, amit részben a naplemente, részben az egymásután kigyulladó lámpasorok által kialakuló éjszakai budapesti kép látása nyújt a magasból. Már szinte kívánom, hogy az éjszaka beálljon. Szeretném hajtani az időt, hogy teljes koromsötét legyen. Izgat az éjjeli repülés érdekessége. Vége ez is bekövetkezik. Megállapítom, hogy az éjszakai vitorlázás ugyanolyan könnyű és ugyanolyan magától értetődően megy, mint napvilág mellett, amint azt előre vártam is. Semmi nehézségem nincs. Megvacsorázom, azután teljesen leköt a tízezer és tízezer lámpa által kivilágított, ragyogó-csillogó főváros képe. A Duna tündöklő csikján pazarul kivilágított hajósor vonul fel. Ma van a hajók tisztelgő felvonulása a Kormányzó úr Öfőméltósága előtt. Elrepülök egész a Dunáig, hogy jobban élvezhessem ezt a ritka látványt. Miközben a mindjobban lehűlő levegő ellen felveszem a cserkészrepülősapka helyett a a bőrrepülősapkát, elgondolkozom azon, hogy hol van még a földkerekségén ilyen kiváló repülőterep, mint a magyar cserkészrepülő által kultivált Hármashatárhegy vidéke. Az időtartamrepüléseknél, ha éjszakában való repülésre is számítanak, mindig aggodó figyelemmel kísérik a hold járását, mert eddig csupán holdtölténél kísérelték meg keresztülvitorlázni az éjszakát. A természeti kincsekben

bővelkedő fővárosunk hatalmas fényével most újhord ellenére is játszi könnyűvé teszi az éjjeli repülést és oly szórakoztatóvá, hogy meggyőződésem, jelenleg ez a világ legalkalmasabb terepe motornélküli időtartamrepülésekre.

REPÜLÉS AZ ÉJSZAKÁBAN

A kezdetben csillagos ég beborult. A távolból alacsonyan úszó felhők jönnek mind közelebb. Ennek ellenére tovább is játszki könnyűséggel megy a repülés. A főváros fénye oly területre terjed szét, hogy még Solymár tájékán is meg tudom különböztetni fentről a lejtő sötét erdőt a csikos szántóföldektől. Az erdőben húzódó utak fehéren kivilágítanak a lombok közül. Jól látszanak a hegyeken felállított és fehérre festett, a földmérések célját szolgáló gerenda-állványzatú háromszögelési pontok. Ha távolodom a várostól, kifogástalanul látok mindent; visszafelé repülve a fénytenger annyira vakít, hogy néha néhány száz méterrel eltévesztem az irányt. Ezért azután visszafelé nézek és a már elhagyott és jól ismert terület szerint tájékozodom, vagy asszerint, hogy a lejtő alján végigfutó utak lámpasorainak helyzetét figyelem meg a város távolabbi részeinek karakterisztikus fényeire képest. Fenn, a cserkészhangár előtt tüzet gyújtottak társaim. A völgyben is két tűz ég és időnkint felvilan egy autó reflektora. A fénykéve végigfut a leszállóhelyen, jelezve, hogy állandóan minden készen áll a „Karakán” leszállásának biztosítására. Keresőlámpa fénye szökik az ég felé. A „Karakán”-nak adnak jelzést. Kezembe veszem a Pertrix-fényszórót és morzejelekkel leadom, hogy „minden rendben”. Lámpáink és morzejeleink segítségével rövid megszakításokkal így Heftyékkel egész éjszaka érintkezésben voltunk.

A szél gyengülni kezd. 9 óra tájban már alig 40—50 m. magasságban suhan át sötét árnyékként a „Karakán” a hegyek ormai felett. A távolból bizonytalan körvonalú alacsonyan szárnyaló felhők jönnek. A városhoz közeledve, annak fényétől halványan világítanak, de magasságukat nem lehet az éjszaka sötétjében jól megítélni. Az utolsó csillagok is eltűnnek. De a felhőkkel szél jön s ismét 900—1000 m. magasságban repül a „Karakán”. Mikor már egész közel vannak, alsó felük misztikus kékes-lilás szórt fényt áraszt. A főváros neonfényeinek reflexhatása. Különösen szokatlan az egész szituáció. A „Karakán” törzs belül teljesen fekete, csak a műszerek foszforeszkáló számlapjai világítanak halvány kísérteties zölden. Kívülről a cellonablakok árasztják a felhők homályos, színes, bizonytalan fényét.

ESŐ ÉS HÓPELYHEK A „KARAKÁN” KÖRÜL

Halk koppanásokat hallok, amelyek mind sűrűbbé és erősebbé válnak. Ezt a hangot jól ismerem! Most csak ez hiányzott! Esmi kezd! Zseblámpámat belülről a cellonablakokra irányítom. A cseppek kívül hosszú, gyöngyös csikokat húznak, amelyek a villanyfényben gyémántokként csillognak. Időnkint kavargó hópehelyek táncolnak be az ablakon. Ezerméteres magasságban a tél már kezdi kimutatni a foga fehérét. Visszafordulok Pest felé és elhagyom a lejtőket. Számítanom kell rá, hogy az esőfelhők esetleg túlalacsonyok és elborítják a hegyeket.

De Isten szeme virraszt a cserkészek felett és ez a veszedelem szerencsére nem következik be. A „Karakán“ elegáns ívben visszafordul a hegyek felé. Az eső eláll s minden zavaró körülmény nélkül, pihent érzéssel és játszi könnyűséggel folytatom éjszakai utamat. Észreveszem, hogy ha időnkint megvilágítom a foszforeszkáló műszereket, azok fényleányosan erősebb lesz. Egy villa udvarán lámpákból nagy keresztet raknak ki, jeléül annak, hogy látják lentről a „Karakán“ fényjelzéseit. A későn hazatérő turisták néhány helyen tüzet gyújtanak s itt-ott felcsillannak a zseblámpák fényei is, amint azokat a gép felé villogtatják. A Pertrix-fényszórával időnkint bevilágítom a „Karakán“ hatalmas szárnyait, hálám jeléül a földi jelzésekért.

Az éjszaka előrehaladtával mind gyérebbek lesznek a földi fénypontok, majd teljesen elmaradnak. Kialszik a tűz a cserkészhangár előtt a hegytetőn s a B. S. E. menház lámpái is elsötétülnek. A „Karakán“-nal egyedül maradok az éjszakában a hegyek felett. Csupán Heftyék jelzései és máglyái jelzik, hogy odalent figyelemmel kísérik repülésemet. De nem tűnik hosszúnak azért az idő. A kivilágított város lenyűgöző látványa állandóan ébren tartja figyelmemet. Egyik óra a másik után gyorsan telik, a szél nyugodt egyenletességgel fúj, mintha síma olajban úszna a „Karakán“. Szinte vágyom néha arra, hogy nyugtalanabb legyem, így a szél lökések elhárítására való kormánymozdulatok is szórakoztatnának legalább valamelyest. Megpróbálom, hogy unaloműzés céljából műrepüléseket végezzek a „Karakán“-nal, teljesen saját szórakoztatásomra. Ezt most lentől úgy sem láthatja senkisé. A hideg fokozódni kezd, de mi ellen ne lenne az ember a „Karakán“-ban felkészülve! Bőrsapkám alá felveszem a cserkészrepülősapkát s állam alatt feszesen összecsatolom.

ÉJFÉL A FELHŐK KÖZÖTT

Lassan kezdem érezni, hogy hosszú ideje ülök egy helyben úgyszólván mozdulatlanul. Bal térdem fájni kezd, ott, ahol nekitámaszkodik a törzs oldalának. Ezért az egyik puha sálommal többször körülcsvarom. Az üléspárna elejét kétszeresre behajtom, így másképp esik rajt az ülés. Az oldalkormányon nyugvó lábaimat felcserélem. Így fordítva kell kormányozni, ami minden nehézség nélkül megy. Harisnyakötőim és a térd alatt lévő térdnadrágcsatjaim lazaságuk ellenére kellemetlenek. Ezért a harisnyakötőket bokáig lehúszom és a csatokat kinyitom. 14 órája vagyok már a levegőben. Éjfélkor a Boszorkánytánc-kúp felett 900 m. magasságban megteázom és sonkát eszem. Jól esik a forró tea. Börkesztyűmet is felveszem. Később a vállamra kerül a bundamellény is. Hajnali két órakor már néha kellemetlen az ülés, habár fáradtnak nem érzem magam. Felváltva jobb, majd bal oldalamra nehezídem, tehát ide-oda forgok a gépben. Megkezdem csokoládé-készletem apasztását is. Majd megpróbálom oldalt ülve egy lábammal kormányozni a gépet, sarkam az egyik, lábujjam a másik pedálon. Ezek váltakozó lenyomásával kitűnően megy az egylábás oldalkormányzás is. Aztán kipróbálom a „Karakán“-t rögzített oldalkormányval. Egyik lábamat középen helyezem a pedálokra, azokat egyformán leszorítva s félórát kizárólag a magassági és csűrő-kormányval irányítom a gépet.

HAJNALI HÁROMKOR A SZÉLZSÁK FELETT

Hajnali három óra felé kezd az álmoság első nyoma mutatkozni. De nem csoda. Majd 18 órája vagyok itt fenn s 9 órája repülök már teljes sötétben. Hogy az álmat kikergetsem szememből, újra műrepüléseket végzek, azután azzal szórakozom, hogy alacsonyabbra ereszkedve fényszórával megvilágítom a terepet. 100—200 m. magasságból elég jól lehet még látni, ha nem páras a levegő. Csak az ellenkező oldalon kell kinézni a gépből, mint ahol a fényszórót kitartja az ember, hogy az ne kápráztassa a szemet. A „Karakán“ repüléséből érzem, hogy a szél iránya megváltozott. Elrepülök a hangárhoz, mélyebbre ereszkedem és a Pertrix fényét a szélzásokra irányítom. Nem csalódtam, a szélirány most északkeleti.

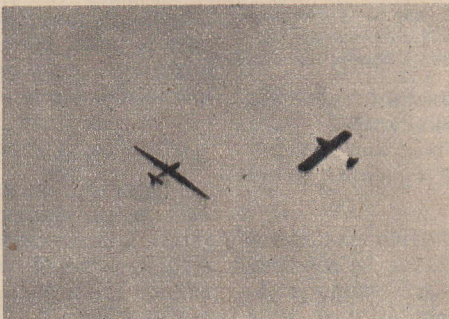
Az álmoság érzése nem valami kellemes, ezért időnkint hideg vizet iszom és almát eszem. Ez nagyon felfrissít. Leveszem szemüvegemet is és kihajlok az ablakon, hogy az erős hideg, csipős légáram kihajtsa az álmat a szememből. Ez tökéletesen sikerül is, azonban leszállás után szemem ennek következtében vörösre volt kifújva.

VÉGRE VIRRAD

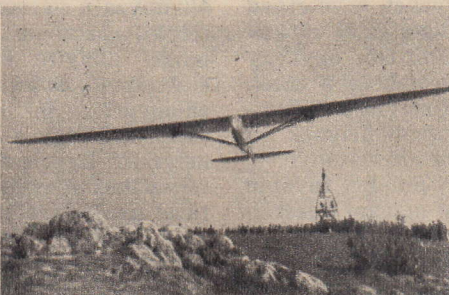
Félőt felé az ég alján, északkeleten, inkább csak sejtetően, mint láthatóan halvány csík keletkezik. A felhők is szakadozni kezdenek. Az egész éjszaka zárt felhőrétegen keresztül itt-ott átvillognak a csillagok. A hajnal közeledtét tulajdonképpen azon veszem észre, hogy lent a lejtő erdőinek sötét foltja megkülönböztetően kezd kiválni a környezetből. Az élet is kezd megindulni. Kivilágított vonatokat látok s az éjszaka meggyérült autó-fényszórók ismét sűrűsödnek az útakon. A hegyek-völgyek kezdenek alakot ölteni. A Mátra- és Bükk-hegység csipkés kontúrjai magasan emelkednek ki a láthatár szélén. Innen a magasból sokkal közelebbnek és nagyobbak látszanak a hegyek, mint az a János-hegy, vagy a Hármashatár-hegy csúcsáról látszik. A „Karakán“ szárnya és törzse már nem csillog a lámpák fényében. Heftyék jelzőtüzei lassan kialszanak. A vidék teljesen színtelenül könnyű, habos, szürke színben tűnik fel, amelyből a hó csillogásához hasonlóan sáppadtan és erőtllenül csillannak fel a még égő lámpák. Csodálatosan szép és megkapó kép, mit igazán csak a táborozásokon a természet ébredéséhez és a hajnal szépségeinek megfigyeléséhez hozzászokott cserkészem tud igazán élvezni és értékelni!

Fenn a hegyeken még minden mozdulatlan. Egy autó jelenik meg, végigkúszik a szerpentinúton s Hefty főoktató, Steff és Tatarek cserkésztársaim lelkesen integetve pattannak ki belőle. Az éjszaka jó munkát végeztek, nagyon bátorítóan és megnyugtatóan hatott az a tudat, hogy bajtársaim egy kls csoportja segítségére készen virrasztott és várt rám odalent. Ismét megkezdődik a postaszolgálat, újabb deszkadarab repül a mélybe. Heftyék a cserkészhangár bádoggatására írnak krétával feleletet, amit kitűnően el tudok olvasni.

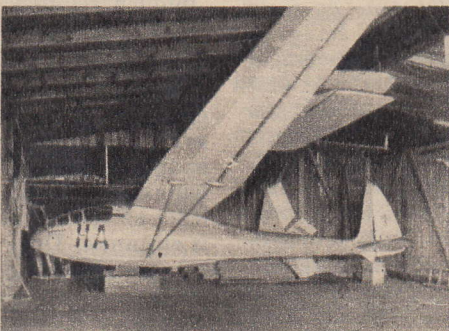
Nem vagyok még fáradt, csupán álmos. Fontolóra veszem a dolgot. A 36 órás világrekord után már így is birtokomban van a második leg'obb idő. Ha a világrekordot meg akarnám dönteni, úgy a következő éjszakának nagy

A Karakán s a Jamboree a levegőben

A Karakán a Hármashatárhegy fölött

A Karakán a hangárban pihen

részét is át kellene még repülnöm. Megítélésem szerint a napot végig levegőben tudnám tölteni, de félttem attól, hogy a szombati rosszul átaludt éjszaka és a már fellépett álmosági tünetek következtében esetleg a második éjszaka elaludnék a kormány mellett, amire példa már volt időtartamrepüléseknél és katasztrófális következményeket vont maga után. A kétséges vállalkozásokat nem szeretem. Ezért úgy döntöttem, hogy 24 órát repülök, azután még jó erőben leszálok. Félty utánra jeleztem leszállásomat a már kiszemelt terepen. Tehát mintegy három óra múlva. Heftyék odalent tomboló örömkítőréssel vették tudomásul. Nemsokára autóba ülve, lemennemek a leszállást előkészíteni. Elrepülök ismét Solymár felé. Mikor visszaérkezem a Hármashatárhegyhez, nagy örömmre igazgatómat látom a hangár előtt. Integet. Sofőrje — régi háborús pilóta — nem kisebb lelkesedéssel hadonászik a mélyben. Kedves figyelmét megköszönendő, de örömben is, lemegyek ismét alacsonyra „sturcolom” őket. Közvetlen földközlemben éles fordulókat s buktatásokat végzek. Igazgatómnak ez, úgy látszik, nem tetszik. Fél, hogy valami baj történik, ezért inkább autóba ül és lehajt a völgybe Heftyékhez. Amíg lehet, még követem autóját és állandóan „sturcolok.” Egy nagy hárommótoros Rohrbach-gép jön Bécs felől. Valószínűleg nem sejtí, hogy egész éjszaka fenn voltam! Közel repülünk el egymás mellett, pár vidám buktatással üdvözlöm a testes kollégát.

A REKORD

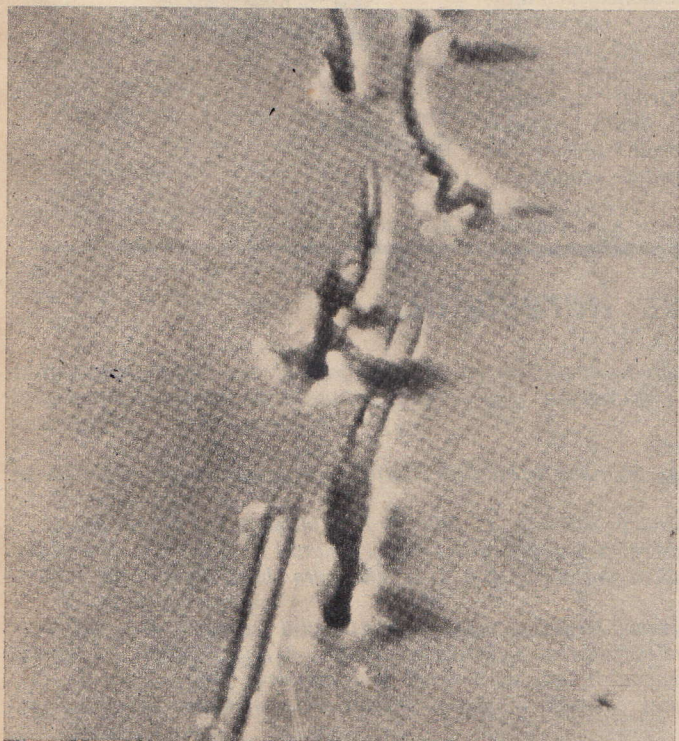
Féltykor letélt az egy nap! A „Karakán” hatalmas szárnyai fordulóhoz dőlnek be. A gép méltóságteljesen úszik el a hegyektől a síkság felé és spirális repüléssel közeledik a

leszállóhelyhez. Negyed óra múlva már egészen alacsonyan vagyok. Hogy megmutassam, hogy nem vagyok még fáradt, a „Karakán”-t erősen megnyomom, nagy sebességgel beröpülök a Drasche-gyár hatalmas kéményel közé, az egyik körül élesen megpörgetem a gépet, azután lejövök közvetlen a föld felszínre fölé, nagy sebességgel eltűnök egy ház mögött társaim szeme elől, azután a gépet meghúzáva átugrom a házat, hirtelen jelenek meg előttük s pontosan a kiszemelt helyen ér földet „Karakán”. A hatalmas, cserkészszék alkotta gépmadár, amely büszkén hordozta a magasban 24 órán keresztül a cserkészliliumot, megtette kötelességét. Jó munkát végzett és simán földet ért. Nem voltam még fáradt. Hosszú ideig tudtam volna még a levegőben maradni. Ezt a repülést anélkül hajtottam végre, hogy akaraterőmet a továbbrepüléshez a legcsekélyebb mértékben is össze kellett volna szednem. Ha légi utamat nem ide-oda forogva, hanem egyenes vonalban repülöm, úgy most valahol a Szahara homokján pihenhetne a „Karakán”!

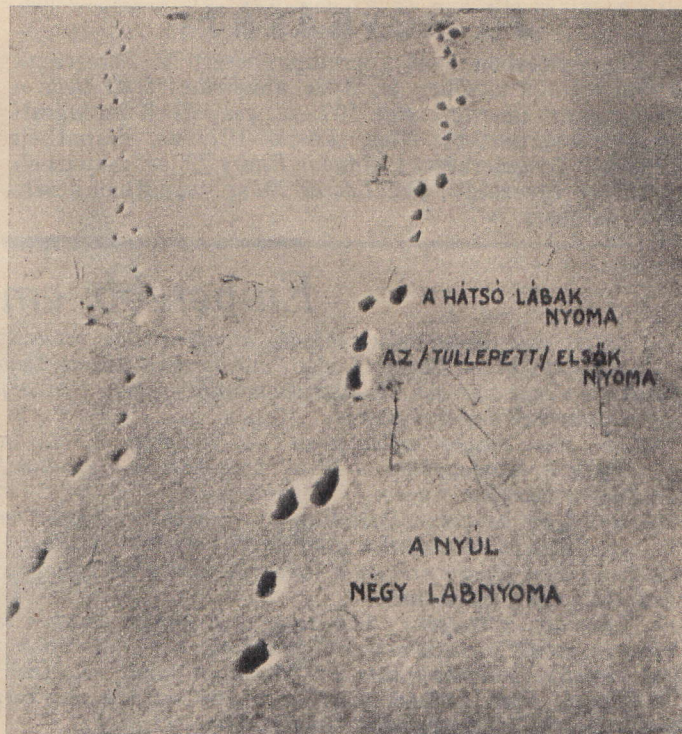
A várakozók szerető lelkesedéssel siettek felém. Ulbrich Hugó bátyánk, a cserkészrepülők vezetője, igazgatóm és vitéz Hefty, Steffel és Tatarekkel egyetemben az első, akik kezemet szorongatják.

Nem csupán a „Karakán” megépítésével és a sikeres repülésekkel végeztek eddig jó munkát a cserkészrepülők, amelyeknek híre a cserkészkörökön és Hazánk határain is túlszárnyalt már, hanem a kitűnő hármashatárhegyi vitorlázó-terep üzembehelyezésével is, amely az eddigi tapasztalatok és eredmények után joggal mondható olyan vitorlázó-terepnek, ahol még nagy és sok eredmény fog megszületni a cserkészek jó munkájának gyümölcseként.

NYOMOK A HÓBAN

Az őz télen bemelegszik a lakott vidékek közelébe. Eletésért igen hálás s a száraz helyen kitett szénára rendszeresen eljár. Vékony lába mélyen süpped a hóba s sokszor nem is tud kiszabadulni, megeszik a rókák.

A friss nyomok a lejtőnek felfelé vezetnek. A régi behavazott nyomok lefelé. Haladás közben a nyúl hatalmas hátsó lábával túllépi az elsőket. Minél gyorsabban halad, annál nagyobb a távolság úgy az egyes lábnyomok, mint az előlévő hatalmasabb hátsó és a kevésbé kifejlett előlévő nyomok között.

ROHAM! A CSERKÉSZNOTESZ
 KARÁCSONYRA MEGJELENIK. ÁRA 26 FILLÉR.
 December 10. után 30 fillér. Csapatonként együtt küldjétek be a pénzt. Csekk: M. Cs., Bp. 31.428.

LÉGY RÉSEN!

Évente 500-an halnak meg

Vigyázz az állataidra!

házánkban lüg-mérgezés / következtében. Ezeknek a többsége ártatlan kisgyermek, kiknek esze még nem képes felismerni a halálhozó mérget. De több mint száz felnőt is van köztük. Évente 500 halott és mennyi nyomorék. Ötven év alatt ez épen annyi, mint amennyien a Jamboreen voltunk. Képzeld el magadnak 25.000 halott felvonulását zene és énekszó nélkül. Vagy gondold el, hogy egy vagy két ilyen sátorvárossal több magyar lakná a Duna medencéjét. S mindez azért van, mert él köztünk egy fertőző betegség: az elővigyázatlanság.

A németek szellemes módot találtak ki, hogyan csökkenthetjük az elnézésből származó baleseteket. A mérget tartalmazó üveget nemcsak felírással kell ellátni, hanem durva csiszolópapírral és néhány csörgőt kell rákötozni. Így sötétben sem történhet meg az összetévesztés.

Életmentésben való közreműködésért a Főcserkész Ur Öméltósága október hó 3-án dícséretben részesítette a következőket: Obernyik Ede 197. sz. csapatbeli budapesti cserkészcsapatbiztos; Nagy László 197. sz. csapatbeli budapesti öregcserkészt; Sándor Endre 79. sz. csapatbeli keszthelyi rajvezető; Pál László 79. sz. csapatbeli keszthelyi cserkészt.

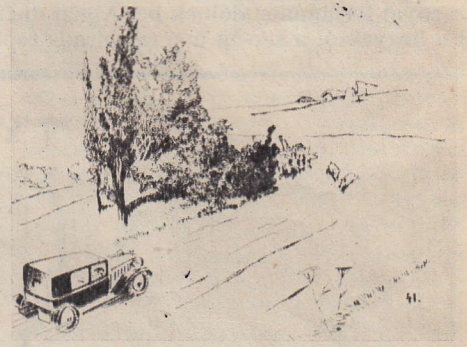
JÓ MUNKÁÉRT!

Életmentésben való közreműködésért a Főcserkész Ur Öméltósága október hó 3-án dícséretben részesítette a következőket: Obernyik Ede 197. sz. csapatbeli budapesti cserkészcsapatbiztos; Nagy László 197. sz. csapatbeli budapesti öregcserkészt; Sándor Endre 79. sz. csapatbeli keszthelyi rajvezető; Pál László 79. sz. csapatbeli keszthelyi cserkészt.

Az országút mentén levő Szemes községen vezette keresztül gépkocsiját Rendes Gábor gépkocsivezető a késő délutáni órákban. Mikor az egyik betorkoló dűlőútról egy konda sertés szaladt be oly sebesen, hogy nem volt módjában a gépkocsivezetőnek hirtelen lefékezni és két süldő malacot elgázol. A vezető nem terheli felelősséggel, mert igazolást nyert, hogy olyan hirtelen futottak ki a serések az útra, hogy elkerülhetetlen volt a gázolás. Ellenben megbüntették a községi kondást, mert a sertésfalca, melynek terelése rá volt bízva, a járómű közlekedését akadályozta.

Még szerencse, hogy a gépkocsi meg nem rongálódott. A fenti esetben egyik hajcsárnak a dűlőútról, melyen a falkát hajtották, előre kellett volna jönni megtekinteni, vajjon az országúton nem jön-e közvetlen közelben járómű. Az állatoknak az országútra történt hirtelen kiszaladását megfelelő visszatereléssel kellett volna megakadályozni. Az állatokat közúton csak arra alkalmas vezetők vagy hajcsárok vezethetnek, illetőleg hajthathatnak. Amennyiben külön hajtóútak vannak, ezeket kell igénybevenni. Az állatok hajtásának is mindig a menetirány szerinti baloldalon kell történni.

Állatokat csoportosan (falkában, nyájban, csordában) csak megfelelő számú hajcsár hajthat. A hajcsárok kötelesek az állatok megfelelő terelésével a járóművek akadálytalan közlekedését biztosítani. Városokban, gyógy- és üdülőhelyeken állatokat csoportosan hajtani csak a hatóság által e célra kijelölt útvonalon az általa meghatározott időben és módon szabad.

(* Részlet Dárday József dr. — „Rám hallgass és nem leszel közlekedési baleset áldozata” című kitérő könyvéből.)

Emberebb ember kerestetik!

Mert úgy látszik nincs mindig kéznél amikor szükség lenne rá!

A multkoriban Cooper Leslie Paul, londoni vezérigazgató szerencsétlenül járt, autója mellett véresen feküdt a kunszentmártoni országút porában. Budapesti barátja mellette. Arra fölt kerékpárján egy állami útkaparó. A sebesültek megkérték, hogy hozzon Szentésről segítséget.

— Nem vagyok szolgálatban! — hangzott a rideg felelet.

Mások is odagyűltek a közeli tanyákról és unszolták, hogy legalább a biciklijét adja kölcsön valakinek, hogy az bemehessen a városba.

— Nem vagyok szolgálatban! — ismételte ostobán embertelen válaszával az útkaparó és othagyta a társaságot.

A balesetet szenvedettek azért mégis kórházba kerültek s a cserkész kerekrengő szemmel bámul: Hát ez is lehetséges? Hát az Uristen főparancsolata a felebaráti szeretetről hivatalos órákra korlátozódik? Hát lehetséges, hogy ember ne segítsen a másikon, ha megtehetné?

Bizony lehetséges! Főképpen azok között, akiknek a lelkéből természetű romboló hadjárattal kipusztították a fölséges Uristenbe vetett hitet. S a legkíméletlenebb, vadállati önzést ültették helyébe. Lehetséges azoknál, akik szájukkal az egyenlőséget hirdetik, valójában azonban törvényen kívül helyeznek mindenkit, aki az övéknél jobb ruhában jár...

Amíg ilyen emberek akadnak, addig szükség van cserkészekre, akik ingyen és viszonzást nem várva kipótolják azt, amit mások a kötelességükből elmulasztottak.

Mi szolgálatban vagyunk éjjel és nappal. Fáradtan és pihenten. Mert a mi törvényünk nem ismer sem éjjelt, sem nappalt: A cserkész ahol tud, segít.

A cserkészek hatodik törvénye: „A cserkész szereti a természetet: jó az állatokhoz és kíméli a növényeket.” Ennélfogva eddig is állat- és növényvédő volt minden cserkész. Ezentúl azonban ezt a törvényt különösen szem előtt kell tartanunk, mert az 52 éves Országos Állatvédő Egyesület egyesülni akar a Magyar Cserkészszövetséggel, következőleg e nagymúltú egyesület országos feladatait vállainkra kell vennünk. Így tehát ki fog

szélesedni, ki fog fejlődni eddigi természetvédelmünk. Mindent amit eddig csak szívünk sugallatára tettünk, ezentúl tudatosan, okosul fogunk megtenni. Nem elég szeretni az állatokat és növényeket, nem elég gondozni őket: érteni is kell kezelésükhöz, ápolásukhoz. Némelyek az állatkínzás és az állatvédelem fogalmát is rosszul értik. Nem állatkínzás, ha az állatokat emberi céljainkra kíméletesen felhasználjuk; és nem állatvédelem, ha az állatokat dődelgetjük.

Első lépés volt a cserkészek állatvédelmi terveinek megállapítása. Ez a szép tervezet felőlel mindent, amit a cserkészek az Országos Állatvédő Egyesület véleménye szerint is, e téren tehetnek. Legközelebb ismertetjük e programot.

A második lépés a Magyar Cserkésznek rendszeres állatvédő rovata, melyet az Országos Állatvédő Egyesület eddigi alelnöke és az Állatvédelem szerkesztője, Fodor Árpád tanár vezet.

By permission of Mr. Lloyd Osbourne.

IRTA: R. L. STEVENSON — FORDITOTTA: vitéz TEMESY GYŐZŐ

Miről volt szó eddig ?

(A „Benbow tengernagyhoz“ címzett öreg csapszékben meglepészik egy vén tengeri medve, Bill, a kapitány, aki a jelek szerint valamikor kalóz volt. Mindenkit rémületbe ejt viselkedésével. Egyik napon egy másik titokzatos tengerész jelenik meg, a „Fekete kutya“, akinek megjelenése rémülettel tölti el Bilt. A két tengerész összeverekszik. A „Fekete kutya“ sebesülten eltűnik, Bill gutaütést kap s csak az orvos közbelépése menti meg az életét. Összebarátkozik a fogadó fiával, Jimmel. Elárulja Jimnek, hogy Flint kormányosa volt s a Flint emberei üldözik őt. Egy napon aztán meg is jön a figyelmeztetés. Ebből megtudja, hogy 10 órákor jönnek érte. A rémület megöli. Jim mindent elmond anyjának s hogy bizottság maguknak a halottól járó pénzüket, felnyitják a halott ládáját. Közben a vak koldus újra a fogadóhoz jön, az ajtót zárva találja s eltávozik. Jim és anyja kapkodva szednek össze valami kis pénzt és elmenekülnek. A fogadó magára marad. Közben a kalózok megtámadják a kocsmát s nem találnak mást csak a halottat s a feltört ládát. Különösen egy vlaszovászson csomagot keresnek, amit Jim dugott zsebre. Üldözni kezdik őket, de segítség jött s a lovasok a vak embert halálra gázolták. A többiek elmenekültek. A segítők Jimmel Livesey doktorhoz lovagoltak.)

Erről jut eszembe, hogy ellovagolok hozzá és magam teszek neki, vagy a földesúrnak jelentést. Pew mester elhalálozott, ez így van és nincs másképp. Nem, mintha sajnálnám, de végre is szörnyethalt és amint tudod, az emberek olyan könnyen készek rá, hogy vádat kovácsoljanak belőle öfelsége vámhivatalnoka ellen. Mondok valamit Hawkins: ha eljössz, téged is elviszlek hozzájuk.

Melegen megköszöntem az ajánlatát és gyalog visszamentünk a tanyára, ahol a lovakat hagytuk. Alig hogy elmondtam anyámnak a szándékomat, azok már mind nyeregben ültek.

— Dogger — szólt hátra Dance úr, — magának jó lova van, ültesse maga mögé ezt a legénykét.

Hamar feltornáztam magam a nyeregbe és amint megkapaszkodtam Dogger derékszíjában, a felügyelő kiadta a parancsot az indulásra. A csapat élénk üggetéssel megindult az úton dr. Livesey házához.

VI. FEJEZET

A kapitány irományai

Végig jó ütemben üggettünk, míg Dr. Livesey kapuja elé nem érkeztünk. A ház elől teljesen sötét volt. Dance úr azt mondta, hogy ugorjak le és kopogtassak. Dogger pedig az egyik kengyelvasat engedte el, hogy leszállhassak. A szolgáló úgyszólván érkezésemmel egyidőben nyitotta ki a kaput.

— Itthon van Dr. Livesey? — kérdeztem.

— Nincs — felelte, — délután idehaza járt, de vacsora átment a kastélyba és estére ottmarad a földesúrral.

— Akkor gyertünk oda, fiúk — mondotta Dance úr, A távolság olyan rövid volt, hogy nem is szálltam lóra. hanem Dogger kengyelcsíját fogva futottam velük a külső kapuig és azután végig a hosszú, lombtalan, holdsütött úton, egészen addig, amíg a kastély fehér épülete elé nem értünk a nagy park közepén. Dance úr leszállott a lóról és magával vitt az ajtóhoz, ahol első szóra bebocsátottak bennünket.

A szolgáló végigvezetett egy gyékénnyel borított folyosón, azután betessékelt a nagy könyvtárszobába, melyben sorra álltak a nagy könyvszekrények, tetejükön egy-egy mellszoborral. Egyik sarokban, a kandalló lobogó tűznél ott ült a földesúr, meg Dr. Livesey, mindkettő pipával a kezében.

Még eddig sohasem láttam a földesurat ilyen közléről. Hat lábnál magasabb ember volt, a válla széles, arca megviselt és viharvert; hosszú utazásai ráncokat írtak rá, színét barnapirossá és vonásait keménnyé tették. A szemöldöke egészen fekete és mozgékony volt. Ez mutatta eleven kedélyét; nem volt rossz ember, csak kissé hirtelen és indulatos természetű.

— Tessék, tessék, Dance úr — mondotta méltósággal és leereszkedően.

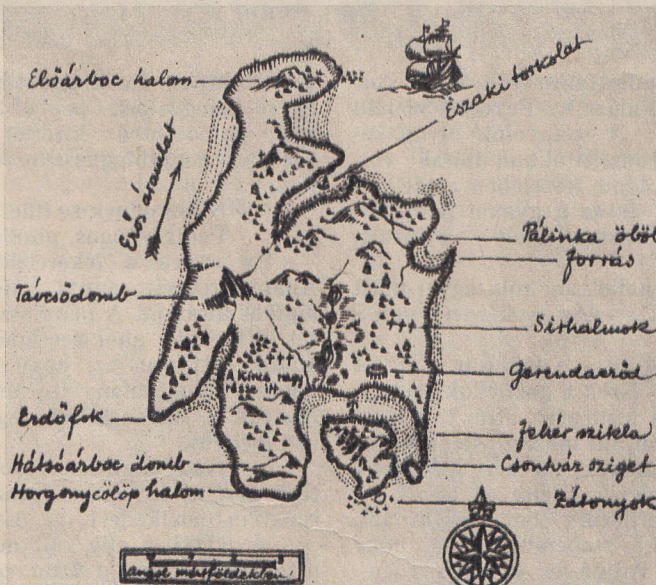
— Jó estét, Dance úr — biccentett oda a doktor — és jó estét neked is, Jim barátom. Mi szél hozott ide ?

A felügyelő feszesen megállott és előadta a jelentését, mintha leckét mondana. Csak láttatok volna, hogy a két úr hogy hajolt mindjobban előre és hogy nézettegy másra annyira, hogy meglepetésükben és érdeklődésükben még pipálni is elfelejtettek.

Amikor azt hallották, hogy anyám visszament a kocsmába, Dr. Livesey elragadtatással csapkodta a lábát, a földesúr pedig bravót kiáltott és majd szétverte hosszúszerű pipáját a rostélyon. Még be sem fejeződött az elbeszélés, amikor Trelawney úr (bizonyára emlékeztek, hogy ez volt a földesúr neve) felkelt a székeről és fel-alá járt a szobában, az orvos pedig, mintha akkor jobban hallana, levette rizsporos vendéghaját és úgy ült ott a maga rövidrenyírt fekete hajával, mint valami idegen ember.

Dance úr végre befejezte az elbeszélést.

— Dance úr — szólt a földesúr, — maga valóban derék ember. Azt, hogy halálra tiporta azt a sötét, gaz

Kincses sziget

(Rajzolta 1750: J. F.)

Hitelesíti a fenti Kapitány J. F. és átvesszi W. Bones, a Wabins hajó kormányosa. Savannah, 1754. júl. 20. W.B.
Másolta J. Hawkins.

nyomorékot, azt érdemének tekintem, uram, mintha férget taposott volna el. Ez a Hawkins pedig, úgy látom, nincs bodzabélből faragva, Hawkins, rántsd meg ott azt a csengőzsinórt. Koccintanunk kell Dance úrral.

— És mondd csak fiam — szólt bele az orvos, — nálad van az a csomag, amire azoknak úgy fájt a foguk?

— Tessék, uram, itt van! — szóltam és átnyújtottam a viaszosvászon tekercset.

Az orvos körülvizsgálta, mintha viszketne az ujja, hogy kinyissa; de aztán helyett nyugodtan a kabátja zsebébe tette.

— Trelawney úr — mondotta, — ha Dance megitta a sörét, akkor természetesen el lesz foglalva őfelsége szolgálatában, de Jim Hawkinsot, úgy gondolom, itt tartom; aludjék nálam és szíves engedelmével azt indítványozom, hogy hozzassuk vissza számára a hideg pástétomot, hogy megvacsorázzék.

— Amint gondolja, Livesey — felelte a földesúr. — Hawkins még egyébre is rászolgált, mint a hideg pástétomra.

Igy aztán behoztak egy nagy galambpástétomot és egy kis asztalra felterítették. Alaposan bevacsoráztam, mert éhes voltam, mint a vércse. Közben Dance urat újra megdicsérték és végül elbocsátották.

— És most, lovagom... — mondta az orvos.

— Most aztán, Livesey... — mondta a földesúr ugyanakkor.

— Csak egyenként, csak egyenként — nevetett az orvos, — már hallott valaha erről a Flintről, amint sejtem?

— Hogy hallottam-e? — kiáltott a földesúr. — Azt kérdezi, hogy hallottam-e róla? Ez volt minden idők legvérengzőbb kalóza! Fekete Szakáll csecsemő volt Flinthez képest. A spanyolok olyan rémesen félték tőle, hogy mondhatom, titokban büszke voltam angol voltára. Egyszer Trinidad közelében saját szememmel láttam az orrvitorláját és az a gyáva pálinkáshordó, akinek a hajóján voltam, visszafordult — elfutott, uram, Post of Spain kikötőjébe.

— Hát ami azt illeti, én is hallottam róla egyet-mást Angliában — mondta az orvos. — Az a kérdés, volt-e vagona?

— Persze, hogy volt! — kiáltotta a földesúr. — Hát nem hallotta ezt a történetet? — Ezek a gazfickók mi más után vetették volna magukat, ha nem pénz után? Törődtek ezek egyáltalán mással? Ugyan, mi másért vitték volna vásárra a bőrüket ezek a gazemberek, ha nem pénzért?

— Ezt hamarosan megtudjuk — felelte az orvos. — Csak azt szeretném még megkérdezni; ha, tesztem azt, valami nyomravezető adat van a zsebemben arra, hogy hol rejtette el Flint a kincset, vajjon ez a kincs jelentékeny-e?

— Hogy mekkora összeg, uram? — kiáltott a földesúr. — Ami az összeget illeti, mondhatom, ha megtaláljuk a rejtékhely kulcsát, amit említett, kötelezem magam, hogy Bristolban felszereljek egy hajót és Hawkinsnal elmegyek azért a kincserért, még ha egy évig kell is kutatnunk utána.

— Nagyon helyes — szólt az orvos. — Akkor hát, ha Jim is beleegyezik, kinyitjuk az iratsomót. — Ezzel a csomagot maga elé tette az asztalra. A paksaméta össze volt varrva úgy, hogy az orvosnak szerládájából elő kellett vennie orvosi ollóját, hogy az öltéseket elvágja. Két dolog volt benne — egy könyv és egy pecséttel összefogott irat.

— Mindenekelőtt nézzük meg a könyvet — jegyezte meg az orvos.

Ketten a földesúrral a válla fölött nézve lestük, amint kinyitotta, mert Dr. Livesey nyájas szóval odahívott a kisasztaltól, ahol ettem, hogy segítsék izgulni a felfedezés sportján.

Az első oldalon csak néhány kaparás volt, mint amikor az ember unalmában firkál vagy kipróbálja a tollát. Az egyik ugyanaz volt, mint a kapitány tetovált szövege: „Billy Bones kedvese”, aztán ez állt ott: „W. Bones úr kormányos”; majd „nincs több pálinka”; „Palm Key-nél leszámoltunk”, majd még néhány irka-firka, többnyire egyes szavak vagy olvashatatlan ákombákom. Én váltig találgattam, hogy vajjon mi lehetett az a „leszámolás” és kivel eshetett az meg. Valószínűleg késszúrást jelentett, amit valaki a hátába kapott.

— Ettől nem leszünk bölcsebbek — morgott Dr. Livesey, amint fordított.

A következő 10 vagy 12 oldal telidesteli volt furcsa feljegyzésekkel. Az egyik lapon volt a keltezés és a sor végén a másik lapon volt a pénzösszeg, mint ahogy a könyvelésben szokás; de ahelyett, hogy megmondta volna az összeg rendeltetését, a két adat között csak egy sor kereszt volt. Pl. 1745 június 12-én valaki nyilvánvalóan kapott 70 fontot. De hogy miért, azt csak 6 kereszt jelezte. Néhány helyen azonban megemlíttet egy-egy helynevet, mint pl. „Caracas mellett” vagy pusztán a földrajzi szélesség és hosszúság volt ott, mint egy ízben 62° 17' 20" és

19° 2' 40". Ez a jelentés 20 éven át folytatódott. Az egyes bejegyzések pedig folyton növekedtek. A végén egy csomó hibás kísérlet után ott volt a helyes összegezés és hozzábiggyesztve ezek a szavak is: „Bones, az ő része”.

— Nincs ennek se füle, se farka — mondta Dr. Livesey.

— Pedig világos, mint a délidő — kiáltotta a földesúr.

— Ez ennek a feketelelkű kutyanak a számlakönyve. Ahány kereszt, annyi hajónév vagy község nevet jelzi, amiket kirabolt. A pénzösszeg jelenti a gazember részesedését, ott pedig, ahol becsapástól félt, hozzátett még néhány adatot. Itt van ez, hogy: „Caracas mellett”; látja, itt valami boldogtalan vitorlást süllyesztettek el. Isten irgalmazzon a szerencsétlen legénységnek. Azóta régen korall lett belőlük.

— Nagyszerű! — mondotta az orvos. — Ime, mit tesz az, ha az ember utazott. Helyes! És látja, amint rangban emelkedett, az összegek is nőttek.

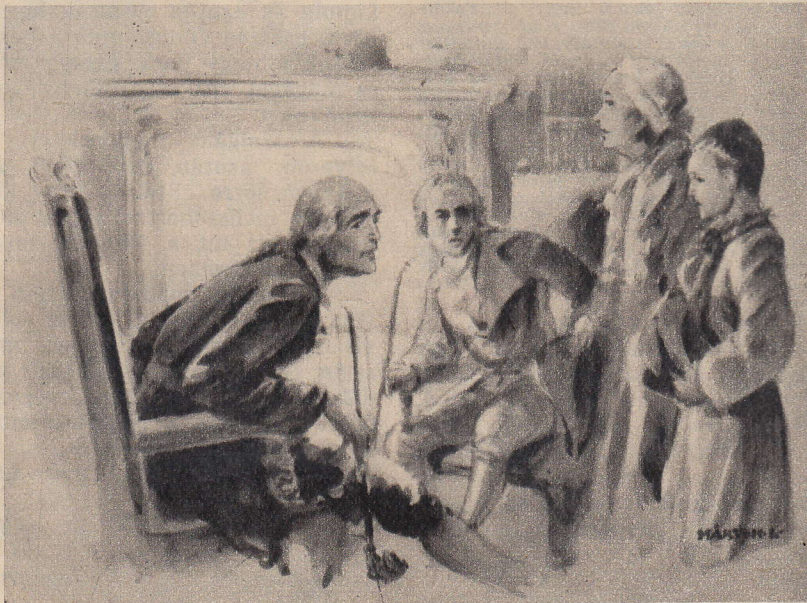
A füzetben alig volt más egyéb, mint néhány helynek a földrajzi adatai a füzet végén levő üres lapokra jegyezve és egy átszámlítási táblázat francia, angol és spanyol pénzre.

— Takarékos ember volt! — kiáltott a doktor — ez nem hagyta magát becsapni.

— Most aztán lássuk a másikat — szólt a földesúr.

A papiros több helyen gyűszűvel volt lepecsételve — ez volt talán az a gyűszű, amit a kapitány zsebében találtam. A doktor nagy gonddal nyitotta fel a pecsétet, mire egy sziget térképe hullott ki, hosszúsági és szélességi adatokkal, mélységi számokkal, dombok, kikötők és öblök neveivel. Általában minden adat meg volt rajta, ami szükséges hozzá, hogy egy hajó épségben kikössön a partján.

(Folytatjuk.)

HOGYAN KÉSZÜL A LASSZÓ?

A „LE JOURNAL DES ECLAIREURS” UTÁN

A fejem teszem rá, hogy láttad már és bizonyára meg is csodáltad azt az ügyességet, ahogyan a Nagy Főnök, vagy a többi cserkészszaktekinély a lassójával bánik. Utána pedig szomorkásan megállapítottad, hej, de nagyon örülnél, ha valaha is úgy bűvészkedhetnél a kötélhurokkal mint ők.

Fogadjunk! Fogadást ajánlok, hogyha egy cseppet igyekszel, nemsokára ép oly biztos kézzel röpfited a lasszót mint a Nagy Főnök. Nem hiszed? Hát figyelj csak ide! A Magyar Cserkész megismerteti veled az indiánok, a cowboyok és nem utolsó sorban a magyar csikósok féltve őrzött titkát. Mindegyik azért művész a maga nemében, mert saját kezével készíti a szerszámát!

Persze akad közöttetek néhány kaján lélek, aki csak olyasvalamit hajlandó megtanulni, ami hasznos és ezért mellemnek szegezi a kérdést, vajjon hasznos dolog-e a lasszózás?

Kérdésre kérdéssel felelek.

— Hasznos időtöltés-e a sakk és miért?

Mondod erre Te onnan a jobb sarokból.

— Hasznos biz'a, mert mulattat és türelemre szoktat!...

Ugy?! Megpróbálom most elédtárni a mulattatáson kívül azokat az érveket, melyek arra készíthetnek, hogy lasszókészítésre add a fejed.

Elsősorban aki önmaga készíti lasszóját, az tanubizonyosságát adja kezűgyességének. (Dugó Jani előre!)

Pro secundo: aki jó lasszót csinál, az kiállítja a bizonyítványt figyelméről és türelméről. Mert az új lasszó nem mindig jó. A lasszót hajlékonyá csak a folytonos használat teszi és ahhoz, hogy jó és öreg legyen, gondos munka, mindezekfölött pedig állandó babusgatás szükséges.

Harmadszor, aki bánni tud a lasszójával, az szeme élességének, hidegvérének meg önmaga felett való uralkodásának mutatja tanujelét. Uralkodik idegein és erőfeszítését pontosan a megteendő cselekmény nagyságához fogja irányítani.

Végül, aki nem dobja sutba lasszóját az első sikertelen kísérlet után, hanem újra meg újra elbveszi, az állandóan tettere készen áll, mert teste hajlékony lesz mint a fiatal tölgyggyé és második énjévé válik a gyors elhatározóképesség. És akkor nem zavarodik meg, nem ügyetlenkedik, ha a sors úgy hozza, hogy hurkot kell vetnie egy fuldokló felé, vagy megbéklyóznia egy megvadult lovat.

Milyen a jó lasszó? És miért kell jónak lennie?

Ha meghallgatunk egy „szakértőt”, az megvető ajkbiggyesztéssel oktat ki:

— Hogy lehet ilyen falrengető sületlenséget kérdezni? A lasszónak jónak kell lennie hivatalból. Punctum! Az igaz, hogy a jó lasszó kötele fonott!

Ha Skót Misit kérdezzük meg a rejtély felől, aki ugyan csak megnézi a garast, mielőtt kiadná, biztosan így felel:

— A jó lasszó az, amelyik semmibe sem kerül!

Azzal sarkonfordul, lehozza a padlásról édesanyja kiérdemesült, ócska ruhaszáritókötélét, saját magántulajdonának nyilvánítja és lasszót készít belőle.

Az igazi cserkész Skót Misin mosolyog, a szakértőn meg szánakozik. Mert a jó cserkész tudja, hogy sem az öreg ruháskötél, sem a fonottkötél nem alkalmas a mi céljainkra. A sodrott kötélt az igazi!

Személyes tapasztalatom, hogy a fonottkötél, letlégyen az bármilyen erős is szemre, mindig veszedelmes. Ime egy kiáltó példa...

Volt egyszer két kötélt, Az egyik fonott volt, a másik sodrott. Három hétig künn heverték a szabad ég alatt.

Nyolc napig folyton-folyvást hullott rájuk az eső. A második héten azután kiderült, feltámadt a szél is és a két kötélt látszatra egyformán száradt meg. Hangsúlyozom, látszatra! Valóságban a sodrott kötélt lassan száradt, de annál alaposabban. Viszont a fonott kötélt gyorsan száradt, de csak a felületén! A szél nem tudott a rostjai közé hatolni és belül nedves maradt.

A harmadik héten nem esett velük semmi külső kalamajka, de... a fonott kötélt szívében a kenderrostocskák gyógyíthatatlanul és véglegesen elrotnadtak.

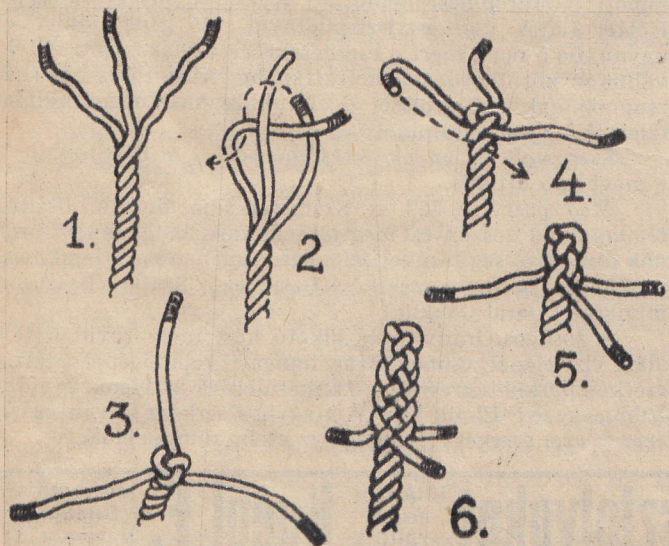
A gazdáik, két öregcserkész, néhány nap mulva kirándultak és a véletlen útjukba sodort egy szakadékot. Elhatározták, hogy leereszkednek a mélyére. Egyikük a fonott kötelet használta, amely vástag volt, jóképű is és ami fő, nem dörzsölte fel az ember tenyerét. Tarsa a sodrott kötelet vette elő, miután alaposan megvizsgálta kívül-belül.

Hát le is ereszkedtek mindketten. Csak hogy különböző gyorsasággal. Az első koponyatöréssel ért a szakadékba, a másik épkez-láb.

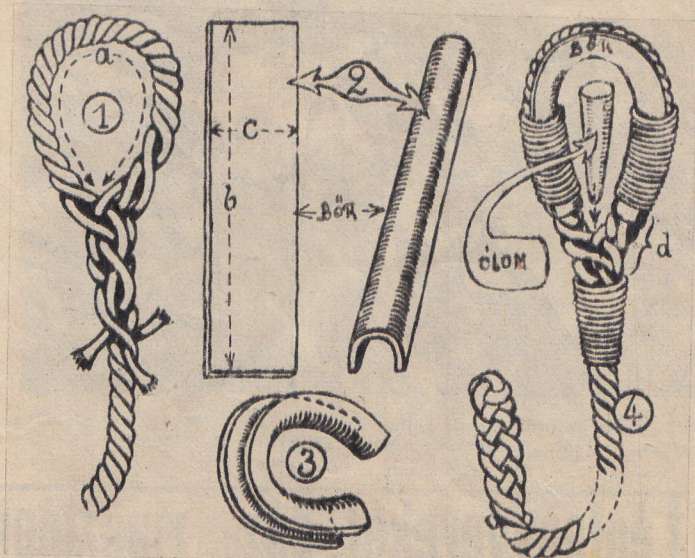
Tanulság: A lasszó az ember biztonságát kell, hogy szolgálja, nem pedig az akaratlan öngyilkosságot.

A második érv, mely a sodrott kötelet támogatja még az, hogy kevesebbe kerül és könnyebben hozzájuthatunk.

A kötélt átmérője kilene és tizenkét milliméter között változik.

Kötélvég visszafonás

Lasszóvég készítés

kozhat. Vékonyabb vagy vastagabb már kevésbé alkalmas. **Hossza:** a vetőlasszóé tizenöt-tizenhat méter, a krinolinlasszóé pedig hat-hét méter.

Midőn a kötelet beszerzed, nem tesz tönkre, ha veszel a bőrözéshez egy darabka puha bőrt is, vagy ha van, egy ócska őv nagyon jól megteszi! Egy gomolyag vékony, de erős zsinegről se feledkezz meg és kaparints valahonnan egy darab ólmot éknek, az acélburkolatú puszkagolyó nem megvetendő, ha van, azonban pótolja fél hüvelykujnyi vastag ólomcső darab is.

Most pedig, ha nem unod még nagyon a dolgot, térjünk talán át a tulajdonképeni munkára, a lasszó készítésére.

Az első és a legfontosabb dolog, a *csúszóhüvely* elkészítése. Ez a csúszóhüvely nem más, mint egy tojásdad fűzőlyuk. Készítési módját megfigyelheted az egyes számú ábrán. Ha nem tűntettél távolléteddel az őrsi összejeveteleken, játszva megcsinálod.

Ha a hüvely nem olyan mint a fenti, akkor a benne ide-odacsúszkáló kötél egész bizonyosan kidörzsöli és a rostok csúfolnak. Ez pedig bekövetkezik, mielőtt a két kötél tartósabban érintkezik. Ennek a megakadályozása igen fontos feladat.

Ha nagyon kényelmes vagy (Te, vigyázz, ez nem cserkészszerű!) akkor elmegy a lakatoshoz és csináltatsz egy fémhüvelyt, aztán ripsz-ropsz beleilleszted a csúszóhüvelybe, szoros kötéssel megrögzíted, máris kész! Azonban ez haszontalan és felesleges kiadás. Sokkal jobb az alábbi megoldás:

1. Vágj ki egy téglalapot bőrből a következő méretre. (2. ábra).

Hosszúság: $b = a - 15$ mm. Itt tekintetbe vesszük a fűzőlyuk belső hajlását. (1. ábra).

Szélessége 2,5 cm., kb. háromszorosa a kötél átmérőjének.

2. Szorítsd ezt a bőrdarabkát valami súllyal egy tál víz fenekére és áztasd egy éjszakán keresztül.

3. Ha a bőr egészen megpuhult, akkor könnyű vályualakúra hajlítani (2. ábra) és a 3. ábrán látotthoz teljesen hasonlóra formálni. Aztán hagyd megszáradni, de el ne felejtöd a bőrpátkó két sarkát ebben a helyzetben megrögzíteni. Köss reája madzagot, úgy mintha íjjat készítenél belőle.

Jelzem, a zsíros bőrfajtákat beáztatás nélkül is formálni lehet.

4. Mikor már teljesen megszáradt a bőr, helyezd a fűzőlyukba, erősítsd meg kétoldalt erős kenderspárgával, (lásd a 4. ábrát!) — úgy-e egyszerű? — és kész a csúszóhüvely. Hopp, valahogy be ne tekerd egészen! A felső részének, épúgy mint a képen, csupaszon kell maradnia, másként a kötél nem csúszik megfelelően!

Hát ezzel megvolnánk, akár nyomban használhatod, ha behelyezed még az óloméket.

5. Ezért szép óvatosan húzd szét egy ár segítségével a kötél rostjait, anélkül, hogy megsértenéd, ott ahol egybefontad és dugd az éket a nyílásba. Most pedig tekerd be szorosan a *d*-vel jelölt részt is. (Ez a rész a 4. ábrán nyitott, hogy jól megfigyelhesd, hová helyezd az éket).

A csúszóhüvely teljesen kész, nincs más hátra minthogy befond a lasszód másik végét is, nehogy kifoszlódjék.

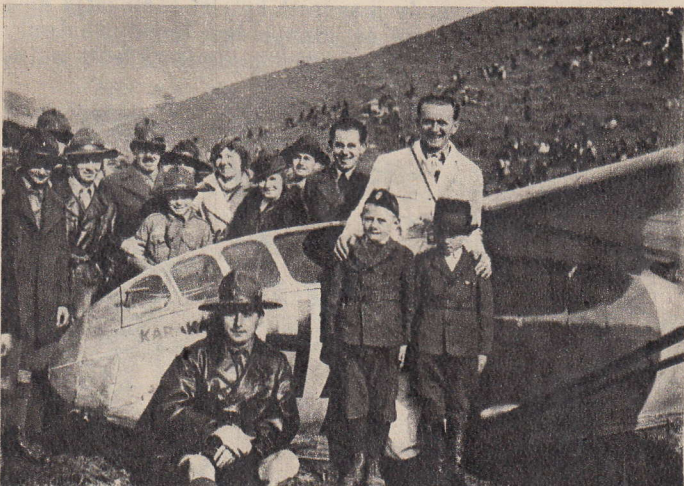
Rajta hát, gyakorold buzgón a lasszóvetést és értesítsd mihamarabb az elért eredményről öreg bátyádat a

„Pápaszemes Kigyó”-l.

„És mégis röpködünk! . . .”

Október 21-én a lágyan ömlő őszi napsugár csillogással, langyos meleggel töltötte meg a Bükk sajtómenti völgyét s a fűtörészt őszi szél is abbahagyta víg danáját, figyelt! . . . Mi történt vajjon ebben az ünnepi hangulatban Sajokápolnán? . . . Miskolctól 23 km.-re!

Hangárvatás s az új cserkész- és Move-gép, mint két ikertestvér várják a névadást! A II. Cserkészkerület elnöke, Henkey Hönig Vilmos ny. tábornok, mint a Bükk-Mátra-vidék Aeró Clubjának is elnöke, e Club áldozatkészségéből váltotta valóra és segítette befejezéshez a 757. Szemere-cserkészek álmát! . . .

Nagy volt az öröm az új gépek avatásán, de azért a „vendéget”, a Karakánt vették körül legnagyobb lelkesedéssel.

Boldog és reményteljes mosolyok az arcokon, ezres tömegek a magyar értékek díszes és színes csoportjával. Árvalányhajás cserkészek, leventék, magyarruhás lányok, a megye atyja: a főispán, mögötte a feszes vigyázban álló, kipedrett bajuszú megyecímeres hajdu . . . hölgyek, tábornokok, daliás tisztek, feketeruhás urak, diákok, formaruhás Moveisták, öregek, ifjak s a falvak apraja-nagyja. Imák törnek az ég felé s áldást kérnek a gépekre.

A „kereszt”-anyák nevet adtak. A 757. sz. Szemere-gép Henkey Hönig Vilmosnétól a „Szöcske”, a Move-gép v. Borbély Macky Emilnétől „Bajtárs” nevet kapta.

Beszédek, üdvözlések, köszönő szavak és szent fogadások s máris zeng diadalmasan az „Isten álld meg a magyart . . .” De látni való is volt: az új gépek próbarepülése v. Hefty Frigyessel, az „Ezermester” repülőmodelljének változatos sokasága . . . A tetszés zaja csak akkor ült el, mikor vontatókötélen Bernard Mátyással megjelent a Gyöngyös 33. vitorlázógép, de igazi tomboló lelkesedést kapott a műrepülést bemutató Karakán, büszkeségünkkel, Rotter Lajos cserkésztszjt-pilótával. A gépe földet ért ugyan, de ő nem, mert a cserkészek a magasha emelték s vállukon körülhordozva mutatták be. A motoros „Gerlék” csoportjának műrepülései és Bánhidy Antal utasszállításai fejezték be a programot.

Szép volt és emlékezetes marad — a Bükk-alján — e maghinto úttörés.

Még egyet! A 757. sz. Szemerek saját öntésű, díszítésű fémlapokkal köszönték meg jötevőknek, hölgyeknek, uraknak támogató segítségüket. A maga nemében páratlan hangár a 757-es Szemere cserkésztszjtjének, Szabó Istvánnak munkája! Gratulálunk!

A jóságos, irányító és alkotó kéz, mely rövid hat hó alatt vízitelepet, csónakházat, hangárt, repülőgépet adott és cserkészparkot keresett a II. kerületnek a Henkey Hönig Vilmos keze! Elnök Ur! A Magyar Cserkész és vele együtt ezer és ezer cserkész tiszteleg e cserkész munka előtt!

Légfegyvereket, gáz- és riasztópisztolyokat jutányos áron szállít: **Knébl F.** puszkaműves Budapest, Baross-u. 17

TANULJUNK SIELNI!

IRTA KOLOZSVÁRY BÉLA

A helyes botmagasság megválasztása.

Testvér, te cserkész vagy, elhatározad, hogy télen is járni fogod a hóval fedett hegyeket és völgyeket, síelni akarsz! Jól van és én most elmesélem, hogyan tanulhatsz meg aránylag rövid idő alatt, kevés munkával, jól síelni. A mostani számunkban a felszereléssel és néhány alapszakkal foglalkozunk, amelyekkel a hó megérkezése előtt jó rendben lenned, hogy egy napot se veszíts a drága alkalomból.

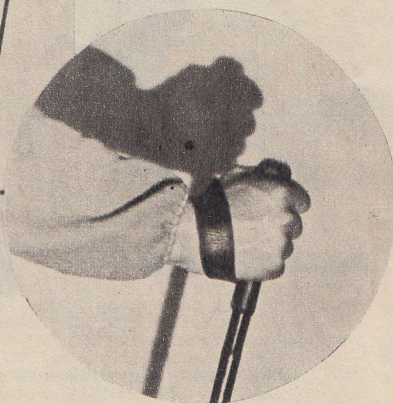
Hát elsősorban is a legfontosabbról beszéljünk, a síről. Ma már mindenki csinál sí, mert divat. Minden asztalos síkészítő, mert aránylag jó üzlet s a hozzá nem értő mindent megvesz.

Sít kétféle fából készítenek (t. i. jó sít!), kőrisfából és hickory-ből (amerikai diófa), ez utóbbi jobb, de sokkal drágább és első sínek kár lenne ilyet venni, mert ha összetöröd, nagy pénzt pusztítottál el.

A kőris-síben az a jó, amelyiknek széles erezete van. Az az egészséges fa, amelyben az évgyűrűk a hó táplálék következtében sok anyagot halmoztak fel egymásközött s így két egymásután következő évgyűrű messze került egymástól. A sílécet, hogy jó legyen, csak kétféleképpen lehet a fából kivágni. Vagy a gyűrűkkel párhuzamosan, vagy azokra merőlegesen. (Lásd az ábrát.) Az előbbi merevebb, az utóbbi ruganyosabb lécet ad, de mind a kettő kitűnő, mert nem pattannak belőle darabok a kifutó erek mentén, mert nincsenek kifutó erek.

Az erekre merőleges metszésű sít, *színfa* vagy „Kern-fa” lécnek hívják, míg a másikat háncs- vagy „Splint“-lécnek. A színfalécben a sí hosztengelyével párhuzamosan kell haladni az erzetnek, míg a háncsfánál a sí lapjával párhuzamosan. Minden más fa rossz és előbb-utóbb a sí töréséhez vezet. Mondanom sem kell, hogy a sílécben csomónak lenni nem szabad, mert ott biztos eltörik. Ezekből következik, hogy sít csak megbízható helyről (Cserkészbolt, nagyobb sportüzletek) szabad vennünk, ahol a szolid üzletvezetés nem engedi meg, hogy hibás lécet ránk szöszöngessenek és ahol a nagy forgalom miatt árulhatnak jó lécet. (Nagy cégek a sínek nem alkalmas, de egyébként jó fát tenniszütő és más készítésére használják fel.)

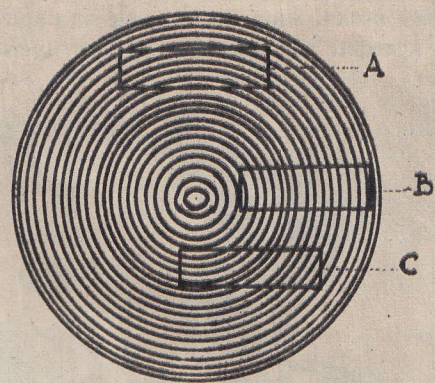
A sínél a szín kérdése ízlés dolga, de ne az legyen a döntő.

A helyes botfogás

A sí hosszát úgy határozhatod meg, hogy az a neked való léc, mely kinyújtott jobbkezed tenyérközepéig ér. Botod hosszát úgy határozhatod meg legjobban, hogy a kinyújtott kezed, ha a botod tetejét megfogja, akkor 30 fokos szöveget zárjon be a vízszintessel. (Lásd az ábrát.) Botod szíjfogantyúja legyen rövid, mert különben kirántja a hüvelykedet esésnél (kezdő sokat esik!).

Kötés az a része a sínek, ami a lécet a lábához köti. Síkötés sokféle van és a síelő emberek azt tartják, hogy a kötésről nem szabad vitatkozni, mert a kötés problémán a legjobb barátok is képesek összeveszni. Ti se vitatkozzatok

Sígyártásra az A és B alkalmas, C alkalmatlan.

Jó fák:
A: színfa ; B: háncsfa.

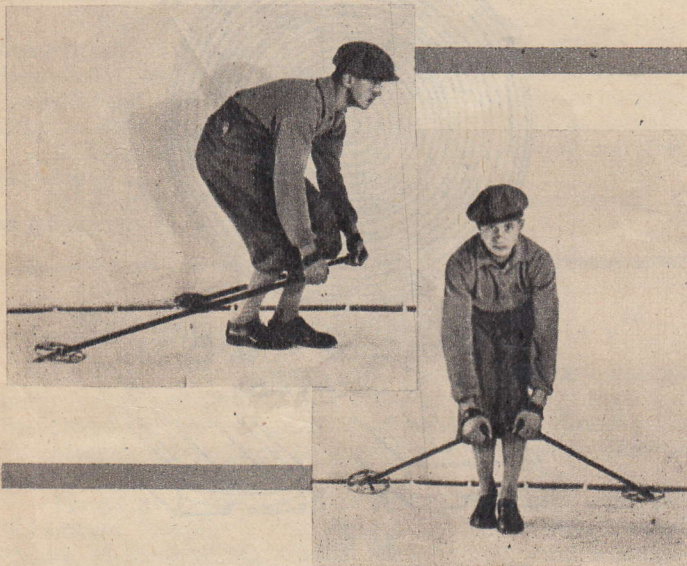
hát, hanem fogadjátok meg a tanácsomat. Kezdő síelő kötése legyen egyszerű. Miután a lábaddal nőhet stb., használd a Cserkészbolt Nomád norma sípofáját a hozzávaló Nomád norma sícipővel és Huitfeld-kötéssel, akkor nem lesznek problémáid. A kötés feszítő csatja akkor van jó helyen, ha a sarkod külső hátsó felére esik és a feszítőszarva hátrafelé néz. Ezt ugyan így egyszerre nem érted, de nézd meg a képet.

Huitfeld-esatt elhelyezése a sarkon.

Sícipőd legyen jó bőrből, vastag talppal és béka-nyelvel. A legjobb cipő sem ér azonban semmit, ha nem gondozod. Kenegesd szorgalmasan fókazsírral. Jó, ha belül is preparárod, különösen ha vékonypéznű ember vagy és olcsó cipőd van. Végy két deci benzint s a benzines üveget hideg vízbe állítva, zárt lángon melegítsd fel és dobálj a benzinbe paraffindarabokat. Mikor a folyadék tejsűrűségű lett, önts be az egyik cipődbe az egyik felét, másik cipődbe a másik felét, jól forgasd össze, hogy mindenüvé elfolyják. A folyadékot a cipőd beissza, a benzín elpárolog, a paraffin a pórusokban marad. A cipőd legyen varrott talpú és a varrást kend be suszterszurokkal, hogy ne nedvesedjék. Akkor legyen a cipőd, hogy egy pár vastag gyapjúharisnya és egy cserkészharisnya férjen belé. Ekkor a cipő tartja lábadat és nem jár külön síelésnél a lábad, a cipő és a léc.

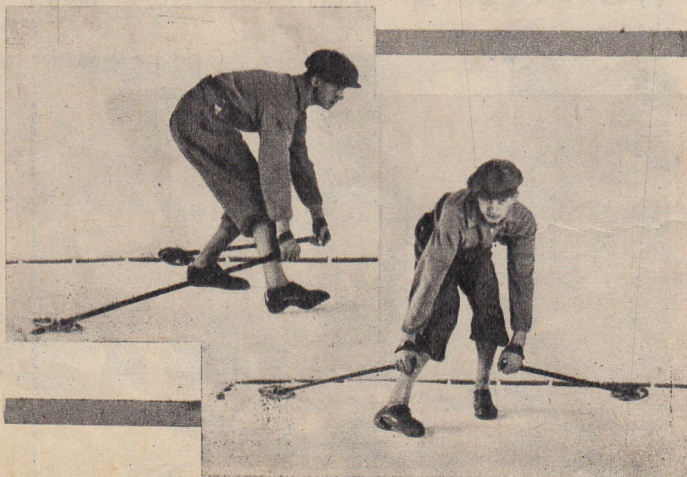
Keztyűt kétujjasat viselj. Vagy megköti az édesanyád, vagy ha van ócska, síma szövete, akkor papírlapon körülrajzolja a kezdet, posztóból kivág négy ilyen alakú dara-

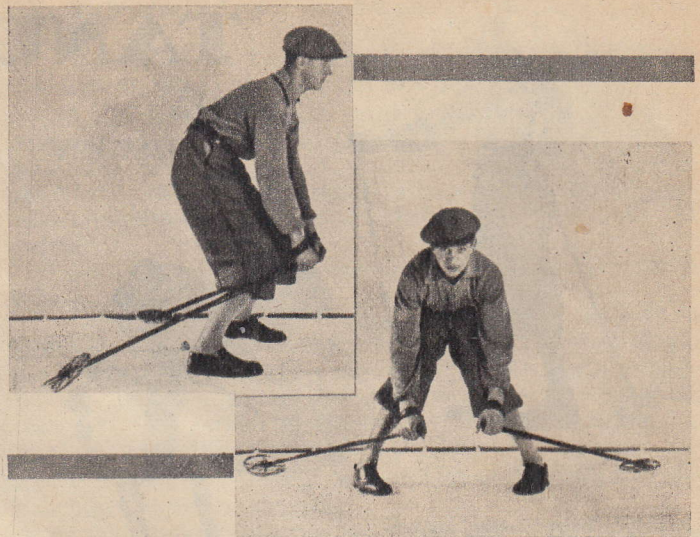
Lesikló állás: Figyeljük meg a kissé előretolt lábat.

bot, kettőt-kettőt összevarr úgy, hogy a kezded bedugására legyen hely s kész a kítőnő síkeztyű. Én ma is ilyenekkel s ezt találok a legjobbnak. Keztyűből legyen legalább négy párnys s tartalékkeztyű nélkül ne menj síelni. Kezdő ember egy nap három-négy pár keztyűt átnevesít!

Ruhád ne legyen meleg. Vagy hosszú sínadrágot használj, mely lehet a papa ócska nadrágja is, a lényeg az,

Támasztott síklás alapgyakorlata

Hóekesíklás: Figyeljük meg az előrehúzott medencét.

hogy a cipőd szárán összefogható legyen, vagy használj lengyel nadrágot, ekkor azonban a cipőd torkát csavard le Mars-pólyával, mert különben a cipődbe felül hó megy és vizes lesz a lábad.

Villamosra, utazáshoz, étkezéshez azonban öltözz fel. Ha nap süt és síelsz, akár ingujjban is lehetsz, de hosszabb lesiklásokhoz (sajnos, a hazai terepeken nem igen van erre alkalom) feltétlenül melegen kell öltöznöd.

Hát egyelőre ennyit a felszerelésedről. És most várod a havat. Addig is készülj szabadgyakorlatokkal. Három dolgot kell tudnod ahhoz, hogy jó síelő légy. Lesiklani, hókézni és ívelni. Ennek az alapszabadyakorlatait írom most le. Olvasd el a következő sorokat és nézd meg jól a mellékelt ábrákat és csináld végig naponta ötször mind-egyiket.

Minden síelés alaphelyzete a lesikló állás. Ez enyhe guggolóhelyzet ruganyos izmokkal. Mindennapi gyakorlatként gyakoroljuk az egészen mély guggolásból egészen felegyenesedett helyzetig való emelkedést és süllyedést. Ügyeljünk arra, hogy a lábfejünk szorosan zárva legyenek és egyik lábunk egy negyed lábfejnyivel előrébb legyen.

Minden további gyakorlat ebből a helyzetből indul ki. Vegyük először a támasztott síklást. Lesikló helyzetből a jobb vagy bal lábunkat ferdén előre kítaszítjuk úgy, hogy a kítaszított lábfejünk egész belső felével a padlón nyugodjék, ugyanezzel egyidejűleg pedig a másik lábunkkal mély guggoló helyzetbe megyünk le. Ezt gyakoroljuk szintén naponta, mert ez lesz a fékezés és lendületek egyik alapgyakorlata.

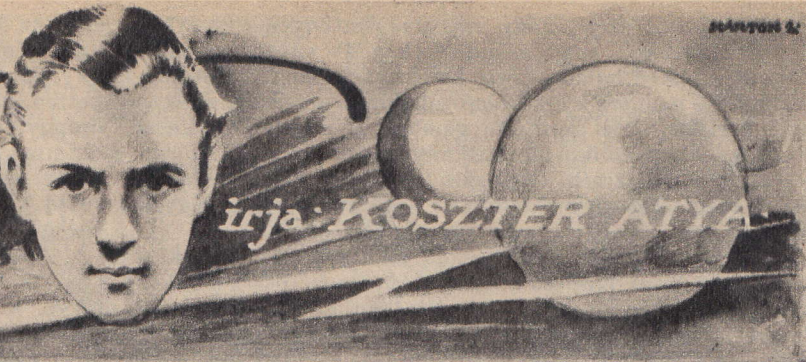
Most jön a harmadik és legnehezebb gyakorlat, a hóeke síklás, alapgyakorlata, minden síelés elengedhetetlen feltétele. Megpróbálok leírni, ha a képet nézitek, néhány próba után 'sikerülni fog. Kissé terpeszállásból befelé fordított lábfejekkel magas guggolóhelyzetbe mentek le, miközben a testsúlyotok erősen a sarkotokra helyezitek és derekatokkal kihomorítottok. Ez a gyakorlat nagyon nehéz, de a támasztott ívelés alapgyakorlata és csak szárazon lehet jól megtanulni.

Ha szorgalmasan gyakoroltok, úgy mire megjön a hó, a leglényegesebb alapelemekkel tisztában lesztek és könnyen fog menni minden a havon.

(Folytatjuk)

Fulgur

regény.

Miről volt szó eddig ?

Fulgur, a villámok úra, a kozmikus sugarak titkának lángeszű felfedezője a soproni kollégium hat növendékét kiszemeli, hogy töretlen ideálizmussal beleálljanak fantasztikus tervének vonalába és romlatlan lélekkel vele dolgozzanak. Segítsenek neki sarkiból kiforgatni a villágtörténelmet és nagygyá, boldoggá tenni Magyarországot.

A fiúk becsületszavukat adják, hogy hűek maradnak a jelszóhoz: titoktartás, kitartás, engedelmesség. Fulgur pedig lassankint bevezeti őket mélyen a Lőverek alatt kiépített rejtélyes birodalmába.

Fokról-fokra edzi, neveli, keményíti és tanítja a fiúkat, mérnökei bemutatják nekik a távolbalátó, halló, sőt villámokat sújtó készülékeiket, a csodálatos „gaborit”-ből készült golyóbiztos ruhákat, eszközöket, a fotócellával nyitható, zárható sziklakapukat, stb.

A Lánglelkű Vezér a hat soproni kisdíjakkal beült a kozmikus sugarakkal hajtott, madáralakú repülőgépebe s örült iramú repülés után a mandzsuriai haretéren tereft a ott, a békülni nem akaró ellenségeket 16 órára teljesen megbénítja...

A kollégiumban nagy az izgalom.

Pursi valami nagyvot gondol. Ejszaka kilopózik a könyvtárba s a régi Magyar Cserkészek között kutat. Ott éri az igazgató úr.

Az éjjeli beszélgetés során kiderül, hogy Fulgur azonos Lurkóval, a csiki hegyek kis emberével s akik körülötte vannak, nagyobbrészt a diadalmas pszichofutballisták közül valók.

Fulgur közben a Szaharát akarja megvásárolni valami titkos céllal.

— Sőt, ezennel bejelentem négy lépésre én a mattot. A vezéremmel ütök h2-ön. Ezt Stubinak ki kell ütnie a királlyal. Most a lovammal g3-ra lépek és ha Stubi a feje tetejére áll is, akkor sem tudja megakadályozni a két lépéses mattot.

— Nagyszerű! Gratulálok, Gabi! Pompás kombináció!

— Szenzációs!

— No, Jóska, mit szólsz hozzá?

— Ó ez semmi, ilyen ellenféllel szemben, mint a Stubi!

— Micsoda? Stubi a kollégium legjobb játékosa. Ha volna ideje foglalkozni a sakkal, elsőrendű mester lehetne belőle. Igazgató úr mondta.

— Na, gyere velem egy játszámra. Olyan mattot kapsz, hogy a füled kettéáll tőle. Engedj, Stubi!

Felrakták a bábokat és Gabi meg Jóska belemertültek a játékba. Csendesen oszladoztak a többiek. Kisöcsi meg nézte az óráját. Negyed öt. Rőgtön itt lesz Tombor Vass bácsi autója és ma Kisöcsi meg Jenőke sorosak a vezetésben. A fiú vére gyors hullámban ömlik a szívére, hacsak rágondol is az eljövendő percek vad örömeire. Nekiengedni a gépet és száguldani, falni a kilométereket, míg részeg, vad rohanásban villámgyorsan maradnak el az ember mellett sürgönypóznák, házak, kocsik, falvak... Hahó! Ez az élet!...

Bizony Kisöcsivel autózni hátborzongató sportélmény. Hát még mi lenne, ha a fiú tudná, hogy a gép minden porcikája gaboritból készült, tehát törhetetlen! Vagy ha sejtené, hogy a gép fel van szerelve Komáromy mérnök biztonsági berendezésével: a zsidó ábécé valamelyik betűjével jelölt sugárkéz nyúlik előre s láthatatlan, finom érintéssel tapogatja a kocsi előtt a teret és bármi kerülne is eléje, legyen bár kis gyermek, kutya vagy csibe, öt méternyire automatikusan fékezni kezd és fél méterre az akadálytól ellenállhatatlan és csalhatatlan erővel megállítja a kocsit! Ha mindezt tudná Kisöcsi, amilyen bolond, szeles gyerek, még megtenné, hogy felfokozná a sebességet öt-százig és aztán elengedné a kormányt és behunyt szemmel, tárgult orrlakkal szivná a „gyorsaság-szagot”. Amiből ugyan semmi baj nem származnék, de Kisöcsiből sohasem lenne megbízható, vérbeli autóvezető. Pedig Tombor Vass Aladár bácsi megígérte Fulgurnek, hogy ebből a fiúból vérbeli autóst csinál.

Amint a folyosóra kilépnek, jön is már a portás bácsi és kedvetlen, morogva jelenti, hogy Kisöcsit és Jenőt várja lent az autós öregúr. Portás bácsi haragszik az öreg úrra, az autójára, a fiúkra és az egész világra, mert most amíg épségben haza nem érnek, az ő szívét féltő aggodalom szorítja és megint és megint nem győz majd eleget fohászni, hogy ha az emberek meg is bolondulnak, legalább az a mennybéli jó Isten vigyázzon rájuk onnan felülről...

Érdekesekek ezek az autó-kirándulások.

Előli a soffőrülés mellett Tombor Vass bácsi ül. Szunyókáló, totyakos kis öreg úrnak néznd, mert egész úton meg se moccan, a leghajmeresztőbb helyzetben sem halani szavát; szájában az elmaradhatatlan szivarral, behúzódik a puha ülés legtávolabbi sarkába és csak néz, néz bozontos szemöldökei alól olyan nyugodtan, mintha nem 14 éves gyerek vezette száguldó autón kacérkodnának a veszedelemmel, hanem otthon ülne a kis unokája bölcsője mellett.

— Jók az idegei! — jelentette ki elismeréssel Kisöcsi, amikor egyszerre a lövői kanyarulatnál az árokba rohant a gép, hogy kikerüljön egy egészen váratlan összeütközést és az öreg úr sem az ijedelem, sem a nagy zökkenés okából nem vette ki a szájából a szivarját.

A hátsó ülésen a váltó-gyerek ült. Egy-egy délután mindig két fiút vitt gyakorlatra Aladár bácsi: az egyik hazulról el, a másik pedig visszafelé vezette a gépet. Ha aztán Atya megengedte, akkor néhány osztálytársukat is meghívhatták kocsikázni a fiúk és ilyenkor a zsvaj, dal, lárma az eget verte.

Most is ott szorongott mind a hat harmadikos és amikor Tombor Vass bácsi nagy füstfellegeket fujva szivarjából, megadta a jelt az indulásra és Jenőke lenyomta a gázpedált, csengő hangokon felhangzott a III. osztály csatadala: „Egy vég, két vég, három vég kanavász...”

A kocsit kifordult a brennbergbányái útra és Jenőke átadta magát egészen az autózás gyönyöreinek.

Jenőke borzalmasan vezet. Kisöcsi szerint antitalentum a soffőrművészetben. Kisöcsi szerint az autózás vég nélküli rohanás, verseny a szélllel s a tovasikló fecskékkel; Jenőke viszont minden szép útrészletnél lelassít, egy-egy szép ponton megáll és néz, fényképez, le is száll, hogy közelebbről kiélvezzen egy-egy virágosréteget vagy úttalan szép mellékvölgyet. Kisöcsit ilyenkor a hideg rázza a türelmetlenségtől és keserű szavakkal panaszkodik a halvérű emberek ellen, akiknek életében nincs igazi tempó.

— Nem borzasztó? Nézzétek, most megint bemegey abba az obskurus szakadékba valami ócska páfrányt meg nézni. Hát erre kell neki az autó? Ökrösszekérre üljön az ilyen ember, ne Fulgur-gépre! Az autó az acélba, gaboritba sűrített gyorsaság: annak repülnie kell versenyt a szélllel, nem bumliznia és megállni minden póznánál. És ezt nem tudják megérteni! Jenő mindegyre elbogarászik és a gép ezalatt itt rozsdásodik az árokparton; Laci felszedi a falu összes kisgyerekeit és megkocsikáztatja őket; Pursi úgy hajt, mint egy kivénhedt konfliktokocsis, mert őneki sohasem sürgős, ő mindig ráér... Igazi sportvér csak Gabiban van meg a Stubiban, de Gabi egyre a gépet tanulmányozza és hol rohan, hol mászik, hol meg kanyarog ide-oda, mint a farkát kergető kutya, Stubi meg a volán mellett is csak játszó kisfiú: képes lassítani a legvadabb

tempóban csak azért, hogy egy vadgesztenyén vigye keresztül a kereket, vagy kilométereken át vándorol pontosan egy előtte haladó kocsi keréknyomában... Én nem tudom: Ők nem érzik azt a vad rohanását a vérnek, amikor az ember lenyomja az indító gombot és megugrik a kocsi és aztán nekiiramodik a messze kanyargó útnak? ... Engem megvadít a messzeség. Csalogat, hív, gúnyol és rohannom kell és még sohasem éreztem azt, hogy túlgyorsan megyek és hogy nem szeretnék még gyorsabban menni...

A visszafeléúton aztán volt alkalmuk a fiúknak a valóságban látni Kisöcsi autóvezetési elméletét és amikor egy-egy éles kanyarulatnál két kerekén fordult a le nem fékezett kocsi, vagy amikor a Mucktól a Prinz-pihenőig motor nélkül jöttek le és mennydörgős iramban fordultak be a Lővér-körútra, nem egy sóhajtott csendesen magában, hogy hátha mégis Pursinak vagy Jenőkének van igaza, nem ennek a megvadult, bolond gyereknek, akinek a csillogó szeme sarkában ott ül az ismeretlen veszedelem...

Öt óra előtt 3 perccel a hatalmas gép nesztelen futással odakanyarodott a kollégium kapuja elé és vidám zajjal rajzott ki belőle a nép. Amint kezét fogták a volán mellé telepedő Aladár bácsival és nagy cserregéssel bevonultak a kapun, portás bácsi csendes hálafohászt küldött az Urhoz és hozzáfűzte a jókívánságot, bár égne el az autó az éjszaka csendjében olyankor, amikor senki sincsen a közelben vagy fordulna fel és törne ezer darabra egyszer, ha csak ez a kis hóbertos öregúr ül benne, de úgy, hogy az öregnek az ijedtségen kívül mi baja se történjék...

E fohászból is látható, hogy portás bácsinak sejtelve sincsen a gaborit litkáról. De nehéz lesz megszoknia ezt az új világot, ahol Fulgur diktálja a tempót!

13. Éjli látogatás — és a következmények

Éjjeli fél egy az óra.

A négy „hálóban” az éjszakai lámpa halvány fényénél mozdulatlan, furcsa hadsereg a fehér ágyak sora. Egészséges szuszogás, itt-ott egy sóhaj, néhány álomban elmormolt érthetetlen szó...

Alszik a nép.

Egy órája már, hogy Atya befejezve a breviáriumát, halk léptekkel végigjárta a hálószobákat és itt betakart egy gyereket, ott megigazította a fejét valamelyiknek, a pöttön Gyurkát pedig, aki riadtan felült és tágra nyílt szemekkel hadart valamit a zöld gyíkról, amelyik németül beszél, szeliden átkarolva visszafektette a párnára és megvárta, míg újra álomba merül. Most már Atya is lefeküdt és a sötét háló, meg a kivilágított folyosó fölött úrrá lett az éjszaka mestere: a Csend...

Fekete ablakszemeken át benéz az Éj. Sötét felhők takarják az eget és a barátságos, meleg házból kitekintve, olyan borzadályosan fekete és félelmetes a kert s mögötte az erdő. Nem jó lehet az éjszaka vándorának!

Nesztelen repüléssel sötét árnyék suhan az egyik nyitott ablak alá. Ugyanabban a pillanatban kialszanak a házban a villanylámpák és szívet szorító sötétség ül rá mindenre fél percig... egy percig... másfél percig... Pont csak annyi ideig, hogy senki se láthassa azt a magas, fekete árnyat, amely a repülőgépből az ablakpárkányon át belép a folyosóra és csendesen végigúszik az I. háló ajtajáig. Akkor újra kigyúlnak a fények és semmi sem mutatja, hogy idegen jár a házban. A kiugró kápolna-traktus mö-

gött, az I. emelet magasságában szorosan a falhoz simuló kicsi gépet ki vehetné észre?

Fulgur benyitott a legnagyobb hálószobába. Tizenketten alusznak itt; a falon, mintha szabadon lebegne, őrangyalkép tárja ki föléjük hatalmas szárnyait. Mozdulatlan állt meg az ajtó sötét sarkában és kutatva nézte végig az ágyakat. Mennyi huncutság pihen itt néhány rövid órára elraktározva! Mennyi élet, törtetés, emberi energia!

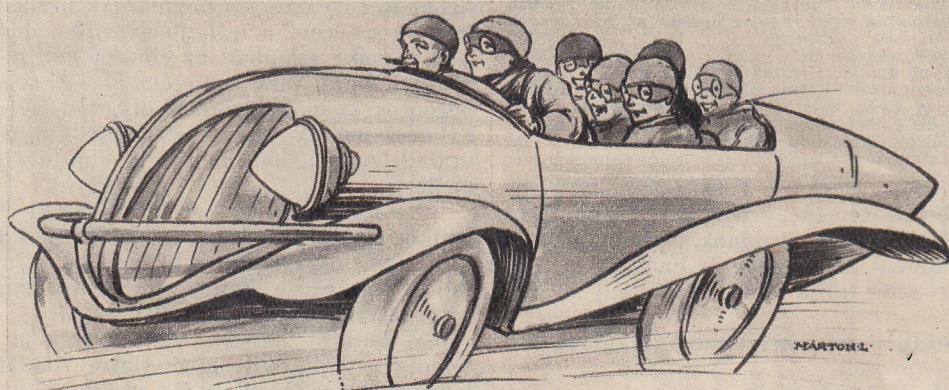
Senki sem mozdul. Mélyen alusznak mind.

Az ajtó melletti ágy fölé hajol. Fejét a karján pihentetve, kismacska módjára összekuporodva Stubi alszik benne. Mosolygós az arca: kisfiú, aki Álomországban, a Meserétén járkal.

Fulgur leül az ágy szélére és olyan gyengéden, ahogyan csak az édesanyák tudják, karjaiba emeli az alvó gyereket. Mély sóhaj, a fejnek néhány nyugtalan mozdulata és hirtelen tágra nyílnak a szemei. Első pillanatban riadt zavar tükröződik bennük; kezei göresösen keresnek támasztékot és izmai menekülő ugrásra feszülnek. De a férfi szeme fogva tartja; a belőlük sugárzó végtelen gyengédségnek és mosolygós barátságának nem lehet ellentánni. Egyszerre megismeri a félhomályban is a soha nem látott, de annyiszor megálmódott arcot és odabújik a férfihez, mintha az édesapjához simulna.

— Fulgur!

— Kis pajtás, figyelj rám. A Soproni Sakkör százéves fennállását minden eddiginél nagyobb arányú világmesterverseny rendezésével fogja megünnepelni. Itt lesz mindenki, akinek a sakkban neve van. „Stubi, Magyar-

Vad rohanásban, villámgyorsan maradnak el a villanypóznák

ország” néven benevezel a versenyre és megszerzed a világmester címét.

— De... én... én nem tudok olyan jól sakkozni!

— Tudni fogsz. Komáromy László minden idők legnagyobb sakkozója, s az ő gondja lesz, hogy verseny közben a tudását veled közölje. Utasításai szerint játszol és megnyersz minden játszmát.

— De... hiszen... az akkor... az család... és én... én cserkész vagyok és katolikus... és én nem csalhatok...

— Bravo pajtás, ez a vonakodás becsületedre válik. Ezt vártam tőled. De itt nem a te személyed a fontos, egyszerűen eszköz vagy egy nagyobb cél érdekében. Szükségem van arra, hogy a magyar fiúról beszéljenek mindenütt, róla írjon a világsajtó és köztudatba menjen, hogy nincsen nála külön széles e világon. A harc nem a te harcod, hanem a magyar fiúé; a győzelem is az ő győzelme, nem a tied. Szerény légy, kevés beszédű, mosolygós; hogy ne csak ünnepeljenek, hanem meg is szeressenek. Megértettél?

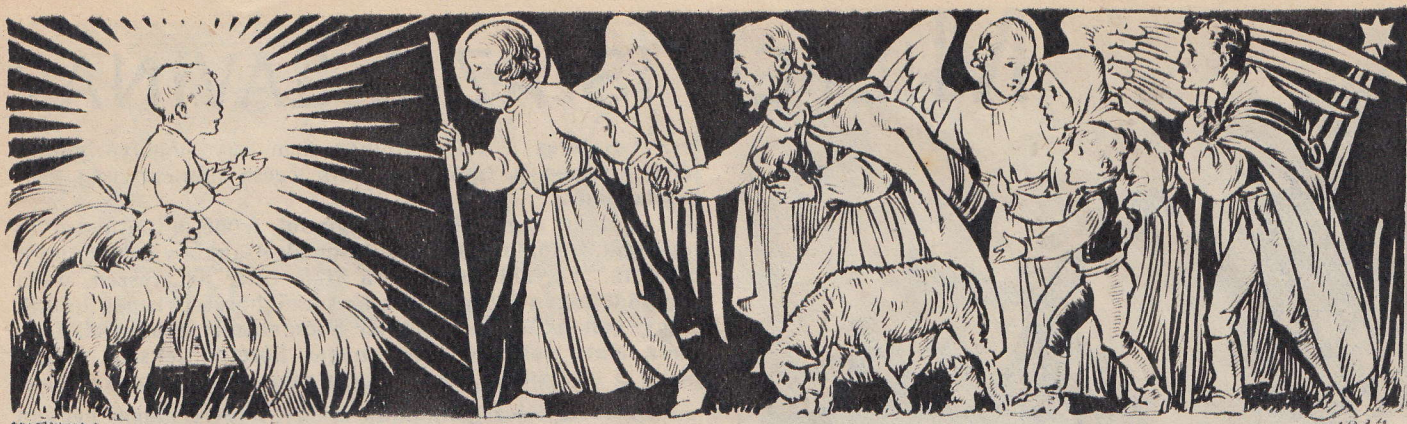
— Igenis. Teljesítem a parancsot.

— Jól van, kis pajtás. Aludj tovább!

Lefektette a gyereket, kezét a homlokára tette és úgy maradt, fölébe hajolva, tíz másodpercig. S mire az ajtó nesztelenül becsukódott mögötte, Stubi, fejét a karján pihentetve, kismacska módjára összekuporodva, mély álomban aludt. Kisfiú, aki a Meserétén járja és sakk-lovacska hátán ülve vív élet-halálharcot egy ellenséges vezérrel; de háta mögött az ő Vezére áll és ezért a győzelem egy pillanatig sem kétséges...

Nem sokkal fél egy után Kisöcsi felriadt. Valaki mintha a haját simogatta volna s a homlokán is meleg kéz érintését érezte.

(Folytatjuk.)

ADVENT ORATÓRIUM EMBERI HANGRA

Irta: Sik Sándor

Hátul domb, oldalában közepén barlang-
istálló, zárt ajtóval. Fölötte fénylik a csillag.
Angyalok éneke (kívül).

I. angyal (feltűnik, balról a domb szélén,
kijelöl balra):

Pásztorok, pásztorok! Keljetek!
Jámborok, jámborok! Figyeljétek!

Pásztorok közt (kívül) félénk zúgás.

II. angyal (jobbról a dombon):

Pásztorok, pásztorok! Keljetek!
Jámborok, jámborok! Ne féljétek!

Pásztorok közt (kívül) erősebb zúgás.

I. angyal:

Nagy örömet hirdetek néktek.
Amely ma szól minden népnek.

II. angyal:

Keljétek, menjétek,
Betlehembe siessetek!

Angyalok kara (a domb mögött):

Élet, élet újulás!
Megszületett a Messiás!
Mézszel árad most az ég
És az Isten földre lép.
Emberre lesz, testet ölt,
Édes lesz az árva föld.
Élet, élet, élet, újulás!
Megszületett a Messiás!

I. angyal:

Pásztorok útra fel!
Betlehemben a Jel.

II. angyal:

Ez leszen jelül a hitnek:
Jászolban pihen a kisdéd.

I. angyal:

Dávidnak igaz fia lesz ő.

II. angyal:

Jesszének vesszején királyi vessző!

I. és II. angyal:

Emberék elseje, Istennek ereje,
Emberért áldozat, gonoszknak kárhozat
Isten és ember közt húsból és vérből
Szent kapocs lesz ő.

Angyalok kara:

Kisdéd született nekünk.
Flú adatott nekünk.
Vállain a hatalom,
Szíve élő irtalom,
Lásd itt ember Jeledet:
Itt az élő Felelet.
Kisdéd adatott nekünk,
Flú adatott nekünk.
Édes ragyogó Jellünk.
Neve: az Isten velünk.

Angyalok ellepik a dombot a barlang fölött.

Angyalok kara:

Dicsőség a magasságban
Az Istennek.
Békesség a földön
A jóakarátú embernek.

(Az ének alatt az istálló ajtaja felnyílik.
Látszik a Szent Család.)

Közben a III. angyal jön, kézen vezeti az I.
pásztor, IV. angyal jön jobbról, kézenvezeti a

II. pásztor. A pásztorok kétoldatról bevonul-
nak.

Pásztorok kara:

Az angyal hívott, Jerünk!
A jó Isten követe velünk!
Testvér, nyujtsd a kezéd!
Jerünk, az angyal vezet.
Ne nézzünk se jobbra, se balra,
Csak ügyeljünk a mennyei dalra.
Csak mindég előre nézzünk,
Furakodni nem a mi részünk.
Bennünket hívtak: Jerünk!
A jó Isten ballag velünk.

Pásztor (a kis Jézus elé térdel, kezében bárány):

Én édes Jézusom, Itt ez a kis bárány,
Amit adtál nekem veritékem árán.
Dolgoztam keményen, megküldöttem
Vadaktól két karom, szélről szívem
védte.
Most tudom, mire volt, hogy így fel-
neveltem:

Fehér barikámat fogadd el jó szívvel,
Kicsi Jézus, lelke!

(Odaadja a bárányt, Szent József elveszi.)

Pásztorok kara (férjkar):

Fehér barikánkat, fekete kezünket,
Hozzad sóhajtozó együgyű szívünket,
Fogadd el jó szívvel, kicsi Jézus lelkem!

Pásztorasszony (letérdel, maga elé állítja kis-
fiát):

Édes kis Jézuskám, szegény juhász-
szony,
Árva, mint az ujjam, ugyan mit adhas-
son?
Mégis Neked hoznám, (jó helye van
Nálad),

Ha jó szívvel vennéd, ezt a kis pulyámát.
Csak megvallom azt is, hogy nem adom

könnyen:
Fájdalommal szültem, neveltem is köny-
nyel.

Neked adom mégis kis Jézuskám szen-
tem,
(A szívem utána bár kiszakad menten,
Mít baj, ha utána elemészt a bánat):
Fogadd el, fogadd el az én kis pulyámát!

Pásztorasszonyok kara:

Fogadd el, fogadd el, kegyelmes Jézuska,
Visszaadod ugyanis, ha akarod, újra,
Ha meg nem akarod, jó neki Tevéled,
Neked él, Neked hal minden kicsi lélek.

Kisflú (letérdel):

Én még kicsike vagyok,
Mégis eléd járulok.
Kis Jézuska, Teneked
Ajándékot is hozok.
Ezt az édes tejecskét,
Ezt a kövér vajacskát,
Neked adom, kis Jézus,
Ha megennéd, meginnád.

Ezt énnekem adta ám
Az én édes anyukám.

De hogyha Te szereted,
Szívesen neked adnám.

Kis Jézuska, gyere ki,
A határba játszani,
Megmutatom, hogyan kell
Csiga-bigát kicsalni.

Betlehemi gyerekek,
Jó játékot szeretnek,
De Tégedet még annál is
Jobban szeretnek.

Pásztorok kara:

Kis Jézus, jóság, áldás, szeretet,
Áldd meg a játékot, áldd meg a gyereket!

Pásztorleány (odatérdel):

Letérdel, ó kicsi Jézus, elébed
Szorongó szívű kis cseléded:
Én magamat bízom Terád!
Olyan félelmes a világ!
Csupa borzongató sejtelem.
Uram, mi lesz velem?
Mít hoz a csillagok járta?
Nézd, itt a fejemen ez a pártá.
Kis Jézus, nézd, én levezsem,
Lábaid elé helyezem.
Vedd fel Uram, és annak add,
Akinék kezében ép marad.
Aki mellettem szép marad.
Aki szembe néz, ha szemébe nézek,
Akinék frigsátor a fészek
És áldozás a szerelem,
Aki velünk megmaradnál.
Ó tarts, Uram, tarts itt magadnál,
És szólítsd azt is ide Hozzad,
Akinék arca nekem a Te orcád
És aki egy lesz Veled és velem.

Pásztorasszonyok kara:

A fészket Uram, az emberi fészket,
Amit megszentelt érkezésed,
A kart, melynek istáppja rajtad,
A keblet, amit szív isteni ajkad,
A csókot, amellyel melegíti
Testecskédet a szép szeretet:
Áldd meg, Uram, a titkok titkát,
Áldd meg a termő életet!

Öreg pásztor (odatérdel):

Már én mást nem adhatok:
Ezt a görcsös vén botot,
Tán a sírig enélkül is
Csak elbotorkálhatok,
Vén ember már nem is ember!
Énnekem már semmi sem kell,
Csak a hűvös sírhalom,
Ahol áldott árnyékodban
Mindörökké nyugalom van.
Ahol békés bizalomban
Amíg elhívsz, nyughatom
Én megváltó Jézusom.

Pásztorok kara:

Édes Jézus, Neked élek,
Édes Jézus, Neked halok,
Édes Jézus, élve-halva,
Tied vagyok, Tied vagyok.

MILYEN IS AZ A LAVINA?

Sokat hall az ember lavinaokozta szerencsétlenségekről s ilyenkor a legtöbbször a háztetőre feldobott s görögve egyre nagyobbá váló hógolyó jut eszünkbe.

Igaz, hogy ez is előfordul magas hegyek között. Magam is végigsétáltam a svájci hegyekben olyan ösvényen, mely tele volt a magasból legurult és jéggéfagyott emberfej-nagyságú hógomolyagokkal. Mondta is vezetőnk, hogy vigyázza lépegessünk, mert ugyancsak betörné fejünket, ha egy ilyen ráesne.

Azonban nem ez az igazi lavina! Idehaza is olyankor

lesz veszélyes a tető, amikor nem egy hógolyó gördül lefelé, hanem a tetőn található egész hómennyeiség csúszásba jön.

Amikor a háztetőről megindul lefelé a hótakaró és lecsúszik, a földön korántsem foglal el akkora helyet, mint odafönn. Ugyanis mihelyt a széle túlér az ereszen, önön súlyánál fogva letörlik, a következő hóréteg ismét letörlik s így van aztán, hogy ilyen hócsúszásnál közvetlenül az eresz alatt néha félméter magas hóréteg fekszik, mikor pedig a tetőn ennek vastagsága csak pár centiméter volt.

Most ugyanezt gondoljuk el úgy, hogy a magas hegyen van egy óriási síma lejtő, melyen néha többméteres hó gyülemlik meg, mi lesz akkor, ha ez csúszásba jön? Ebből megértjük, hogyan képes a lavina emeletes házakat, sőt egész falvakat eltemetni.

A lavina lehet friss hóból álló „porlavina”, mely egyike a legveszélyesebbeknek. A mélybe zúduló hótömeg olyan óriási légnyomást okoz, hogy százméterekre a lavinától is erdőrészeket tép ki a földből. Ismét és igen gyakori a tavaszi nedves hólavina, mely hóolvadáskor keletkezik.

Ha most a lemenyődörgő lavina elé kerül az ember, akkor — ha csak nem sikerül úszó mozdulatokkal fenn tartani magát — eltemeti. A hó akármilyen könnyűnek látszik, a valóságban ilyen mennyiségben felette súlyos.

Egy köbméter friss hó 60—80 kilogramm nehéz, de már állott hó 200—300 kiló s firnes vagy nedves hó 500—600 kiló is lehet. Tehát, aki ilyen hó alá kerül, egyedül nem menekülhet. Éppen azért nagyon fontos a helyes mentés megszervezése.

Most február 19-én lesz 18 éve, hogy Hochkönig hegy-ségben olyan nagyszabású lavinakatasztrófa történt, amelyre még nem igen volt példa. Egy óriási lavina 245 embert temetett el. Az idejében és helyesen végzett mentés 188-at még élve kiásozott a hógörgetegből, de 57-en életüket veszítették.

Magyar cserkész még nem pusztult el lavinában, akik eddig ilyenbe belekerültek, szerencsére élve kerültek ki belőlük. Legközelebb részletesen ismertetjük, hogyan lehet a fehér rém ellen védekezni.

Állatkínzás — állatvédelem

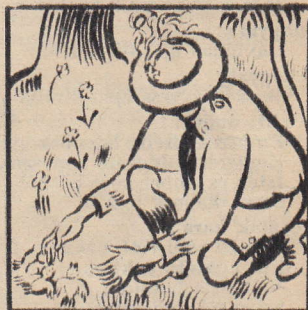
Az állatvédelem gyakorlása nem könnyű feladat. Hiszen legtöbbször nyers, goromba, lélek- és érzelemnélküli, magából kivetkőzött lelkületű emberek durvaságaival szemben kell megvédeni az állatokat. Tehát feltétlenül számolni kell durvaságokkal, esetleg tettelegességekkel, aminek egy cserkész nem teheti ki magát. Nincs is rá szükség. Egyszerűen szól a legközelebbi őrszemes rendőrnek, biztonság kedvéért leolvassa a kocsin, szekéren lévő névtáblát, pontosan feljegyzí a helyet, időpontot, körülményt. Ha lehetséges, 1—2 úriembert kér meg, hogy jelentését támogassa. Helyes, ha a cserkész állatkínzás esetén, megőrizve nyugodtságát, tárgyilagosságát, leírja az esetet s azt bemutatja fellebbvalójának és az teszi meg azután a hivatalos jelentést az I. fokú hatóságnál. Személyesen azonban a cserkész ne avatkozzék közbe, mert csak gorombaságoknak teszi ki magát.

Felnőtt ember, aki már jobban tudja mérlegelni az esetet, megkísérelheti az illető durva embert jobb belátásra bírni, de itt is helyesebb a hatósági közeg közbelépését igénybevenni.

Dr. K—e.

A stiglic-mama hálája

Nyáron kint az erdőben jártam, amikor egyszerre csak nagy madárcsipogást hallok. A hang irányába menve, egyik fa tövében egy stiglic-fészket találtam. Leesett a fáról hat kis gyámoltalan fiókával. Összeszedtem a madárkákát, de bizony egyikben már nem volt élet. Így csak

öt kis madarat tettem bele a fészekbe, amit aztán felvittem a fára. A kis halott hatodikát elástam a fa tövében.

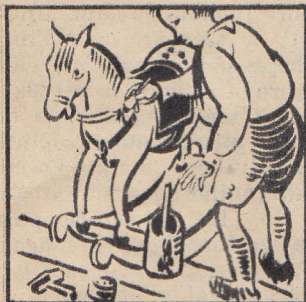
Nem fogom elfelejteni soha, hogy amint visszaindultam, az öreg stiglic jött utánam és elkísért füttyülve egészen az útig. A könnyű csordult ki szememből meghatott-ságomban.

Nagy János, 952. cs.

Halló fiúk! Jön a karácsony!

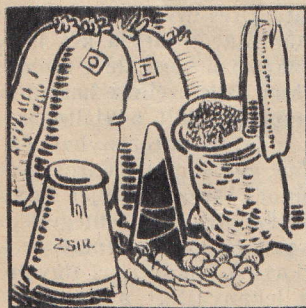
Itt Nagykálló, Uhu csapat! Megkezdődött a lázas munka a karácsonyi több örömért! Azokért dolgozunk, lemondunk, fáradságot nem ismerve, akik még nem ismerik a karácsony örömét. Munkaprogramunk ez: *Mindent, mindentől, mindenkítől a szegény gyermekekért!* Eszközaink: 1. Minden fiú lemond a saját karácsonyának egy részéről. Az idén nem kell sem a karácsonyfa, sem a cukor. Ez pénzt jelent! 2. Mindenki szétnéz az elhasznált, kinőtt ruhák, cipők, télikabátok között. Behozzuk. Az asszonyok kijavítják. Összehordjuk összes elrakott játékaikat! Ujra kéz-

be kerülnek, de csak azért, hogy kijavítsuk, mert a kis hintaló átfestve az Otthonból átlóvagal a faluvégi nyomortanyák kis proletárjaihoz. 3. Minden felesleges kiadásról lemondunk!

E két hónapban cserkészpénzt nem lát a kiflis, de a mozi sem. Cukorról szó sincs. Még meccsre sem járunk. 4. Mókás estét rendezünk teával. A kávé reggel most egy kockacukorral isszuk, a többi cukor az Otthonba vándorol: kell a teába. Most nem eszünk otthon süteményt, majd egyszerre kérjük ki Anyutól a teastélyre. 5. Gyűjteni is fogunk! De

hogyan? November 18-án stanicli-vasárnapot rendezünk. Hát ez mi a csoda? Zsákban macska. Nem minden embernek van pénze, de valami csak akad a háznál. Aztán kevés dolgot szégyel valaki elhozni. Tehát segítünk rajta. Vasárnap a templom előtt ötkilós stanicliket osztogatunk. A hittanár úr azalatt ottbenn szép szavakkal puhítja a szíveket, hogy mit kell csinálni a staniclikkel. *Mindenki tegyen bele otthon, ami van.* Nem fontos, hogy mit, csak jó szívvel adja. Egy marék liszt, egy darab szalonna, egy sárgarépa, egy hag-

télen

Meinl Maltin kakaó

ideális reggeli és uzsonna

erőt, kitartást

ad a testi és szellemi munkához. A legjobb ízű és legolcsóbb tápkakaó

1/4 kg. csak 65 fill.

Kapható gyógyszerárban, drogériában és minden Meinl Gyula rt. fiókjüzletben.

talaly 5 q. liszt, 5 zsák bab, 3 zsák hagyma, 2 zsák lencse, 8 q. szén, 25 kg. zsír, 80 drb. szalonna s még sok-sok minden, még dohány, gyufa, cérna is gyűll össze, nem is szólva a rengeteg krumpliról s a kocsí sárgarépáról? Így aztán volt enni-való karácsonykor a szegényeknek! Amikor ez jól sikerült, utána való vasárnap volt a filléres vasárnap. Mindenki fizetett egy fillér szegényadót, amikor bejött a templomba. Cserkészek perselyeztek! Ez is 36 pengőt hozott! Látjátok fiúk, a szeretet, ha igazi, milyen leleményes! S ha ti tudnátok, hogy nemcsak a szegények hajlékaiban, hanem a fiúk szívében is mennyi öröm fakadt s mennyi áldás szállott a csapatra a szegények Istentől — akkor ezt ti is utánunk csinálnátok! Rajta, fiúk! Jó munkát! Sok örömet!

Dr. Lóczy Károly.

A kopenhágai világjamboreen 1924-ben sikeresen szerepelt versenycsapat, valamint a jamboreen résztvevő kísérőcsapat a 10 éves évforduló emlékére folyó évi december hó 2.-án délelőtt fél 11 órakor az „OMNIA” mozgóképszínházban (Budapest, VIII. ker., József-körút és Kölcsey-utca sarak)

JUBILEUMI MATINÉT RENDEZ

A jegyek ára: 1.50 P, 1.—P és 50 fillér. Jegyek a volt csapattagok, az Országos Gazdasági Hivatal, a Cserkészbolt, az I. cserkészkerület és a cserkészcsapatok útján, valamint a helyszínen kaphatók.

AZ ISTEN HÁRFÁSA

A sienai kézművesek során egy hórihorgas picardiai alabárdos csörtetett át. Hosszú bajusza kajlán csüngött ajka fölé és valahányat lépett, mindannyiszor megrebbent, mint a holló szárnya. Keszeg alakja meg-megszaggatta a magas tetők keskeny párkányrésén beporzó arany napnyalábokat. Amerre elzörgött ére mellvértjében, a műhelyekben, boltokban megszűnt a munka. Elhalt a kalapácsdöngés, utolsót szisszent a fujtató. A mesterek a zsoldos után meredtek, míg ki nem ért az utcából. Akkor komorra ráncolt homlokkal, kézzel-lábbal hadonászva tárgyalni kezdtek.

— Mondom magának, Messer Cipriano — berzenkedett Grillo, az érdemes cipőkészítő, — én mondom magának, hogy nem lehet messze a világ vége! Hiszen már nem tudjuk, hogyha lefekszünk este, felébredünk-e valaha, vagy ha éppen a szőlőbe megyünk, nem oltja-e ki életünk gyertyáját valami ténfergő betyár. Nem mondom, azelőtt is megesezt az ilyesmi. De amióta itt hetel ez a Szentföldről megtérő zsványkapitány, ez a Don Marco, hát Isten irgalmazzon minden jótét léleknek! Senki sem tudja azóta, mi vár reá a következő félórán... Phú... — szakította félbe saját beszédét, majd anélkül, hogy meggondolta volna, mit is tesz, mélységes elkésereedésében a markában szorongatott dikicsét belecsapta az utca közepén folydogáló búzós szennyvízcsatornába.

Messer Cipriano, a tagba szakadt kovács megfontoltan ümmögött, mialatt félfüllel a jóslató lábtyűkészítőre, félfüllel pedig a piactér felől betörő zavaros morajra figyelt. Aztán mély lélegzettel nekifohászott, hogy lefesse Don Marco da Sesto condottieri és szemenszedett serege gaztetteit meg a várható pokolbeli büntetésüket. Azonban a közéjük rohanó Giacopo gyerek sívalkodása görcsöt kötött a gégéjére.

— Jaj, jaj, mesterék, mit hallottam! Azok az átkozott zsoldosok ölik a népet a piactéren! — süvített torkaszakadtából Grillo uram szurtos inasa.

Grillo mester égnek csapta két kezét. — Ugy-e, megmondtam! — hördült fel, — azzal lélegzetvétel nélkül rohant műhelyébe. Nyomán dörrenve csapódtak be a nehéz, vasalt ablaktáblák, az ajtó. A biztosnak vélt vastagfalú műhelyben azután tenyerébe hajtott fejfel tőprenkedett tovább a világ romlásáról.

A kovácsot kemény fából faragták. Nem sokat tévázott, hanem felmarkolta a legsúlyosabb pörölyét és loholva indult a mindinkább erősödő zúgás irányába. Ha már küzdeni kell, akkor legalább emlegesse meg néhány kupcihér a kalapácsa símogatását. Tusára szántan fordult a térre, sarkában az üvöltöző, rikoltó Giacopóval, kibén a félelemben is túlbuzgott a kíváncsiság — ...jaj, jaj, ölik a népet!...

Giacopó hallomása túlsötétnek bizonyult. Nem négyeltek fel még senkit, csupán Don Marcónak, a zsoldoskapitánynak szottyant kedve egy kis parázs mulatozásra. Ugy találta, hogy a Sienában töltött hete unalomba fúl és borgőzös cimboráival csatangolásra indult a városba, parázs hajcihővel pezsdíteni fel a vérért.

Lovával a legsűrűbb sokadalomba gázolt és szilaj,

elragadtatott nevetéssel tapostatta rapityomra a méz-vaj árusok cserépszilkéit. Társai követték példáját. Patakokban folyt a földön a tejjől, sárrá gyúrta a port a szétgázolt számtalan tojás. Pillanatra felgyúlt az emberekben az önkéntelen ellenállás. De az elcsattant pár korbácsütés kicsiholta a kárvallottak jajszavát és letörte támadó kedvüket.

— Haha — kurjantott Da Sesto, lekanyarintva egy boroskancsó nyakát, — ne sajnáljátok, urak!

És tombolva zúzták pozdorjává az élelmiszerhalmokat.

A szorongó tömegből egyszerre eljűk került egy ezüstcsengettyűs, hófehér öszvér, nyergében a város tisztos, őszszakállú jegyzőjével. Lába már nem bírta testét, hát nyeregben maradt és így indult a nagyúr felé, hogy irgalmat könyörögjön a nép számára taplószívéből.

Don Marco szeme az öszvér láttán kerekre nyílt, aztán egyetlen lendülettel a földre toppant lováról. Bőrbársony ruháján foltot hagyott a szertefröccsenő tojás fehér-sárgás leve, az előző tivornya étlapja is ott ékeskedett még. A sok kupa bor ereje meg-megimbolyogtatta állóhelyében, amint karmos mutatóujját a jegyzőre szegte:

— Hé, te vénség, pusztulj onnan, hord el magad! Már régen... éppen ilyen öszvérré fáj a fogam!

A jegyzőt megdermesztette a rettenet, még susogni sem, nem hogy moccanni tudott volna. Messer Cipriano tört hozzá, emelte karjába és tünt el vele a védőn összezáruló embérfal oltalma mögött.

A condottieri pedig odátantorgott az árvánhagyott jószágához és megragadta a kantárját.

— Gyere, gyönyörűségem, gyere! — szólította jókedvűen.

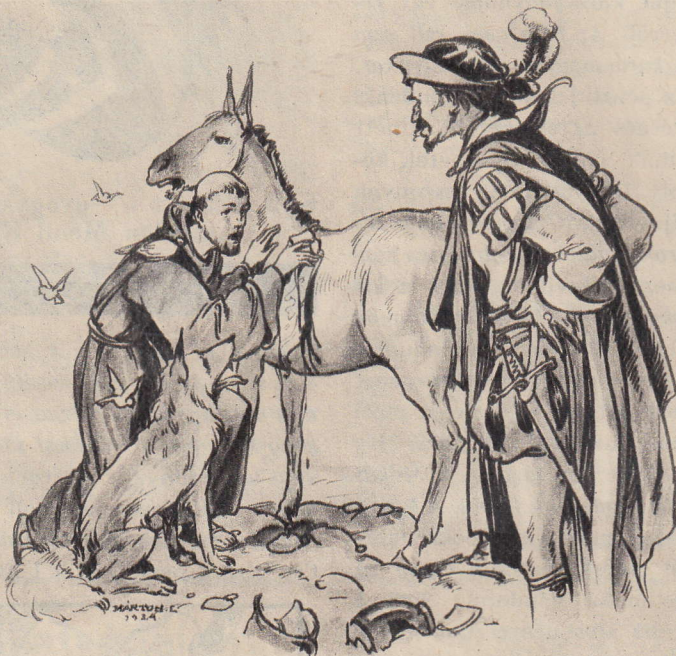
Az azonban megbicsakolta magát. Négy lábát szétvetette és akárhogy is rángatta a kapitány, állt, mint a köszikla. Percekig tartott a néma küzdelem. Don Marco megelégte a meddő erőlködést. Szeme vérbe borult, félkézzel eleresztette a kantárt és szörnyű káromlással kardot rántott:

— Hát csöknyösködsz?!... Nesze, beste állat, nesze!...

Villant a penge, lapja éleset csattant az öszvér nyakán. A jószág még erre sem moccant. Útés-útes után sivitott, suttyant. A megkínzott állat már táncot járt a két hátsó lábán, már hasadt oldalából patakozott a vére, de a zsoldosvezér csak csépelte folyton, mikor halk szélhez hasonlóan suttogás suhant át a téren és nyomán elült a kiáltozás, a moraj, a nesz. Harang kondult a templomtoronyban és a tömeg nyitotta széles úton feltűnt egy kopott, barna szőr-csuhába öltözött szerzetes. Földnek szegett fejfel lassan közeledett. Körötte fecskék cikkáztak, vállán megtelepedett két vadgalamb, mellette pedig egy hatalmas ordas sunyftott, talán maga a rémfarkas. A condottieri figyelme a közelgőre terelődött, kezében lehanyatlott a kard. Felnevetett, szinte nyírt, fekete szakállá belerezgett:

— Cimborák! Ihol jó egy bolond barát!

Kiáltására sehonnán sem érkezett felelet. A szerzetes eléje ért és rávetette tekintetét. Tiszta, messzenéző szeme volt, sarkában ott bujkált az istenlátó puha mosoly. Pillan-

tása félelem nélkül kapcsolódott a marcona lovagéba. Da Sesto hátán, maga sem tudta, miért, végigfutott a hideg.

— Mi... mit akarsz? —
nyögte nehezen forgó nyelve, babonás ijedelemmel.

— Ember... miért bántod kisebb testvéredet?

A szerzetes hangja lágy volt, de vágott, mint a puszta damaszkuszi acél és... mennyivel jobban fájt ez a szó ejtette seb!

A lovag homályos agya hiába keresett feleletet. Felöltött benne a gondolat, hogy lekaszabolja a vakmerőt, aki ily merészen útjába áll, de képtelen volt karját megemelni. Állt, állt sóbálvánnyá dermedten. A szörcsuhás pap pedig leoldotta a bambán tekingető Don Marco nyakáról az ékes selyemkendőt és gyöngéd, óvatos kézzel törölgette a frissen patkózó vért az öszvérről.

Végezetül a kendőt a földre vetette és sarkonfordult. Indult volna vissza az úton, amelyen jött. De az

Valahol a vásárosok között felkiáltott egy üde, csilintgő gyerekhang:

— Az Ur hárfása... az assisibeli Ferenc...

Sz. Szentiványi Jenő.

ezernyi kebelből felfakadó, zúgás-sá erősödő sóhaj megakasztotta. Keze áldásra lendült. Mozdulatára döngve csapódott térdre a némán figyelő had.

Földnek szegett fejfel indult útjára ismét. Körötte fecskék cikáztak, vállán megült két vadgalamb, mellette sunyított az önként utána ballagó öszvér oldalán a rémfarkas...

Ment, ment a népség nyitotta széles úton, mígnem eltakarta egy kiugró házsarok.

Don Marco da Sesto, a nagyhatalmú condottieri nehezen ocsudott.

— Mondjátok, ki volt ez az ember?! — hörögte majd megalázottságában.

Kedves Magyar Cserkész!

Felháborodva olvasom a szerkesztői üzenetekben, hogy kedves lapomat mennyire ostromolják mindenféle búbánatos versekkel. Hát én ezen akarok most segíteni. Ha leközlík a túloldalon leírt versemet a M. Cs.-ben, elmegy a kedvük majd a sok fránya népségnek haszontalan verseikkel tolamakodni.

Szeged, 1934 nov. 5-én.

Tisztelettel Szalay Mihály.

A verse gyenge
Írálya lenge
Nem nekünk való
E trójai faló
Unott a témája
Nem jó a sémája
Igy nem közöljük
Felét töröljük
Rossz az eleje
Nincsen veleje
A közepe tarka
Se jüle se farka

Hát a legvége
Na ennek Vége
Sora nem rímel
Költőt mért mímel
Vegyen dorombot
Vagy fazekas korongot
Játszon „Musztafát”
Vegyen kaptafát
Ragadjon ekét
Viseljen zekét
Vagy mindig sírjon
De verset ne írjon

Vagy ha éppen
Mindenképpen
Verselni akar
S tudja mit akar
Ugy írja meg
Ne tudja meg
Senki... mit takar
Oly titokzatos legyen
Fent a János hegyen
A huszadik század
Modern verse
Ne ismerjen rá
Színnyei-Merse

Mindent engedjen sejteti
Ne lehessen semmit
Belőle fejteni
Olyan misztifikus
Legyen a témája
Ne ismerjen rá
A saját „Pamája”
S főleg ne legyen hosszú
Mert az oly rémes
Mint a bosszú
Mit a költő mímel
Szemben azzal ki nála
Is rosszabbul rímel.

Jaj de fura

tárcát hozott a napokban a posta! (Nem pénztárcát, hanem kéziratot.) Ügyes tollú fiú írta, de a tárgya, a tárgya! Kurta hajam minden szála égnek meredt tőle. Elmondom röviden, mi volt benne, hadd csudálkozzatok ti is!

Gyuri rongyos, didereg és kóplál. Tűzkórusítással szerzett 20 fillérfjén mégsem egy kiló barna kenyeret vásárol, hanem „ideáljának”, a híres moztisztviselőnek a — fényképét. Annyira belemerül a nézésébe, hogy autó alá kerül...

Akkor jutott újra eszembe ez a dolog, amikor a pestvidéki fogházban jártunk a foglyok szórakoztatása céljából és egyesek egészen „meghatódtak” annak hallatára, hogy — Matuska is hallotta az előadásunkat.

Fiúk, hát legyünk józanok egy kissé! Nem mondom, hogy ne keressétek a romantikát. Hiszen anélkül nincs egészséges fiúélet. De ott keressétek, ahol azt egészséges föltalálásban kaphatjátok. A moztisztviselők és gangsterek égimagasztalása beteg dolog! Hazug, vászonra vetített fény és árnyék! Szomorú következménye a moztisztviselőségnek. A való élethez semmi köze. Mi tehát nem futunk utána.

Romantikára éhezél? No hát szerezz jó Mikulás-estét egy szegény fiútestvérednek! — Romantika kell? Támadj neki puszta kézzel a lelkedben pöffeszkedő hélfejű sárkánynak! — Hősöket akarsz ismerni? Hirtelenében előkapok egyet! Az alaszakai örök jég világában immár negyedik éve él egy misszionárius atya. Négy év óta nem látott fehér embert, csak eszkimókat s az érle küldött halónak törölt bordákkal, eredménytelenül kellett meghátrálnia a korai fagy elől. Jövőre talán elfőhet Krisztus katonája dermesztő őrhelyéről, ha elég korán tavaszodik és — még bír 400 mérőfődel gyalogolni...

A mi romantikánk az erő romantikája, nem a nyavalygásé!

—y.

Segítség! . . . Segítség! . . .

Még a hátamon is végigfutott a hideg, olyan kétségbeesetten sikongott keresztül a levegőn . . . és senki más nem mozdult, pedig máskor csak úgy rohannak a járókelők segíteni. — Ej, hát mi ütött beléjük mostan, hogy ennyire közömbösek lettek. Istenem, ez nem lehet. Itt valami gonosz varázslat tartja fogságban a lelkeket. Hiszen máskor is hallottam ezt a kiáltást és akkor — igen, akkor öten, tizen, huszan siettek segíteni.

Az utca forgalma sem áll, mindent elnyom a rohanó élet zaja. Pedig én látom is, ott az utca túlsó oldalán van, közel mindnyájunkhoz! Áttörök a kocsik, autók áradata között, tiltott irányban, mert látom, ha még egy pillanattal késni fogok, bekövetkezik a szerencsétlenség.

Egy autó sárhányója meglök, de most nem veszem észre, mert az a segítségkiáltás túlsüvölt minden hangot.

A kocsik lökésétől nagyokat bakándo-zom, hogy egyensúlyban tartsam magam s már ott állok a segítségre szoruló mellett. De hát miért is kiáltott, hiszen nem bántotta senki. észre sem vették. Egy magányos padon ül. Az arca kifejezése most is olyan, mint amikor az utca túlsó oldaláról megláttam: elnyúlt, nagyon sovány. A vértelen ajkai szétnyíltak, mintha kiáltani akarna, de a beesett tüdőben nincs erő, hogy hangot lökjön ki a torkán.

Nem hallom a hangját és mégis kiált. A szemei? igen, persze, azok harsogták felém most is a segítségkiáltást. Ugy néznek meredten a semmibe, mint az eszelőse és retentő félelem tükröződik belőlük, mintha valami közelegne feléje, valami szörnyeteg, hogy elnyelje. Szegény ember, a kezeit a padnak feszíti, mintha védekezni akarna ellene. Megérttem a szemek tekintetét és látom a szörnyeteket: a mostoha részvétlen életet, amely először elvette a munkát a dolgozó keze alól, azután megfosztotta a maradék kenyere-től is. Később a ruhájára került sor, ami még jó volt. Most kopott, vékony a ruhája. Nem rongyos — szépen meg van foltozva. Csak ne lenne olyan ritka, olyan szellős, csak ne fujna úgy keresztül rajta a szél.

Észrevett, elfordította a fejét és igyekezett közömbös arcot ölteni, elleplezni rettentő harcát. Egyszerre csak a pad sarkába dőlt, elájult. Most már sokan észrevették. Amint föleszmélt, megtudtuk, hogy éhez a gyerekei vannak, az éhségük, sírásuk hajszo-lja az apát. Még nem jutott el odáig, hogy alamizsnát kérjen. És nem akar elfogadni ingyen, munka nélkül ajándékot.

És nem egy ilyen szegény ember van, sokan vannak. Segítség, segítség, kiáltja a nélkülözés a fázó, vacogó szegény gyermekek ajkáról felénk. Felénk, akik rendes

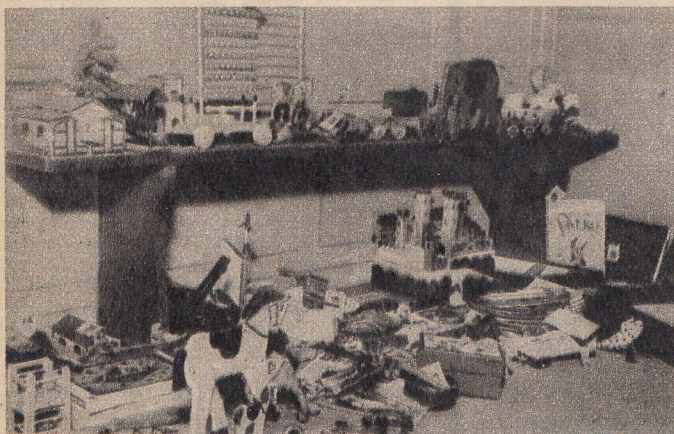
CSERKÉSZEK!

FRUTTI A KEDVENC ÉDESSÉG

STÜHMER GYÁRTMÁNY

tető alatt hálunk s akik néha mégis elégedetlenek vagyunk, mert újabb ruha vagy játék a vágyunk. Pedig mi akkor is gazdagok vagyunk, amikor kisebb a kenyere-ünk, kevesebb a szénünk. És még gazdagabbak lehetünk lélekben, ha segítünk, ha összeállunk többen, több erővel, hogy elhallgasson ez a szörnyű segítségkiáltás, hogy többen legyenek az örvendezők a nyomorból megmentett magyar testvérek. Gyujtsátok meg a szeretettüzekeket, lobogjon magasra a lángjuk, hogy megvilágítsa minden magyarnak a betlehemi jászolt.

vitéz Faragó Ede

A fenti kép egy csapatotthon sarkát ábrázolja. Folyt a gyűjtés az iskolában a cserkészek, de még a nemcserkészek között is. Mindenki utánanézett otthon a lomtárban s ami elhasznált játék elő-erült, az bevándorolt a csapatotthonba. Szorgos cserkészkezek kijavították a játékvárat, újrafestették a hintalovát s új kereket készítettek a söröskocsinak. S mikor eljött a karácsonyeste, ki-ült az otthon sarká: a játékok elvándoroltak egy-egy szegény fiú karácsonyfája alá, kinek különben nem hozhatott volna semmit a Jézuska.

Az állatvédők tíz törvénye

1. Ember vagy, gondozó gazdája Atyánk többi teremtményeinek, nem pedig zsarnoka, vagy éppen hóhéra.
2. Tartsd szem előtt, hogy az állat is érez hideget, meleget, éhséget, szomjúságot, ütést, megerőltetést, sőt örömet és bánatot is.
3. Ne kínozd az állatot és másnak se engedd kínozni.
4. Gondozd jószíveddel, okosan és mást is oktass erre.
5. Foglalkoztatásuknál légy tekintettel egészségi, erőbeli állapotukra, faji és egyéni természetükre és az idő-járásra.
6. Ne tarts állatot, ha nem tudod ellátni, ha nincs rá pénz, szakértelmed, türelmed.
7. A hasznos madarakat és vadakat is óvd a nélkülözéstől.
8. Ha állatot meg kell életétől fosztanod, a legkevesebb kínzással tedd, vagy tetesd meg; ne mások, főleg ne gyerekek előtt.
9. Kerüld a vétkes gondatlanságot, a fukarságot, haragot és a szeszes italokat.
10. Segítsd elő az Állatvédő osztály tevékenységét.

A CSERKÉSZET VILÁGTÖRTÉNETE

(KORUNK LEGHATALMASABB IFJUSÁGI MOZGALMA — AZ IFJAK NÉPSZÖVETSÉGE)

AMERIKAI EGYESÜLT ÁLLAMOK (Folytatás)

Amerikában még a munkáspárt is határozottan állást foglalt a cserkészlet mellett.

Igen sokat jelentett a társadalmi egyesületek igazán hathatós támogatása. Így a chicagói *Rotary Club*, a nagyiparosok szociális érzékű társasága megkezdte egy százezer dolláros alap gyűjtését csupán Chicago cserkészei javára!

Az amerikai jóság ekkor már nemcsak Amerika, hanem a háborútól elgyötört Európa gyermekvilága felé is kitért. Talán nem véletlen műve, hogy Samuel A. Moffat ezredes, a BSA volt országos szervező megbízottja 1919-ben Budapestre jött az amerikai misszióval. Élénken érdeklődött a magyar cserkészlet iránt, de a forradalmak utáni zavaros viszonyokban nem tudott tájékozódni.

Calvin Coolidge, aki akkor Massachusetts állam kormányzója volt, 1919-ben így nyilatkozott a cserkészetről: „Nem volt nemzetünknek egyetlen mozgalma sem, amely nagyobb előnyére vált volna nemzeti életünknek.” Coolidge, mint cserkészapa beszélt így.

Hatalmas lépést jelentett az általánosan elismert cserkésznevelés történetében az, hogy Wilson, az Államok elnöke annyira a cserkészlet nemzeti és nemzetközi eszméi mellé állt, hogy 1919-ben indítatva érezte magát egy kiáltvány kibocsátására, amelyben az Unió népét a mozgalom támogatására hívta fel.

Az 1919. évi cserkészlet legfőbb anyagi célja az volt, hogy minél több pártoló tagot nyerjen a BSA számára. Ezt a célt nagy mértékben el is érte, hiszen 350.000 férfi és nő lépett be pártoló tagul és 1,650.000 dollár folyt be tagdíjakból.

Az új nagyhatalom, a film is toborzott cserkészeket. 1919-ben a cserkészszövetség jóváhagyásával két új cserkészfilm került forgalomba. Az egyik „Az igazi sport” címmel a cserkésztevékenységek változatosságát mutatta, míg a másik „Amerika öröksége” címmel Akron város cserkészeinek automobilos mozgótáborát örökítette meg. Ennek az akkor nagy feltűnést keltő, első ilyenféle táborozásnak a költségeit a *Goodyear* autógumigyár fedezte és ugyancsak ez az akroni gyár készítette a filmet is, amely dramatizált cselekményt kapott. Az előző években előállított két cserkészfilmdráma: „A négyszögű asztal lovagjai” és „Egy cserkészfiú kalandjai” még izgató történetükkel keltettek nagy érdeklődést. Egyre nagyobb szükség volt minél több és jobb cserkészfilmre.

Ezután történt, 1919 tavaszán, hogy B. P. újból meglátogatta Amerika cserkészeit.

A Nemzeti főhadiszállás központi irodájában járva, B. P. megállapíthatta, hogy nagy eszméket vált valóra az a 240 főnyi tisztviselőgárda, amely a 24 utazómegbízottal együtt évi 170.000 dollárnál több fizetést kap. B. P. úgy találta, hogy a cserkészközpont túlságosan központosított és elvégzi a szervezés országlán-részét, csak a kisebb munkát hagyva a vidéki szervezetekre. „Ezáltal egyöntetű színvonalat biztosít az egész országban — Amerika pedig nem kicsiny ország. Megmutatták nekem szervezetük tökéletességét le egészen a minden egyes fiúra vonatkozó részletadatokig...”

A walesi herceg 1919-es amerikai útján szintén sokat tett e cél érdekében. Hosszasan beszélgetett Livingstone elnökkel és szívélyesen meghívta, jöjjön át „egy egész hajórakomány” cserkesszel Londonba.

B. P. véleménye feltétlenül hatással volt a BSA vezetőire és a szövetség további kiépítése határozottan a decentralizáció jegyében folyt. Az amerikai cserkészlet történetében nem volt még egy esztendő, amely olyan mértékben adta meg a szükséges anyagiakat és embereket, mint az 1919-es év. Annál nagyobb dolog ez, minthogy 1919 a háború utáni politikai, társadalmi és gazdasági zavarok éve volt.

A helyitanácsok összes kiadása táborozásra, felszerelésre és ügyvitelre 1,730.000 dollárt tett ki, ami fejenként 10 dollár költséget jelent. Ennyibe került átlagban minden egyes cserkészfiú a helyi szervezetnek. Az országos központ másfélmillió dollárnyi hatalmas összeget forgatott meg, nem számítva a nyári cserkészlet 1,650.000 dolláros órlási bevételét!

A BSA pénzügyi programja abban állt, hogy minden ügyviteli kiadást az igazolási díjak, továbbá a központi felszerelési osztály (cserkészbolt) és a Boys' Life jövedelmei fedezzenek.

Az egész országot több államot magukba foglaló kerületekre osztották, amelyekből 1919-ben nyolcat szerveztek meg. Alapul a nemzeti jegybankok kerületi beosztása szolgált.

A BSA Nemzeti Tanácsának összetétele minden társadalmi és felekezeti kört felölelt.

A Nemzeti Tanács irodája, a tulajdonképpeni cserkészközponttal egy: a Nemzeti főhadiszállás. A hatalmas bankhoz hasonló irodahelyiségekben West fővezetőtisztt üvegfalú szobában dolgozott úgy, hogy áttekinthette az egész szédítő forgalmat. (Folytatjuk!)

MI ÉRDEKEL?

Őrsvezetők téli tábora. Őrsvezetők és őrsvezetőjelöltek számára a szokásos „Hök teltábor” az idén is megrendezi a Hárshegyi Cserkészpark parancsnoksága. A tábor tudnivalóit lapunk más helyén közöljük.

Válaszok a feladott kérdésekre. A „Mi érdekel?” rovatban, a helyszűke miatt, csak az általánosan közérdeklő kérdésekre tudunk válaszolni. Egyéb magánjellegű kérdésre csak abban az esetben válaszolunk, ha a kérdező 20 filléres válaszbélyeget küld.

Si oktatás. A téli si-idő beálltával a Hárshegyi Cserkészparkban egy-egy „Hök tiszti” minden vasárnap és ünnepnapon a parkot meglátogató cserkészeknek rendelkezésére áll oktatás céljából. Ugyanitt kölcsönözni is lehet sit, mérsékelt használati díj ellenében.

A „Turul különpróba” jelvényét cserkész-tisztek viselhetik, illetve megkaphatják-e? (Kérdi: Jécsai Antal est.) — A különpróbák nem tisztek, hanem cserkészek számára vannak. Cserkész-tisztt tehát különpróbákat már nem tesz le. Az olyan cserkész-tisztt azonban, aki még cserkészkorban szerezte meg a „Turul különpróbát”, cserkész-tisztt korában is viselheti ennek jelvényét. E jelvény viselése azonban, mivel nem tiszt, hanem cserkész próbák letételét jelzi, cserkész-tiszteknél nem szokásos.

Van olyan különpróba, ami az újabb szabályzat szerint két részre oszlott. Ez most két különpróbának felel meg? (Kérdi: Jécsai Antal, 552.) — Olyan régi különpróba, mely az új szabályzatban két teljes különpróbának felel meg, nincsen. Ha az új szabályzat előírásait összehasonlítod a régi különpróba írásával, észre fogod venni, hogy mit kell még megkívánnod a különpróbától ahhoz, hogy a régi egy különpróba helyett a mai két különpróbát megkaphassa.

A szinzeppelin. — Általánosságban szinzeppelnek az olyan gyorsjárású vasuti motoros kocsi nevezik, amelynek a külső formáját a kis légellenállás elérése céljából a léghajóhoz hasonlóra készítik. Légsavarral csak az első kísérleteknél hajtották. A ma üzemben levő ilyen járműveket benzín-, vagy olaj-motor — esetleg villamosság közvetítésével — a megszokott módon, a kerék forgatásával hajtja. A Németországban bevált kísérlet, a „Flieger Hamburger” után főként Amerikában terjedtek el ezek az óránként 120—200 kilométerrel száguldó alumíniumszörnyetek.

Kit kell a cserkészek közül magázni? (Kérdi: Buday Árpád, 183.) A tegezés, illetve magázás szokása csapatonként más és más. Általános szabályként megállapíthatjuk, hogy magázunk a nálunknál jóval idősebbeket, a cserkészek a cserkész-tiszteket és valamennyien a különböző vallások papjait. Egyes esetekben lehet ez alól a szabály alól kivétel, amikor például a nálunknál idősebb felszolgált tegezésre. Ezt azonban minden esetben udvariasan, kelő tisztelettel fogadjuk és alkalmazzuk.

A könyvkötést mely könyvekből tanulhatom meg? (közli: K. D. 3.) Könyvkötéssel foglalkoznak az alábbi könyvek: Kontha L.: A könyvkötés (1.20 P), Szathmáry I.: Kis könyvkötő, Kartonmunkák (1.— P), Skultéty L.: Könyvkötészet és papírdíszmunkák (—,80 P).

Ha nem vagyok cserkészruhában, kell-e tisztelegnem vagy elég-e a kalapemelés? (Kérdi: Obetkó József, 183.) „Civilben” általában kalapemeléssel köszönünk cserkészeknek is, csak nekik nem „jó napot”, hanem „jó munkát” köszöntünk.

Kedves Polcsi bátyám!

Világá kürtölik a sportújságok a győni versenyek világ-rekordjait. A gépek szédületes gyorsaságát motoridegzettel uraló férfiak nevével visszhangzik a világ. Megintertübolják a vakmerőben száguldókat, akik több-kevesebb szóval dicsérik a pályát. Ennyi az egész. A fölületes embereknek ez elég is, de nekünk, magyar cserkészeknek messzebb kell gondolnunk.

A rekordok, a halálszáguldás nekünk idegenek. Csak egy a miénk. A magyar élniakarás névtelen hősei ismét mutatnak valamit a világnak. Éppen ezért nem szabad, hogy ismeretlenségben maradjanak.

Ki az a mérnök (vagy mérnökök?) aki ezt az utat tervezte? Ki ügyelt fel, irányított annak kivitelezésénél? Milyen új eljárással csinálták a pályát?

Ha magyarok — és valószínűleg azok — emléket kell állítanunk az út névtelen hőseinek, akiknek nevét nem kürtöli világá a sportsajtó, akik nem száguldanak, de akik alkotó munkát végezve, becsületes munkával dicsőséget hoztak az országára.

Cserkész üdvözlettel
Cenner Gyula 5. ö. KEG cs.

Ki volt a „Magyar Cserkész” első szerkesztője? Kérdi: F. S., 82.) Dr. Hermann (Temesy) Győző, a Cserkészkönyv szerzője.

Melyek a magyar lobogó alatt járó tengeri hajók? (Kérdik többen.) A magyar rádió hírei közt időről-időre beszámol hét magyar tengeri hajó útjáról. Ezek a hajók a Csárda, Csikós, Kelet, Nyugat, Honvéd, Duna és a Budapest.

Ki tehet vízi különpróbát? (Közli: F. Gy., 7.) Vízi különpróbát csak olyan községben levő csapat tagjai tehetnek, ahol egyetlen vízimunkával foglalkozó csapat sincs. — A vízi különpróba nem jogosít a vízcserkész egyenruha viselésére.

Ki lehet vízcserkész? (Kérdi: Müllner Ferenc, 932.) Vízcserkész lehet minden 15-ik életévét betöltött, de legalább második (II. osztályú) próbával rendelkező cserkész, ha vízimunkaengedéllyel rendelkező csapat vízi rajába, vagy őrsébe tartozik és igazolt vízvezetőnél az előírt vízi-roverpróbákat letette.

Milyen igazolványa van a vízcserkészeknek? (Közli: F. Gy., 7.) Vízcserkész-igazolvány a rendes cserkészigazolványba ragasztott kékszínű betét, melynek száma azonos a cserkészigazolvány számával, tartalmazza az igazolvány tulajdonosának nevét, rangját, aláírását és a dátumot. — Igazolvány-lap kapható a kerületnél. — Azt cserkészek részére a csapatparancsnok és a kerületi vízvezetőtiszti, vezetőknél pedig az országos vízvezetőtiszti és a kerületi vízvezetőtiszti írják alá.

Van-e magyar törvény, mely a gyermekek gyári foglalkoztatását szabályozza? (Kérdi: „EtoE”, 552., Szeged.) Van erre vonatkozóan több törvényünk, éspedig: 1. Az 1884: XVII. t.-c. 115. szakasz 3—4. bekezdése a gyermekek munkaidejéről szól; 2. Az 1884: XVII. t.-c. 113. szakasza; 3. Az 1884: XVII. t.-c. megtiltja a gyermekek éjjeli munkáltatását; 4. Az éjjeli ipari munka korlátozásáról szól az 1923: XVI. t.-c. és végül 5. A sültopari munkát szabályozza az 1923: XV. t.-c.

Mikor és hol volt az első őrsvezetői tábor? (Kérdi: L. L., 25.) Az első országos őrsvezetői tábor 1927. év husvétii szünidejében rendezte meg a Cserkészsövetség az akkor megalakult Hárshgyi Cserkészparkban.

Lesz-e a Cserkészkönyvnek újabb kiadása? (Kérdi: Buday Árpád, 183.) Amikor a régi kiadás elfogy, mindig jelenik meg új. Az új kiadások tartalmazzák az újabb ismereteket, az újabb tapasztalatokat. Így mindenik újabb kiadás egyszersmind javított és legtöbbször bővített kiadás is lesz.

Miért nem nyomtatják a „Magyar Cserkészt” cserkészt nyomdában? (kérdés az 123. cs.) Nincs olyan cserkész nyomda, amely a mélynyomással készülő M. Cs.-t meg tudná csinálni.

Állatvédelmi ifjúsági pályázat!

Az Országos Állatvédő Egyesület 1933—34-i pályázatán 32 iskolának 550 tanulója vett részt. Közülük 200 nyert jutalomkönyvet, melyeket a Cserkészsövetség ajándékozott.

A mostani, 1934—35. év a tizenharmadik erőpróba!

A pályázatnak a Gyermechnaptárban közzölt tételei a következők:

1. Az elemi iskola I.—IV. osztálya számára Petőfi Sándor: Anyám tyúkjá, prózában.

2. A népiskolák felsőbb osztályai, ismétlőiskolák, polgári és középiskolák I.—IV. osztálya számára: Miért védjük az állatokat?

3. A középiskolák V.—VIII. osztálya számára, képzők és felsőkereskedelmi iskolák számára: Az állatvédők felfogása a kártékony állatokról.

A dolgozatokat névalírással az iskolaigazgatók, vagy a cserkészpáncsnokok útján, 1935 március 31.-ig kell az Állatvédő Egyesülethez (Budapest, IX., Ernő-utca 11—13.), vagy a Cserkészsövetséghez (Budapest, V., Nagy Sándor utca 6.) beküldeni.

Az ausztráliai Melbourne város 100 éves fennállásának jubileumi ünnepségeivel kapcsolatban nemzetközi jellegű Jamboree-t rendeznek az ausztráliai cserkészek. A „Csendes tengeri Jamboree”-nak magyar szempontból külön érdekessége az, hogy a táborparancsnokság tagjaként tanácsadóul a Magyar Cserkész Szövetség társelnökét, Molnár Frigyes dr-t kérték föl, ki egyébként a Szövetség külföldi vonatkozású ügyeit intézi. A magyar „cserkészkülgymihiszter”, ahogy cserkészkörökben tréfásan nevezik a népszerű társelnököt, most elindult a hosszú útra s Maltában csatlakozik az angol cserkészeszpathoz, mely a „Jervis Bay” nevű angol hajóval tart Ausztrália felé. Melbourne-be karácsony táján érkeznek s a Jamboree megnyitására ugyanekkor érkezik oda Baden-Powell is világkörüli útja során. A gödöllői Jamboree alkalmával 87 ausztráliai cserkész járt Magyarországon, a magyar cserkészek azonban nem tudják viszonzni a látogatást, mert a Cserkész Szövetség nincs abban a helyzetben, hogy Ausztráliába külön reprezentatív csapatot küldhessen.

December 5-én jelenik meg Gyökössy Endrénék, a „Palotai cserkészek” c. első magyar cserkésztörténeti írójának új cserkészkönyve: „Flúk, föl a fejfel!”

22 szebbnél szebb, érdekesebbnél érdekesebb cserkésztörténetben mutatja be Gyökössy Endre a cserkészetet.

A történeteket Műhlbeck Károly illusztrálta. Előfizetési ára csak 2 pengő 40 fillér. Megrendelhető Gyökössy Endre címén (Budapest, VI., Andrássy-út 73. sz.) a pénz egyidejű beküldésével.

Téli tábor a Cserkészparkban

A Hárshgyi Cserkészparkban 1934. december 27-től, 1935 január 1-ig őrsvezetői számára téli tábor rendez a Hárshgyi Cserkészpark parancsnoksága. A táborra jelentkezhetnek őrsvezetők, első helyen olyanok, akik már résztvettek őrsvezetői táboron. A jelentkezéseket december 20-ig kell a Hárshgyi Cserkészpark Parancsnoksága címére (Budapest, I., Hárshgyi-út 5.) küldeni.

Jelentkezési adatok: név, csapat, életkor, cserkészsrang, parancsnoki ajánlás.

Részvételi díj 6.—P.

A tábor célja megfelelő idő esetén si-oktatás, esős időben őrsvezetői továbbképzés. A résztvevőknek — korlátolt számmal — sít is tudunk kölcsönözni.

a Hárshgyi Cserkészpark Parancsnoksága.

Vízvezetői tanfolyam

Az I-ső Cserkészkörület vízvezetői tanfolyamot rendez. A tanfolyam felöleli az egész víziroverpróba anyagát, kitérve annak tanítási módszereire is. A tanfolyamot a kerület helyiségében (IX., Sóház-utca 11) minden esütörtök este 7—9 óráig tartjuk.

Programm:

1. Rovercserkészet. Hogyan kezdjem; gyakorlati megoldások.
2. Vízrajz, honismeret.
3. Hidrográfia, csónaktípusok, kötélmunka.
4. Egészségtani ismeretek, életmentés, jeladás.
5. Kirándulás, túra, térkép, főzés, ételmezés.
6. Természetismeret.
7. Testnevelés, szervezés, adminisztráció, történet.
8. A vízcserkészet további fejlődése. Ezenkívül kasztlizás. Egy csónak-építő műhelynek megtekintése.

A tanfolyamon résztvehet minden 18. életévét betöltött cserkész, fiatalabb csak azon esetben, ha igazolt pr. id. segédvezető.

Jelentkezések a helyszínen.

Czeiner László
ker. vízvezetőtiszti.

CSERKÉSZROHAM A NYOMOR ELLEN

400 szombathelyi cserkészfiú tizenhat szekér ruhát gyűjtött a szegényeknek

Október utolsó vasárnapján a szombathelyi cserkészcsapatok hatalmas és eredményes rohamot intéztek a nyomor ellen. Alaposan megszervezett, kitűnően irányított hadmozdulat volt, amelynek eredménye vidéken példa nélkül áll.

Alig másfél héttel az utolsó vasárnap előtt az Actio Catolica felhívást bocsátott ki Szombathely tehetősebb katolikus családjaihoz, hogy a tél küszöbén gondoljanak a nyomorgókra, akiknek rongyokba burkolózva kell majd megküzdnie a kemény téellel. Adakozásra szólította fel őket. A felhíváshoz csatlakozott Ujváry Ede dr. polgármester is, aki felhívását felekezeti különbség nélkül a város valamennyi tehető polgárához intézte.

Az akcióba aztán nyomban bekapcsolódott a vasi cserkészfőtitkárság, elnöke, Szendy László dr.-on keresztül a szombathelyi cserkészlet is. A jól indított hatalmas akció technikai lebonyolítása a cserkészekre várt. Ők pedig megfeleltek a várakozásnak:

négy óra leforgása alatt 400 pár cipőt és tizenhat telelovasszekér alsó- és felsőruhát gyűjtöttek össze,

amely bőségesen elég lesz a szombathelyi nyomorgók téli felruházására.

Nem lesz talán érdektelen, ha a cserkésztestvérek némi bepillantást kapnak ennek a sikerült rohamnak a technikai felépítéséről és megívásáról.

A cserkészfőtitkárság egyik agilis tisztjét, Szendrőy Pált bízta meg a tervek elkészítésével és a fő-fő irányítással. Az Actio Catolica Szendrőynek rendelkezésére bocsátotta azoknak a családoknak a névsorát és pontos címét, akikről el lehetett várni, hogy adakozzanak. Szendrőy aztán ennek nyomán készítette el a haditervet. Fel-

osztotta a várost körzetekre. Minden csapat: az 51-es Figgelő, a 391-es Erdődy, az 57-es Haladás, az 52-es Attila, a 48-as Rákóczi, a 350-es Szent Márton, a 49-es Berzsényi, az 50-es Hunyadi és a 380-as Brenner csapat kapott egy-egy — több utcát magába foglaló — körzetet. A kilenc csapat négyszáz cserkészfiúval a város 65 utcájába lett szétosztva. Minden körzet külön vezetőséget kapott, élén a csapat parancsnokával, aki a fiúkat felosztotta a különböző munkakörök végzésére, nevezetesen az adományok megszerzésére, azoknak az utcai gyűjtőhelyre, majd onnan a központi gyűjtőhelyre szállítására. Minden körzet kapott egy vagy két lovaskocsit vagy teherautót. Az adományt megszerző fiúkat is utcák szerint osztották szét és minden fiú megkapta annak a néhány családnak a címét, akiket meg kellett látogatnia az adomány átvétele céljából.

A kidolgozott haditerv mellett aztán vasárnap délelőtt tíz órakor a város valamennyi cserkészotthonának kitarultak a kapui: szerkocsijakkal indultak rohamra a cserkészfiúk. Valamennyi utcában egyszerre tűntek fel az árvalányhajás kalapok és a következő félórában az utcai gyűjtőhelyeken már nőttek a ruhahalmok. Délután két óráig kellett befejezni a gyűjtést. Erre az időre azonban már alig tudtak helyet szorítani a városi Gyámoldában a még mindig érkező kocsirakományoknak.

A nyomor ellen intézett roham kitűnően sikerült, a szombathelyi cserkészfiúk elismerésreméltó munkát végeztek. Meg kell őket dicsérni érdemük szerint, a spiritus rector Szendy László dr.-ral és a szombathelyi közönséggel együtt: ők túlnyomórészt minden javítás nélkül használható, jó holmit adtak és mindannyian hatalmas szolgálatot tettek vele nyomorgó embertársaiknak, akik közül Szombathelyen karácsonykor egy sem fog rongyos ruhában dideregni.

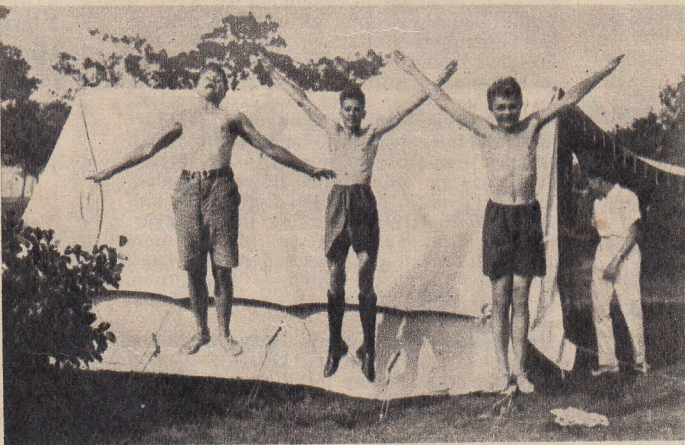
Sztár László.

MIT TUD A FÉNYÉP EZŐGÉP?

Lent táboroztunk Balatonöszödön. Egyik nap a fiúk nagy érdeklődéssel vizsgálgatták redőnyzáros fényképezőgépet. „Parancsnok úr, mit jelent az, hogy 1/2800-ad”, kérdezte a Lajcsi. „Ez azt jelenti, — válaszoltam, — hogy a gépet erre az időre beállítva egy másodpercrek csupán egyetlen kétezernyolcszázad részéig enged fényt a lemezre. „Hihetetlen!” „Próbáljuk meg!” — lelkesedtek a fiúk.

El is határoztuk, hogy kipróbáljuk. A csapat fotografusai egymásután vetették fel az ötleteket, mit lenne érde-

mes lefényképezni. De egyik sem volt elég gyors. Robogó gyorsvonat egy másodperc alatt csak 20 métert tesz meg, ez század másodpercrek fotografálva ezalatt az idő alatt csak húsz centiméter. Ha a vonat százhusz méter hosszú s az egészet rá akarom venni egy 9×12 cm. nagyságú lemezre, a vonat 12 cm. hosszú lesz, azaz ezerszer kisebb. Tehát a húszcentiméter, azaz 200 milliméter elmozdulás ezerszer megkisebbedik, az életlenség így csupán 2/10 mm. lesz. Ez már gyakorlatilag majdnem teljesen éles. Ha

pedig 1/200 vagy 1/300 másodpercrek exponáljuk, úgy teljesen éles képet kapunk.

Megállapodtunk tehát, hogy nemcsak gyors mozgást kell választanunk, hanem azt közelről is kell felvennünk. Olyan távolságra állítottuk fel a gépet, hogy egy őrsisátor kb. 60-szorosan, az előtte állók pedig kb. 50-szeresen kisebbedtek. Megegyeztünk abban, hogy a leggyorsabb mozgást, amit ember végezni tud, a felugrás közben lefelé végzett gyors karsuhintás. Lajcsi és két vállalkozószellemű társa

vállalta a kísérletet. A gépet beállítottuk, néhány próbát tartattunk velük, felhúztuk a redőnyzárt 1/2800-adra és exponáltunk. Ha gyorsvonatot vettünk volna fel ilyen távolságból 1/100 másodperccel, úgy az lemezen négy milliméteres elmozdulást adna, 1/1000 másodpercnél is közel fél milliméter lenne az elmozdulása. Ezen a képen azonban minden teljesen éles, a legkisebb elmozdulást sem lehet kimutatni.

A gép legyőzte az embert, a leggyorsabb emberi mozgást is megörökíti. Dr Sz. P.

Csak Szent Lukács Gyógyfürdő tölt Kristályvizet!

Felállítják a 14 m magas árbócot a tó partján

Cserkészek a Velencei tavon

Kissé talán furcsán hangzik, de tény, hogy Gárdonyiban fölépült a Velencei tó első vízi-cserkésztelepe. Igaz, hogy a Duna, meg a Balaton sokkal különbek, de mit csinálnak a szegény fehérvári cserkészek, akik egyformán messze esnek mind a kettőtől. És mi ennek ellenére vízirovmunkát is akarunk végezni. Elhatároztuk tehát, hogy a 16 kilométerre fekvő Velencei tavat hódítjuk meg. Terveztünk, kilincselünk, alkudoztunk, aztán hozzáfogtunk a munkához s fme készen áll a csónakház 250 négyszögölnyi telken. Ha Budapestről jövet a gárdonyi állomást elhagyjátok, vonatról is meglátjátok az utolsó fehérre meszelt épületen: G. Z. 85. a „Zrinyi” 85. cserkészcsapat csónakháza.

Az épület nem nagy: 10 méter hosszú és 8 méter széles, de van egy specialitása. Ezt is anyagi körülményeink, meg a Velencei tó vízrajza eszelte ki velünk. A tavon lehet ugyan vitorlázni, de egy vitorlás meglehetősen drága. Orsi csónak, gurulóüléses palánkos hajó szintén drága, de a Velencei tavon kevés mozgási lehetősége is van. Nem maradt tehát más hátra, mint a kajak, amelyet aránylag elég olcsón tudunk beszerezni és a nádasok közötti harangoláshoz egyedül alkalmas vízi járómű. Kajak mellett döntöttünk tehát egyszemélyes és kajakos örsöt, sőt fokozatosan kajakos rajt akarunk alakítani, amelynek csupa egyforma kajakja lesz. Mármost a specialitás az, hogy a csónakház két részből áll. Az egyik rész 5 x 8 méter üres tér a másik ugyanekkora rész rekeszekre van osztva. Mindegyik rekesz 65 cm. széles, 70 cm. magas és 5 méter hosszú.

A csónakház és a kajakok

Mindegyikben két sín fut végig egymástól 30 cm. távolságban s ezen megy egy kis kocsi hevederrel ellátva. Erre a kis kocsi ráhelyezzük a kajak farát és a kajakot betoljuk a helyére. Minden kajak ugyanis 60

cm. széles és 1,30 méter hosszú. Ilyen elhelyezéssel 30 kajak fér el. Ezek a kajakok fából készülnek s vászonnal vannak bevonva, tehát nem összerakhatók, hanem egészen masszívak s ennek következtében elég nehezek, de nem mélyjártaúak.

Ilyen építésre ugyanis szükségünk volt, hogy a sok nádtorzsával szemben ellenállóak legyenek. Eddigi tapasztalataink azt mutatják, hogy nagyon jól beváltak a Velencei tavon. Nyáron, ha majd tűrara megyünk velük a Balatonra és a Dunára, meg fogjuk látni, mennyire felelnek meg ott.

Az úttörés bizony meglehetősen nehezen megy, de Isten segítségével, lassankint majd csak fölcseperedünk mi is. És ha most nem is vehetjük fel a versenyt a dunai és balatoni vízitepekkel, mi fehérváriak mégis örülünk ennek az eredménynek, mert új működési teret szerezünk magunknak.

T. B. (85.)

Az 1935. évi Gyermeknapot akár cserkésznapot is lehetne nevezni. Címlapján is cserkész látható. A naptár közli a cserkész-törvényt és a fogadalmat, de az állatvédők tízparancsolatát is. Van benne egy tábornúz jelenet is, érdekes régi betyártörténettel, melyben két ló, mint életmentő szerepel. Van sok olvasni való történet és szép vers, melyek különösen alkalmasak a madarak és fák napjára. A Gyermeknapot nemcsak gyermekeknek való, hanem idősebbeknek is érdekes olvasmány. Sok szép képet rajzolt bele Vezényi Elemér művész. Szerkesztője Fodor Árpád rgim. tanár, aki az állatvédelmi rovatot is vezeti. Ára csak 24 fillér, minden 10 példány után egy ráadás jár. Megrendelhető szerkesztőségünkben.

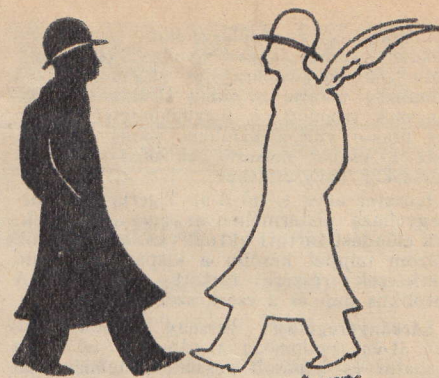
1934 november 4-én a kismarosi 827. sz. Szt. László király cserkészcsapat táborozási beszámolóval kapcsolatos másoros estet rendezett. A bemutatón szülőföldjé megett „ház” vett részt. Alighanem az érdeklő a magyar cserkészeket a beszámolóból leginkább, ami a műsoron csak mellékesként szerepelt, t. i. a gazdasági beszámoló. A 827. sz. csapat táborozói ú. i. személyenként a 12 napos táborra csak 4 P-t fizettek be, mindent egybevéve pedig 7.60 P költséget esett egy cserkészre. Ezt úgy tudtuk elérni, hogy közelfekvő helyre mentünk táborozni (a Duna túlsó partjára, Kisorosziba) és az ellátásban is szerény igényűek voltunk.

A Cserkészeszperantó kör levelezője, Czitrom Tibor október 26-án Linköping svéd városban a leánycserkészek és a közönség számára vetített képes előadást tartott a gödöllői jamboreeről.

A 304. Körösi Csoma Sándor cs. csapat nagy örömmel és lázasan készül januárra, tízéves jubileumát megünnepelni. Szervezőtestületünk a budai ref. egyház a tíz év jó munkáját nyugtázta, midőn minket egy szép új otthonhelyiséggel ajándékozott meg. A csapat II. Iskola-utca 18. szám alatt lévő gyönyörű kétszobás, üvegerandás új otthonában készül a januári nagy ünnepségeire.

A kőbányai Szt. László rg. 24. sz. „Akarat” cs. csapata október hó 21-én tartotta az év első szülői értekezletét. E szülői értekezlet keretében búcsúzott el a csapattól Dongó Orbán igazgató parancsnok úr, akinek két évig tartó parancsnoki működésére hálás és köszönetet mondó szívvvel emlékszünk vissza. Együttal új parancsnokunk, Horváth S. Benő tanár úr hivatalosan is átvette a csapat vezetését. Parancsnokunknak a mátrafüred nagytábori beszámolóját a szülők élénk érdeklődése kísérte. Ez alkalommal mondtunk köszönetet dr. Haraszthy Árpád tanár úrnak, nagytáborunk kedves vendégének, aki a Mátráról tartott földrajzi, néprajzi és a környék növény-, állat- és ásványvilágát ismertető előadásával nagyban hozzájárult ahhoz, hogy táborunk mellé a „jól sikerült” jelzőt kitéhessük. A parancsnoki beszámolót vidám teázás követte, mi alatt cserkészeink kedves műsorral szórakoztatták a vendégeket.

A 656. sz. Toldi cs. cs. 1934 november 4-én

**Talpom OKMA, sarkam PALMA
Nem ismerek önmagamra.
Olyan vagyok mint a lepke,
Szinte szállok lépegetve.**

az iskolai ifjúság részére meleg, bensőséges Szt. Imre-ünnepélyt rendezett.

KEFE volt a 227-es Tiszák (Pápai Ref. koll.) jelszava a dunaalmási nagytáborban. Hogy ez mit jelent? Kompót Ellen Felhorkantak Egyesülete. Volt ugyan Tészta Ellen Tüntető Ülése is, de a Kefe ezt messze felülmúlta. Nem csoda, ha október 29-én a Jókai Moziban tartott nagyszerű tábori beszámolójuk se eshetett meg nélkülük. Ezen a beszámólón mindent a fiúk csináltak. Sikos Bandi (III. T. o. t.) írta és mondta a prólogot. Lőrincze Lajos (VII. o. t.) írta és rendezte a „Kefe” című tábori jelenetet, amelyik stilizált hűséggel adta elő az egész „Konyhazásás”-t. A darabban a cserkészirodalom eddigi alkotásaitól eltérőleg, a parság húzza a rövidet. A vetített képes beszámolóhoz Fejes Zsiga bácsi — szeretett igazgatónk — adta a 64 képet, Nagy Lajos (VI. o. t.) a szöveget. A képek közt fiúk felvételei is (Kardos Elemér V. o. t.) szerepeltek. A tábornúznél Lőrincze ismét kitéhetett magáért, mert bizony Tóth Sanyi bá’ csak itt-ott szólt közbe egy-egy nótával, mesével. A mókák közül a „Tanganyika quintett” érte el a legnagyobb sikert (T-tüzi kv. 87. old.), de Kiss Elemér főtanganyikás az eredeti amerikai változat szerint (Handbook for P. L.-s) le is puffantotta sorba a népét a színpalán mögött, hogy végül önön dugós pisztolyába dőljön. A tábornúzról lemaradt öregek vízi órsének tréfás temetéssel törtünk egy kis cserkészborsot az orra alá. Gyász-dalok és ékes rigmusok mellett fősikere annak a „hullának” volt, amelyik a „lábán” felejtette a karóráját. Az örsök 20%-ot kaptak eladott jegyek után s még így is a két telt ház 210 P-vel törlesztette a csapat jamboree tartozását.

A cserkész — feledékeny? Magános portyázásomon, az Idei nyár vége felé, betérem egy kis Szamos menti falu egyik házába. „Lártak már itt cserkészek a nyáron — mondta a gazda, — többször is leányképezték a fiamat a korong előtt, amint a fazekakat, meg szilkéket formálta. Meg is ígérték, hogy majd küldenek képet, de még eddig nem küldtek. Ugyan, nem tudná őket emlékeztetni?” Nem lártam utána, hogy melyik csapatbeliek voltak. Itt kérem tehát az illetőket, hogy nyugtassanak meg s velem együtt a Magyar Cserkész olvasóit is, hogy azóta már örömmel nézegetik a fényképeket Matolcsón. Abban a szamosmenti faluban talán ők voltak a cserkészet első hírmondói. Kár lenne, ha rossz hírünket költötték volna. M. P. I.

Nagy-karácsony éjszakáján

az ország minden részéből gyűjtött eredeti karácsonykorú népszokások kórusfeldolgozását kerülnék bemutatásra a Zeneakadémián (Budapest, VI. Liszt Ferenc-tér) december 8-án 1/2 órakor.

Jegyek ára 60 fillértől 2 pengőig.

Cserkészavatás Tápíószelén. A 844. Szent Lukács cserkészcsapat október 14-én tartotta első fogadalomtételét. A nagy napot szentmise vezette be, amit Drabik Illés parancsnok mondott. A fogadalomtétel délután 1/4 órakor volt a katolikus iskola udvarán. Este a csapat műsoros előadást tartott a Társaskör nagytermében.

Kosztér atya f. hó 8-án Egerben, a vármegyeháza kistermében az egri cs.-tiszteknek előadást tartott aktuális cs.-kérdésekről. Három nappal később a kispapok, leendő cserkészek részére tartott előadást „A katolikus pap és a cserkészlet” címen.

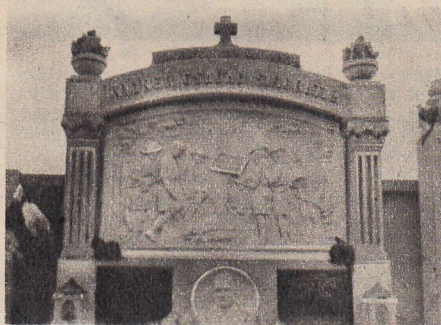
Sárkányeregetési verseny tartotta október 31-én izgalomban a pápai 227-es Tisza csapatot és kapcsoló részeit. Hatalmas szél fújt s tört pozdorjává vagy 12 büszke alkotást. De 6 sárkány szépen repült, nem egy tekintélyes magasságban. Egy-két sárkányfióka el is szabadult, de a fiók utána eredtek s kilométereket futva elfogták. Egy hónapig készültünk rá, mindenkinek ajánljuk (Szakkönyv: Spiel und Arbeit: Drachen und Luftballon. Otto Maier. Raversburg.) A nyertesek vászonsárkányra kaptak anyagot. A ballónokat egy szép havas délután szélesében eresztjük fel. Most Handl József cs. tiszti vezetésével modellrepülőgép készítési tanfolyamot szervezünk.

A 127. „Szirák” és a 277. „Szeri” ö. es. csapatok rendezésében a szegedi cserkészcsapatok jólsikerült cserkészjátékot rendeztek. Résztvett 12 csapat, közel háromszáz fő létszámmal! A hideg, szeles idő ellenére a hangulat pompás volt és az órsók a tőlük telhető legjobb munkát nyújtották. Dícséret érte!

A DMKE 124/ö. sz. Szirák cserkészcsapat legutóbbi csapatösszejövetelein Éry Emil országos vezetőtiszti „Előkészületek a házasságra” s vitéz Róna Miklós honvédszázados, csapatfőtiszt „Gyakorlati gázvédelem” címen tartottak előadásokat. Az utóbbi hetekben a csapat résztvett a szegedi csapatok hadijátékának előkészítésében és rendezésében, két ízben idegenforgalmi szolgálatot tartott s a Krisztus Király körmeneten, a trianoni gyásznapon, valamint a Kormányzó Ur Ófóméltósága bevonulásának jubileuma alkalmával rendezett felvonuláson tábori rendőri szolgálatot teljesített. Az öregcsapat egy pr. i. öreg őrszel erősödött, míg a külvárosok újoncozásának eredménye 70 cserkész. Az öregcsapatban munkát vállalt dr. Schneider Márton vonatostagbéli százados, pr. i. vezető: a csapat öregcserkészei által szervezett és vezetett somogyitelepi cserkészcsapat parancsnokságát Ábrahám Károly, ker. főltikár, csapatfőtiszt vette át.

A szigetvári 168. sz. „Zrinyi” cserkészcsapat szomorúan tudatja, hogy egyik legregibb tagja, Hartwich László segédtiszt, joghallgató f. hó 11-én rövid szenvedés után meghalt. A szelidlelkű, mosolygós arcú, igazi cserkész elvezése mély gyászra a szigetvári cserkészeknek, hiszen az elhunyt a csapat megalakulásától fogva tevékeny részt vett minden cserkész munkában. Emléke örökké élni fog a szigetvári cserkészek szívében.

Lehet pályázni az eszperanto vándordíjakra. Hivatkozással a Szövetség november 1.-i körlevelének 30. sz. pontjára, felhívjuk a csapatok és a cserkészek figyelmét arra, hogy a Szövetség 1934–35. évre ismét kiírja a pályázatot az eszperanto nyelvtanulás és külföldi levelezés terén legjobb eredményt elérő csapatok részére alapított vándordíjak elnyerésére. A feltételek a régiék maradnak. Résztvehet minden csapat olyan tagokkal, akik 1934 szeptember 1. után kezdtek eszperantó tanulni (ez lehet a hivatalosan megrendezendő tanfolyamok keretében is) illetve akik a külföldiekkel eszperanto nyelvű levelezést folytatnak. Jelentkezések 1935 május 15-ig küldendők be a Szövetség címére. A pályázatok keretében egyéni díjak is vannak. Akik külön tanulnak eszperantóul, jelentsék be neveiket december 15-ig.

A 115. cserkész csapat hirtelen elhalt karmesterének és cserkésztisztjének, Vidner Antalnak kegyelete jeléül síremléket állított.

MEGHÍVÓ

A Magyar Cserkészszövetség X. kerülete 1935 január hó 20-án d. e. 10 órakor a Tanító Ferenc József Háza (Budapest, VIII. Szentkirályi-utca 47. sz.) nagytermében tartja évi rendes közgyűlését, amelyre a X. cserkészkerület összes csapatait és az érdeklődőket tisztelettel meghívjuk.

Tárgysorozat:

1. Elnöki megnyitó.
2. Főtiszviselők jelentése.
3. Az 1934. évi zárószámadások előterjesztése és a felmentvény megadása.
4. Az 1935. évi költségvetés megállapítása.
5. Választások. (K. I. B. tagok).
6. Indítványok. (Négy héttel a közgyűlés előtt írásban nyújtandók be a kerület elnökségénél.)

A szavazati jog gyakorlására az alapszabályok 7. §-a az irányadó.

Alapszabályaink 7. és 11. §-a alapján a szövetség rendes tagjai, tehát a szervező testületek alkotják a közgyűlést. A szervező testületek tagsági jogukat a közgyűlésen igazolt kiküldöttjeik útján gyakorolják. A közgyűlésre küldhető kiküldöttek száma minden alapszabályszerűen működő raj után (az 1934. évi január 1-i állapotot véve alapul) egy-egy képviselő. A 3 évnél fiatalabb szervező testület azonban csak egy kiküldöttel, illetve szavazattal szerepelhet. Egy kiküldött azonban legfeljebb 5 szavazatot képviselhet.

Budapest, 1934 december 1.

Dr. Semsey A'adár s. k.
ker. elnök.

A keszthelyi premontrei 79. Festetics cserkészcsapat ünnepélyes beszámolója. A cserkészcsapat rendkívül érdekes bolgár-török tanulmányútról az Uránia színházban műsor keretében zsúfolt ház előtt számolt be.

Klempa Károly dr. premontrei kanonok, cserkészparancsnok meleg szavakkal üdvözölte a megjelenteket, köszönetet mondott Festetics György hercegnek és a város megértő közönségének, azért, hogy lehetővé tették a nyári tanulmányutat. A keszthelyi kiserkészcsoport mozdatművészeti számot mutatott be. Majd Klempa Károly doktor a bolgár-török mozgóbárról gyönyörű vetített képes előadást tartott.

A műsor keretében bolgár rapszódia, bolgár műdalok, majd bolgár nemzeti táncok lettek emlékeztetéssé a külföldi tanulmányutat.

A magyar turistaságról

Hallottatok már bizonyosan úgy szorványosan egyet-mást a turistákról. Láttátok, amint végigjárják az erdőt, mezőt s a hegy-csúcsokat. Ismeritek azokat a vakmerő vállalkozásokat, amelyek egy-egy alpesi csúcs szépségéért emberéletet is követeltek. Céljaikat, szervezetüket, történetüket azonban több-kevesebb homály fedi előttek. Lássuk hát, mit csinálnak barátaink; a turisták.

Legtöbbjük poros, piszkos városi levegőben éli mindennapi robotját, dolgozik hivatásában észrevétlenül. Amikor azután felragyog előttük a szabad nap reggele, sietnek ki a szabad természetbe összegyűjteni a következő hétre szolgáló energiát. Bejárják az egész csonka országot, megismerik minden rejtett szépségét. Kezdi mind jobban és jobban szeretni a magyar földet. Barlangkutatók pedig sokszor olyan felfedezésre bukkannak, amikről még a külföld is tudomást szerez. Céljaik megvalósítását elősegíti a turista tizparancsolat, ami maga is beszédes minden magyarázat nélkül:

1. Szeresd a természetet és áhitattal lépj szentélyébe.
2. Turistamezben is kultúremler maradj.
3. Ne feledd, hogy turistához méltatlan magaviselettel a turistaság ügyének ártasz.
4. Ne élj vissza a vendégjoggal és tiszteld mások vagyonát.
5. Turistaútról le ne térsz, tilos területeken engedély nélkül ne járj.
6. Légy vidám, de ne lármázó, az erdőben ne a turisták, hanem a madarak énekeljenek.
7. Tartsd tisztán a forrásokat, patakokat, pihenőket és a hulladékot rejtse el.
8. Égő tárgyat el ne dobj, erdőben tüzet ne rakj.
9. Kíméld az erdő vadjait, gyümölcsfákról meg virágot se szakíts.
10. Becsüld turistatársadat s bajban el ne hagyj, mert az becsületesség.

Látjátok, mennyit lehet tanulniuk nekünk cserkészeknek is a turistáktól.

A természet szeretete egyesületbe tömörítette az embereket. 1873-ban megalakult Döller Antal buzgólkodása nyomán a Magyarországi Kárpát Egyesület. Rövidesen 5000 tagot számlált. Székhelye Ótátrafüreden volt s céljuk az volt, hogy minél jobban megismerjék a Tátrát. Később dr. Téry Ödön kezdeményezésére megalakult a mai Magyarország legnagyobb turista egyesülete, a Magyar Turista Egyesület. Se szeri, se száma nincs azoknak a turista-szervezeteknek, amelyek a háború előtt és után működtek. Ma 60 együletben mintegy 18.000 ember járja a természetet.

1913-ban megalakult a Magyar Turista Szövetség is. Jelentősége, hogy egységbe tömörítette a társadalom legkülönbözőbb rétegeiből alakult számos turista egyesületet. Tagegységei megépítettek 128 ma is fennálló menedékházat. Ezek közül 50 a csonka ország területén van. Emeltek ezenkívül 21 kilitórtornyot, kiépítettek 81 forrást. Utjelzéseket csinálnak, karbantartják a turistautakat, serpentineket építenek, forrásokat foglalnak. A Szövetség tagjainak vasutakra, hajókra kedvezményt szerzett.

Mi cserkészek is teljes bizalommal fordulhatunk tanácsért, útmutatásért akár a Magyar Turista Szövetséghez (V. Alkotmány-utca 3. Országos Testnevelési Tanács háza), akár a Magyar Turista Egyesülethez (IV. Aranykő-utca 6.). Hiszen ők e téren karöltve haladnak velünk.

Decemberhavi cserkészútra terve: Találkozás f. évi december 9-én reggel 7.30-kor a Pálffy-téri (Buda) HÉV állomáson. Utirány: Pomáz—Acsay menedékház—Jánosforrás—Kőhegyi menedékház—Bölcsőhegyi kilitó—Sikáros—Dömörkapu—Szentendre. Utiköltség kb. P 1.50. Visszaérkezés este 9 óra. Vezető ismertető jele zöld karszalag liliummal. Cserkészszolgárvány feltétlenül elhozandó, meleg ruha, térkép és iránytű elhozatala kívánatos. Étkezés háztizsákból.

HYPEROL SZÁJVIZTABLETTA
IDEÁLIS SZÁJ- ÉS TOROKFERTŐTLENÍTŐ!

MAGYAR KISFIU

Apródok, farkaskölykök és kiseserkészek lapja. — A szerkesztést irányítja: Éry Emil országos kisfiu-vezetőtisz.

LEVÉL A MIKULÁSHOZ

A Mikulás az apródok
Igazi barátja.
Írjátok meg neki szépen
Kinek mi a vágya.

Inget, sapkát szeretnél már
Szekrényedben látni?...
Ha jó voltál, ne félj pajtás!
Nem kell soká várni.

Jó Mikulás fogja majd a
Fenekellen zsákját
S ezer jóval elhalmozza
Minden kis barátját.

I.—bá.

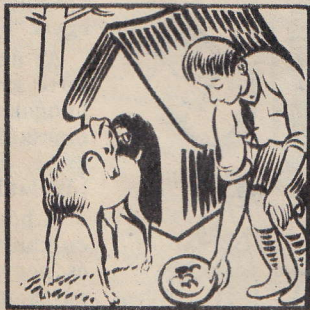
ÁLLATVÉDELMI TEENDŐK A HÁZ KÖRÜL

Gyűjtsünk össze mennél több olajos magot (tök, kender, len, avas zsiradékot, avas diót), de *semmiesetre sem kenyér- vagy zsemlyemorzsát, mert ezzel elpusztítjuk a kis madarakat.* A morzsa megsavanyodik gyomrukban és ettől elpusztulnak.

Adjunk télen a baromfiaknak többször langyos, esetleg meleg ivóvizet. Készítsünk hasznavehetetlen deszkából, ládákból féltetőket, hogy azok alatt a hasznos kis éneklő madarak, galambok, baromfiak nyugodtan ehessenek. A féltető vagy nád, sás sátor nyílását helyezzük délkelet felé, hogy a hóvihar be ne lepje.

A féltető alá függesszünk fel (de az ólban is) répát, káposztatorzsát (szedjük össze az úton szállításkor elszórt répákat) jó magasan. A baromfi ezt nagyon szereti és elősegíti a tojást is. Ezzel mozgásra, ugrálásra kényszerítjük és így nem érzi annyira a nagy hideget, nem fagy meg. A kaparóhelyen szórjunk fel szecsakázott szalmát. Keverjük ebbe magvakat, ezzel kapargálásra készítjük, tehát szintén mozog.

Házörző kutyának, macskának meleg vackot készítünk, amelyben meghúzódhatnak, ahol védelmet talál az idő viszontagságaival szemben. A kutyaól elé zsákot, vagy pokrócot szegezhetünk, hogy ne járja át a szél, mert

az állatok is érzékenyek a légvonattal szemben. Az ól felett egy hosszabb dróthuzalt feszíthetünk ki, ezen karika és abból lelógó kötéllel, melyet nyakszív segítségével a kutyára erősítünk, tegyük lehetővé a kutya mozgását, hogy így házörző kötelességét is teljesíthesse, de kárt ne tehessen senkiben.

A kutyaólba is tegyünk zsákot, pokrócot, rongyokat, hogy a kutya is puhán feküdjön, ne legyen sáros, ne feküdjön nedves falapon. Naponta többször adjunk meleg vizet, meleg ételt, tisztára mosott, kizárólag a kutya, macska által használt edényben, amiből kényelmesen ehetik, ihatik. Az ólak, istállók, pajták előtt hintsünk homokot, kövecset, sást, nádat, hogy a fagyott sárban el ne csúszson az állat, egyszersmind az itatóvályuk körül is, mert ott a kiömlött víztől a legkisebb fagyra is jéges lesz a talaj.

Baromfiaknak, szárnyasoknak juttassunk homokot, hogy abban megfűrdhessenek, mert éppen télen lepik el legjobban a szárnyasokat a tetvek, bolhák stb.

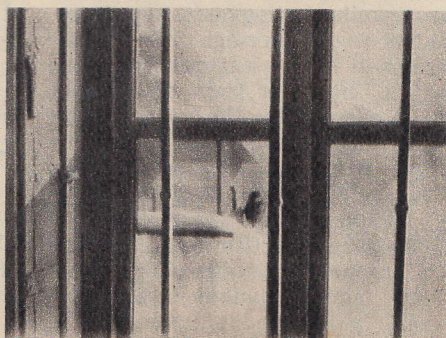
A többi teendőről a legközelebb. Dr. K—e.

A kis madár

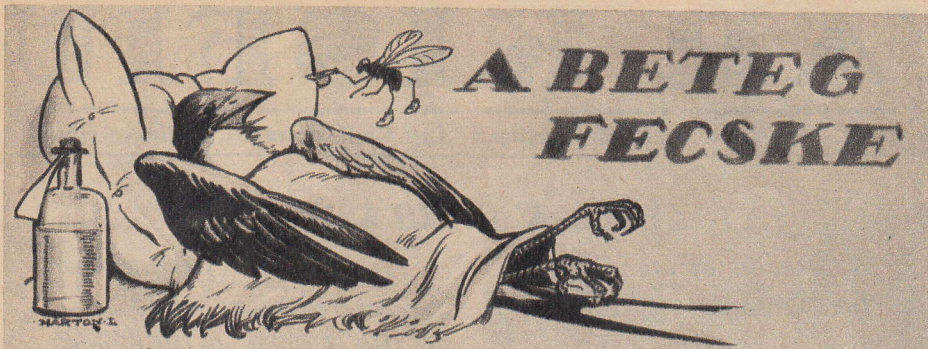
Irta: Kipling

Óh vígan zengjed kis madár dalod.
Alkotód énekeljed!
Dallammal, melyet szívedbe adott,
Az Isten szíve tel meg.
Morzsádat, melyből kél e dal
Színompád fénylő szárnyival:
Hátúsan megbecsüljed!

Óh mért is volnál, mért is nyugtalan,
Ellene fejed vajjon mért szeged?
Azért hogy rád madárssors mérve van:
Oly kár gyötörnöd kis bohó fejed!
Ember vágnál tán lenni?
Hidd el; a károd semmi.
Jaj! Jobb madárnak lenni.

Ford.: Dr. Akela.

Meleg nyári délután nehezedett az elnéptelenedett falura. A munkabíró emberek mind künn verejtékeztek az életet termő földeken. Az égboltozat ragyogott a napsugárban és egy párányi felhő sem mutatkozott.

A falut elhagyva, sétáltam a Duna mellett elhúzódó széles országút árnyas fái alatt. A gyönyörű táj valósággal megrészegített. A kanyargó Duna csillogó víztükre fölött egy sas keringett. Az erdő borította hegyek ózondús levegőt lehettek. A völgyek mély árnyékából a csúcsok fényben úszva törtek a magasba. Mennél távolabb jutottam a falutól, annál nagyobb csend vett körül. Olyan üdítő és megifjító volt ez az élmény, hogy boldog önfeladásig tartam ki a testemet és a lelkemet a felém özönlő ifjító és új erőt nyújtó életnek.

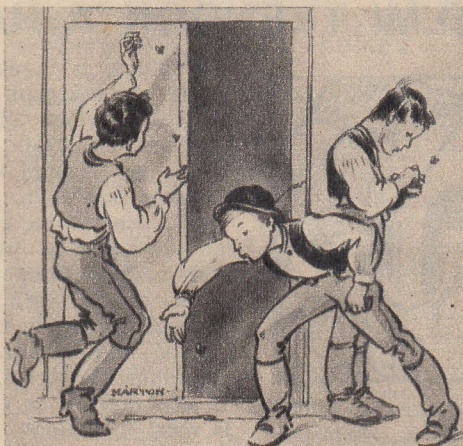
Ebben a nagy álmodozásban, amikor befelé nézve élveztem a lelkem örömteli ujjongását, megakadt a szemem egy az útmenti füves parton mozgó kis állaton. Kíváncsian közelebb léptem, lehajoltam és csodálkozva láttam, hogy egy fiatal fiústi fecske vergődik előttem. Nemrég repülhetett ki szegényke a fészekből és gyakorlatozás közben bizonyára ügyetlenül nekisodródhatott a táviróhuzaloknak és megütötte a szárnyát. Sajnálkozva fölemeltem és a kezembe helyeztem.

A kis madár nem volt ijedős, nem akart menekülni, nem csapkodott a szárnyaival, nem emelgette a nyakát, mint a legtöbb szabadulni igyekvő madár, hanem megható bizalommal kapaszkodott egyik ujjamra és megelégedetten nézett maga körül. Megcírogattam acélkékes csillogó tollait, megkaparásztam gyönyörű kis fejét. Nem ellenkezett, békésen tűrte a becézést és láthatólag örült annak, hogy az ember segíteni akar rajta. A magas fűben fetrengve, bizonyára valami ragadozó zsákmánya lett volna.

Örömöm tellett ebben a szép kis állatban. Az egész teste olyan arányos, olyan graciózus volt, hogy hivalkodás nélküli szépség sugárzott belőle. Nem hiába hívja a köznép Istenkemadárnak és nagyon szereti, mert csak szeretni és megbecsülni lehet. Hosszú szárnyai a villás farkok végéig értek. A baloldali szárnya láthatólag lógott és nem tapadt, mint a jobbik a testéhez. Gyengéden kitapogattam, eltörte-e, avagy sebes-e, de sérülés nem volt

rajta. Tapintásra fájdalomosan rángatta a lógó szárnyat, nyilvánvaló volt, hogy megütötte.

Sietve vittem haza és legelőbb egy pohár vízből megittattam. Nagyon szomjas lehetett. Amikor a vizet megpillantotta, előrenyújtózkodott, alig bírta bevárni, míg a poharat a csőréhez tólam. Soká vergődhetett a napon a fűbe süllyedve. Majd az ablakhoz vittem és az ott sétáló legyekkel kínálom. Élénken kapkodott utánuk

ügyesen maga fogdosta el őket. Közben egy nagy dongót fogtam. Aggódva tartottam elibe, hátha nem bír vele? Szempillantás alatt lenyelte. Csodálkozásom után egy nagy bögölyt is elemészített. Aránytalanul nagy szája ilyen bőséges falatokra is be volt rendezve.

Éhes lehetett szörnyen, mert ezek után még kíváncsian vizsgálta az ablakot, van-e még légy rajta. A rovarévő madarak falánksága bámulatos. Közismert, hogy a kis pinyóke naponta annyi legyet pusztít, mint amilyen súlyú a teste. Ha az ember is ilyen arányban falánk lenne, akkor naponta egy 30 méter hosszú párizsi kolbászt kellene elfogyasztania. A madaraknak ez a falánksága óriás jelentőségűvé teszi hasznosságukat. Ha megfontoljuk, hogy a légy egyike legnagyobb ellenségeinknek, mert minden piszokra rászáll és e miatt a kolera, a tifusz, a pestis és számtalan más fertőző betegségnek közvetlen okozója, akkor a legyet számlálhatatlan mennyiségben pusztító fecske mérhetetlen hasznot és jótéteményt jelent.

A kis madár további sürgős élelmezéséről gondoskodnom kellett. Falusi háziasszonyomnak volt három

serdülő fia, azokat azonnal mozgósítottam. Mindegyikük egy-egy üres gyufadobozzal felszerelve az istálló körül fogdosta a legyeket és kis vartatva tele dobozokkal jelentkeztek.

A kis fecske a legyek láttára erősen nyujtogatta a nyakát és serényen maga szedegette ki a dobozból a legyeket. Telhetetlen volt. Nem győztük jóllakatni. Pompás látvány volt, mint nézegelt vágyakozva a közeledők felé. Mindenkivel enivalót remélt. Olyan szelíd volt, mintha mindig közöttünk élt volna. Több száz legyet könnyűszerrel fölfalt. A bőséges táplálékától láthatólag megelégnült és szárnyait nyujtogatta, de a beteg szárny még mindig nem engedelmeskedett.

Alkonyatkor az ablak közé tettem. Kis fészket készítettem neki szénából és kacsatollakból, ahol békességben elhelyezkedett és hamar elaludt. Reggel korán ébredt és az ablakot verdeste. Hívta a napsugár és szabadságra vágyott. Fel kellett kelnem, nehogy a kis állat összetörje magát. Amint meglátott, rögtön megnyugodott és éhesen tátogatta a száját. A feléje nyujtott kezemre habozás nélkül rátelepedett és egyik ujjamba kapaszkodott.

A napsugár jótékonyan felmelegítette kis testét és örömeiben csicsergő hangokat hallatott. A ház három macskája komoly érdeklődéssel kerülgette, de volt rá gondom, hogy sietve távolabbról szemlélgessék.

A bőséges táplálékától és gondozástól csakhamar megerősödött a fiatal fecske és negyednapra néhány szárnypróbálgatás után felröppent az udvaron álló terebélyes eperfa tetejére és onnan kisvártatva szélesebben a magasba lendült. Kis tájékozódás után a távolban repülő fecskeraj közé vegyülve eltűnt.

Örömmel és megelégedéssel néztem utána. Visszaadtam az életnek a természet egy hasznos és értékes munkását.

Bekey Imre Gábor.

MINDEN CSERKÉSZ

SCHMOLL

PASTÁT

HASZNÁL

MAGYAR GYÁRTMÁNY!

Cserkészek! A rossz, lyukas sárcipőket (hócipőtokeket) a legolcsóbban és legjobban Farkas Géza javítja, Budapest, I, Mészáros-utca 3 (cserkész-cég). A Cserkészházban a portás gyűjti össze a munkákat. Cserkészeknek kedvezmény!

PÖTYI ELSŐ SEGÉLYT NYUJT

Pötyi az öcsém volt. Most is megvan, hál' Istennek, de már nem Pötyi többé. Tizennégy éve azonban még az volt a javából. És persze bőszen cserkész. Olyan lelkesedéssel, hogy kéthónapi próbaidőre már letette az újoncpróbát. Őrsével egyetemben s a buzgó Mókusok rávetették magukat a II. o. próbára.

„Hogy tanítsak 10 éves fiúknak első segélyt?” gyötört Pleso, az űrszervezőjük. (Akkoriban még nem volt külön kisfiúcserkész munka.)

Szerencsére magam is Pötyi korom óta cserkészkedem s így nem volt nehéz visszaillesztani a diákevek elsősegélynyújtási mérlegére: tetszhalál — egy se, gázmérgezés — egy se, csonttörés — egy se, ellenben lépten-nyomon kötözgettem be sérült ujjakat, rongyocskával — zsebkendővel s nem győzték miattuk dicsérni a cserkészeket — olyan ügyesen ültek a kis kötésekre.

Természetes, hogyha csirátlanított kötszer áll rendelkezésetekre, úgy azt használjátok. Közismert azonban a közmondás: „Szegény ember vízzel főz.” Tehát kötszer hiányában használjuk a jól kimosott, kifőzött és alaposan kivasalát fehér vászonrongyocskát, ami majdnem teljesen tisztának vehető. „Hozzatok tiszta zsebkendőt, 10—30 cm. tiszta rongyot, félméter vékony spárgát” — adtam ki az utasítást.

No ezt nem volt nehéz beszerezni. Ezzel vágtunk neki az elsősegélynyújtás gyakorlati részének.

Első feladat. Megsérült bal kezeden a mutató ujj hegye. Bekötözni. Aláteszem a pólyát. A pólya túlér az ujjon. Egyszer áthajtom, úgy, hogy a vége még visszahajlik (kevésbé fog csúszni). Most félig rátekerem. A túlnyúló részt ráhajtom a sebre. Dupla pólyával bevégzem a babázást. Jöhet a fonál. A fonalat ferde vonalban végigfektetem a kötésen. Az ujj hegyétől visszafelé rátekerem — egyenletes menetekben. A két fonálvéget — egyszerű kettős hurokkal összekötöm.

Második feladat. Ugyanaz a sérülés sűrűs jobb kezeden. (Hej, az az ügyetlen bal kéz!)

Harmadik feladat. Ugyanaz a sérülés másnak a kezén! (Könnyebb bekötöni, ha nem szembe, de mellé állok a sebesültnek.)

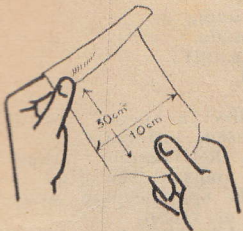
Negyedik feladat. Az előbbiekre variációi: más ujjak, több ujj egyszerre.

Ötödik feladat. Szenzációs. Most jönnek a lábujjak (fürdés után táborban rém jó móka).

Hatodik feladat. A seb az ujj oldalán van. Dupla ronggyal kötözünk, tehát túlnyúló rész nincs. (A rongyocskát kötözés előtt hajtjuk hosszában kettőbe.)

* Látni kellett volna a Mókusokat! Olyan kötözési láz fogta el őket, hogy úton útfélen ezt csinálták. Ezzel is úgy vagyunk, mint a csomókkal. *Nemcsak azért kötözünk, mert hasznos, de mert pompás szórakoztató kézügyesítés is.*

A zsebkendővel való kötözésre legközelebb tanítlak meg. *Tóth Sanyi bá.*

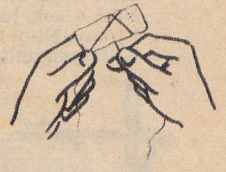
A pólyát átvetjük a sebesült ujjon, vége kicsit visszahajlik.

Többszöri körülcsváras után a túlnyúló részt a seb felé behajtjuk.

Duplán folytatjuk a pólyázást végig.

Hosszában végig fektetjük a fonalat, aztán az ujj hegye felől rátekerjük a pólyára.

Egyszerű kettős hurokkal összekötjük a fonál két végét.

Ha a seb nem az ujj hegyén, de oldalán van, a duplán feltekert pólya nem nyúlik túl ujjon.

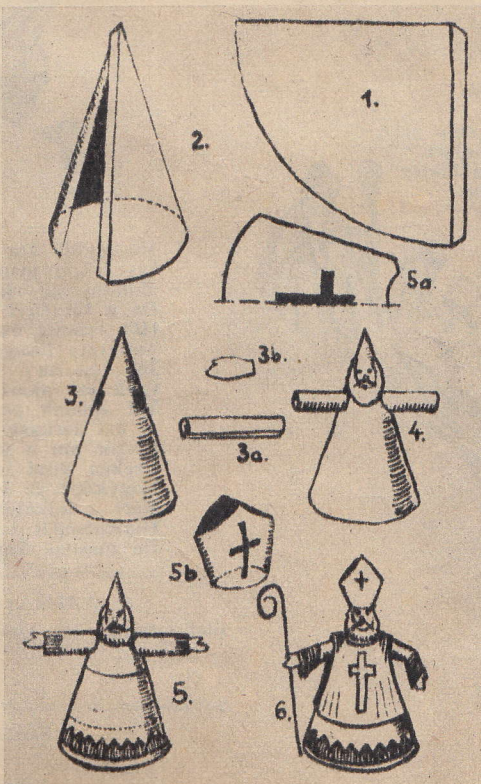
KÉSZÍTSÜNK MIKULÁST

Mikor a Mikulás bácsit várjuk, kitesszük a cipőnköt az ablakba. Még én is kiteszem, pedig már kenyerem javát megettem. De kitesztítom szép fényesre, kiteszem, hátha találkozik benne valamit. Nem szoktam csalatkozni, mindig van benne...

De idén elhatároztam, hogy magam csinálta Mikulást is teszek a cipő mellé az ablakomba. Talán Mikulás bácsi megtölti mindenféle jóval, vagy talán elviszi és beteszi egy olyan kis farkaskölyök ablakába, aki ennek nagyon megőrül.

Lerajzolom, hogy csinálom: Veszek kemény papírost és kivágom belőle az első figurát. Összeragasztom. (2). Sodrok neki kart és kivágom a kezét. (3). Na, most kivágom a kúp oldalát, beledugom a karját, felragasztom a kezét és kőcből vagy vattából a szakálát. Most elő a ceruzát, arcot rajzolok neki, a ruhája alját és az ujjavégét kicifrázom. Megesinálom színes kreppapíroshoz a ruháját. Arany keresztet festek rá és ráhúzom a Mikulásra. Azután keményebb papíroshoz elkészítem a süveget. Drótból pástorbót adok a kezébe és kész a Mikulás. Ha szépen elkészítjük, még a jóságos Miklós püspökök is kedve telnek benne. Annak a jóságos püspök bácsinak, akinek jószívűsége emlékére üdvöztetnek meg minket mindenféle jóval a jó Lelkek Miklós nap reggelén.

Szahi.

Névtelen előfizető

Előfizetők leveleiből...

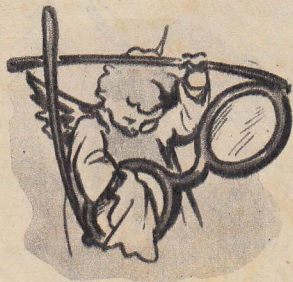
... A „Magyar Cserkész” legújabb számaim kézhez kaptam. Nagy örömmel fogadtam a „Magyar Cserkészt” jó barátomnak, hiszen 5 éve nem láttam aranyos betűt magas előfizetése miatt. Hál' Isten beteljesedett a rég-várt álmunk: az előfizetés leszállítása. A lap, mint hű vezetőm, tanít, szórakoztat... (K. J., Egervölgy.)

... Az első betűtől az utolsóig mindig elolvastam — a nekem legkedvesebb — lapot. Nagyon sokan vannak nálam tehetősebbek s mégsem fizetnek elő. Én úgy hiszem, ez azért van, mert nincs bennük elég szeretet a mozgalom iránt s így nem találják meg e lapban rejlő kincseket. (Z. P., Veszprém.)

... Most felkerültem Budapestre s nem tudok közvetlen érintkezést fenntartani a régi fiúkkal. Ezért is olvasom a M. Cs.-t, hogy újra közöttük érezzem magam. (S. J., Budapest.)

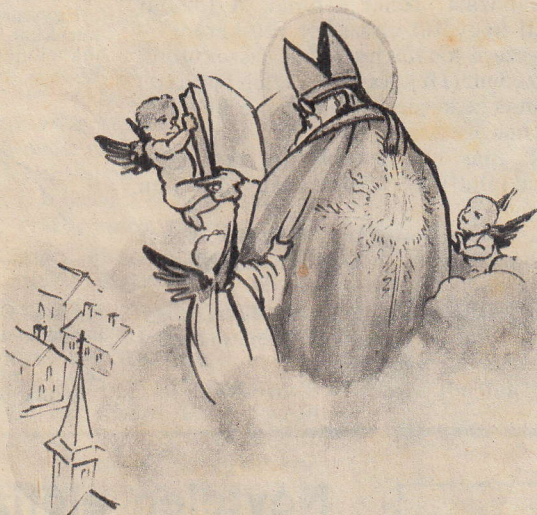
Nagykópé és Rosszcsont nem tudott kifogni a Mikuláson

Ilyenkor az égben rengeteg a munka.
Itt van a Mikulás, s más sok ünnep sorba.
Jó Miklós atyának rengeteg a gondja:
Szétosztásra vár az ég sok ajándéka.
Most is ép a szemén nagy okularé van,
Nézi a sok jó és rossz gyerek merre van.
Ej-ha! Ni-ni! Lám-lám! — Csodálkozik nagyon —?
Krampampuli utca egész

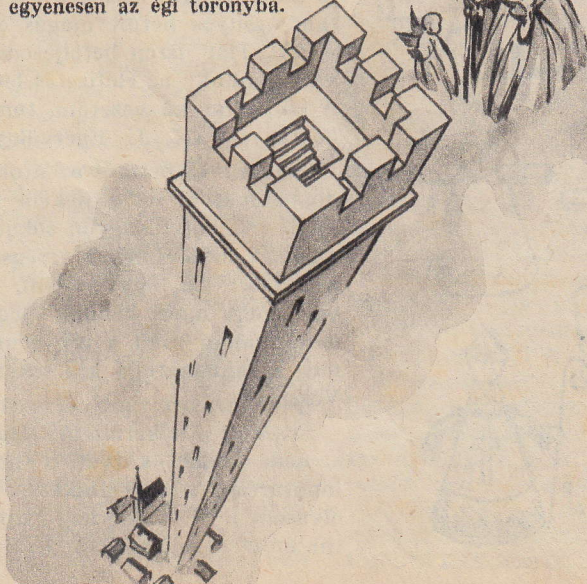

közül vagyok.
Nagykópé és Rosszcsont két im-
posztor gyerek.
Mít csinálhat mostan? Nézzük csak
gyorsan meg!
Ejnye-nó! Ejnye-nó! Talán biz-
tévedek?
Vagy talán elnéztem az égi tér-
képet?
Mint kicsi báránycák, oly jó e két
gyerek.
Nagykópé és Rosszcsont ily' jó
nem is lehet.
De amint a földet mégjobban meg-
nézte
— Nagy okuláróját angyal meg-
törölte —

Látta ám, hogy bizony csöppet sem tévedett,
Erre aztán nagyot — jóízűt — nevetett.
Jó Miklós atyánkon akartok kifogni?
Hogy miért vagytok jók, tudja azt mindenki.
(Huncutságot bizony sokat elkövettek,
De rossz-gonoszságot sohasem tettek.

Igy szól Miklós püspök égi aranykönyve
Hova mindent írnak: töviről-hegyire).
Hát a baj itt nem nagy, de a lecke nem árt:
Két farkaskölykünkön kifogok én mindjárt.
Ariel — kisangyal — szállj le most a földre!
Hozzd a két kis vitézt ide ni, előmbe.
Ariel nem volt rest, elisietett nyomba',
Fel egyenesen az égi toronyba.

Ennek a toronynak a feneke lyukas,
Itt szállt le a földre a kis égi utas.
Toronytetefében van egy gummikötél.
Melyre ha akaszkoysz: kinyúllk, s földig ér.
Lenn a ház udvarán áll a nagy almafa.
Szár az ágán Rosszcsont Kópét hintáztatta.
Ariel kajánul csak mosolygott rajta,
Az égi kötelet ide akasztotta.

Mivel a kötelet semmi
sem tartotta,
A két rémült farkast
magával rántotta!
Hó apó nevetve nézte
az esetet,
Odahajtott gyorsan egy
báránfyelleget.
Két farkaskölykünk így
jó puhára esett,
Iljedtségen kívül kutya
bajuk se lett.
Miklós püspök erre rö-
g-tön oltan termett.
Tettetett haragján resz-
ket a két gyermek.
Hát ti nektek mi kell?!
Minek háborgattok?!
Nem elég, hogy silány
levelet írtatok!!

Csupa packa az és csupa ákombákom,
Ha rosszat álmodom, mindig csak azt látom!!
— Jaj Mikulás bácsi! Nem kell nekünk semmi.
Mi csak egyet kérünk: engedj haza menni!
Megtanuljuk rendre ezután a leckéink.
Megtesszük majd mindig, ami tőlünk telik:
Nem frunk packás leveleket sohasem.
Nagy Bandarlogokkal össze ne tévesszen.

Megenyhül ám erre jó Mikulás püspök:
Igy bögni nem szoktak ám a farkaskölykök!!
Mondhattok akármit, huncutok vagytok ti.
De a törvényt — tudom — meg egyik se szegi.
Hát mindig őszinték legyetek jövőre
Tettetett jóssággal nem vezettek félre!
Jól van na! Ne reszkess! Már haza mehettek!
Csak ezt akartam most megmondani nektek.
Tél apónak persze tetszik ám az eset.
A két farkaskölykön jó nagyokat nevet.
Leszór ám a földre kővér hópihéket,
Ezeken viszi le a két kis vendéget.
Nagykópé és Rosszcsont oly boldogok lettek,
Mert a falkájukra szégyent nem szereztek.
Huncutságot ez'tán is csak elkövettek,
De másnak kárt vele sohasem tettek.

Balu

A Magyar Cserkészszövetség Hivatalos Lapja.

Előfizetési ára egy évre 2 pengő, amely egyszerre küldendő be. Egyes
szám ára 20 fillér.

Csekkszám: 31.428.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, V, Nagy Sándor u. 6. Cserkészház

Szerkesztésért és kiadásért felelős:
KOSCH BÉLA dr.

Kiadja a Magyar Cserkészszövetség.

ÜZEN A MAGYAR CSERKÉSZ

Miklós József, Somogybányatelep. Szabó József „Repülőgép modell” című könyve a Cserkészbotban beszerezhető. Ára 2,80 P. 25., Budapest. Beküldött verseid között még nincs olyan, amit leközzölhetnénk, de küldj többet, biztosan lesz rövidesen közölhető is. **Ij. B. J., Szeged.** Küld be a leírást. Remélem, hogy közölhetjük. — **Aranylevél.** Vers szép. Sok üdvözet. — **Szende György, 598. cs. sajtóreferense, Szeged.** A cikk megérkezett. Szép gondolatokat tartalmaz, de terjedelme miatt csak a rövidebbre fog sor kerülni. — **Ij. Halász Miklós, 171. örsvezető. Pallag via Debrecen.** A szép cikket megkaptam, igyekszünk minél előbb leközzölni. **Szerelem.** Verseid gyöngék. Mások okulására egy strófát közlünk:

Szerelem, ez az...
Amit szívemből megvetelek.
Mert kiderült, hogy én is:
Reménytelenül szeretek.

Sch. Gy., Nagytétény. „Első nagytáboromról” c. cikked még, sajnos, messze van a nyomdától s hogy közelebb juthass hozzá, azt tanácsolnám a „Magyar Cserkész”, hogy egyelőre olvass sokat. Jó magyar írók műveiből. (Gárdonyi, Jókai, Mikszáth, Tömörkényi stb.) Mert az írástudományra születni kell ugyan, de nagyon sokat tanulni is hozzá, hogy jó legyen, ami kifut a tollad alól.

A KIADÓ ÜZENETEI

Kovács Mihály, Békéscsaba. A rejtvényeket megkaptuk, örülünk, hogy ezután a „Magyar Cserkész”-t fogod járni. Köszönjük az üdvözlőlevelet! — **Erdel Zoltán.** Elegendő egy rejtvény megfejtése is. Nem baj, hogy október 22-én küldted be a rejtvényt. Még vagy elégedve a válasszal? — **Ij. Boros János, Makó.** Szelvényeid rendben bejtek. A morzebillentyűkre küldött pénzedet már külön elintéztük. — **Kovács István, Budapest, Opanszky Pál, Békéscsaba, Merényi György, Csongrád.** A rejtvényt nem kell a lapból kivágni, csak a szelvényt, ami a lap szélén van. De azt föltétlenül be kell küldeni, mert enélkül érvénytelen a megfejtés. — **Hradil Miklós, Miskolc, Kelemen Béla, Gyöngyös, Halász Béla, Kiskunmajsa, Schweller Antal, Mohács, Tóth Antal, Hódmezővásárhely, Bánszky Ferenc, Pilis, Genzler József, Sasfalom, Gulyás Mihály, Újpest.** Rejtvényeidet rendben vannak. — **Kiss Ernő, Karcag, Berthold Géza, Szombathely, Farkas Imre, Szombathely, Szabó Sándor, Bottonya, Ador László, Kiskunhalas, Onódi Mihály, Debrecen.** A rejtvény-megfejtéseket lehet egyszerre is beküldeni, csak december 5-éig érkezzenek be. — **Szabó Kálmán, Pécs.** Ünnepelesen fölveztünk a megfejtők közé. Rendben? — **Gyurkó Pál, Jászapáti, Hradil Miklós, Miskolc, Csobány Géza, Miskolc, Németh Jenő, Csirósfőttes.** Pályázatokat rendben van. Elfogadtuk.

— **Farkas György, Miskolc.** Helyesen tetted, hogy egyszerre küldted be a két rejtvényt. Takarékoskodjunk ott, ahol lehet. Örülök, hogy a lap tetszik, ajánld barátainak is. — **Farkas István, Budapest.** A megfejtők névsorát nem közöljük. Mit gondolsz, 7000 név hány oldalt tenne ki a lapban? Azt hiszem, külön számot kellene nyomtatnunk. — **Gunicz János, Bácsalmás.** Mielőbb teljes javulást kívánunk. Reméljük, hogy a „Magyar Cserkész”-nek sikerült elüzni az ágyban töltött nehéz órák unalmát. Rejtvényed idejében érkezett. — **Fábián István, Esztergom.** A pályázaton még résztvehetsz. Olvasd el

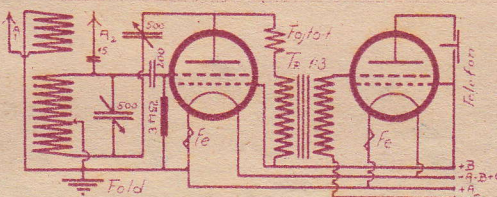
figyelmesen a föltételeket. — **Sziráki András, Valkó.** Rejtvényedet elfogadtuk. Gyakorold minél többet az írást és akkor nem fogsz helyesírási hibát csinálni.

Bartha L. Technikai akadályok miatt nem bírjuk a megfejtők neveit leközzölni. Számítsd ki, hogy hány oldalt tenne ki 7000 név. — **Kovács Mihály, Budapest.** ... munkanélkül vagyok, de a Magyar Cserkészre előfizetek” írod. Tudjuk, hogy a cserkészletért sokszor kell áldozatot hozni s Te most ebből vizsgáztál. Jeles.

ÜZEN A RÁDIÓROVAT

Mindenkihez. A Magyar Rövidhullámú Amatőrök Országos Egyesülete (M. R. A. O. E.) rádiótanfolyamot tart kezdők és haladók részére — rövidhullámon (3700 kc-on, = 80.08 m.) minden kedden és csütörtökön 15:15—16:00 óráig. (A tanfolyamot a HAF 4A tartja.) Jó alkalom a morse tanulásához és gyakorlásához. Cserkésznek rajta!

Többeknek. A M. Cs. fill. 4. számában közölt rádió ügynevezett Hartley-kapcsolás (már t. i. az első cső, a második hangfrekvenciás erősítő). Ime a kapcsolása.

Budapest vételénél a ráctekekes menetszáma 35 mm-es bakelitcsővön (500 cm. forgókondenzátor esetében) 60 menet (0,35 Ø kétszer selyemmel szigetelt huzal). Ha pl. a 80 m-es, most meginduló morsetanfolyamot óhajtod venni, akkor 30 mm. Ø bakelit hengeren (vagy kiégett cső alján) 0,3 mm. Ø huzalból 35 menet. Ebben az esetben a hangoló kondenzátorral sorba kell kapcsolni egy jó minőségű 100—150 cm-es tömbkondenzátort. Megcsapolás az előbbi esetben a harmadánál, rövid hullámnál a felénél legyen.

Bartha János, Kiskunhalas. A rádió elméletével úgy foglalkozik a E. Bisberg „Most már értem a rádiót” című könyv, hogy bárki abból az elektromosság és a rádió elméletét könnyen megérti. (Természetesen akkor, ha nagyon figyelmesen és többször is elolvassa. Ára 1.— pengő) **Molnár János:** A rádió telefon elméleti és gyakorlati ismertetése című könyv (leszállított ára P 1,50), amellel, hogy még 1930-ban jelent meg, nekünk teljesen megfelelő. Az elméleti rész teljesen jó ma is, csupán néhány alkatrészt ma már más alakban gyártanak.

Kiss János, 550. Baross, Szeged. Először még a vevővel kellene foglalkoznunk, azonban kevés a helyünk hozzá. Egyszerű adó leírása több helyütt megjelent: legutóbb az

„Antenna” 43. és 44. számában. Adót csak az építhet és tarthat üzemben, aki az M. R. A. O. E.-nek rendes tagja.

B. A. Bala, A. „Bugó” leírása a filléres M. Cs. 3. számában jött.

Maeska Ignác, Keeskenet, Batthyány-út 35. A cserkészrádió után is meg kell fizetni a havi 2,40 P-t? Természetesen. A szokás az, hogy mindenki csak egy rádió után fizet díjat, azonban egyidőben csak egy lehet üzemben. Ha tehát van otthon rádiótok, akkor a magadéért, pl. a rövidhullámúért nem kell külön fizetni. Érdeklőd meg az ottani pósthivatálnál, mi az álláspontjuk s ird meg nekünk is, ha ettől eltér.

598. eses. Mókus-örse, Szeged. Nektek van a legjobb dolgok: két rádió-örs van egy csapatban. Olyan egészséges verseny (munka) indulhat meg, hogy jobban tudtok majd venni, mint valami vén marconista.

Kovács Miklós, Eger, 213. A morzebillentyű ára 1,50 P + 16 fillér portó. Ócska csengőt valószínűleg te is könnyen tudsz szerezni, abból készíts bugót magadnak. Zselblampaelem (van 1½ voltos vastag botelem is!) teljesen megfelel s mindenütt kapható. A te általad kéredezett elem ára 3—15 P-ig terjed!

988. sz. „Zolyomi Dávid eses. Dombrád. 1. A kétrácsos cső nem tud olyan-erős hangot adni, hogy annak hangja hangszórón jól hallható legyen. Egyrácsos (hangszóró) csövet kell használni, az majd ordít. Ugyis meg lehet oldani a kérdést, ha van hangszórós rendes készülék, amely rendelkezésre áll, hogy a kis bugónak a hangját illetve az áramát ráeresszjük az audioncső rácsára, oda, ahová a hangmeződoboz (gramofon pick-up) vezetékét szokás kapcsolni. 2. A morse versenyt rádió óhajtjuk megtartani, hogy mindenki hozzá-férhessen. Természetesen csak akkor, amikor már eredményt remélhetünk (kb. februárius elején).

Kereszti Gyula, Kiskvárd, (287. eses.) Címedet továbbítottam Haf 3d-nek. Mit szeretnél tőle?

STEMPLI MUKI PÓSTÁJA

Ny. L., Szeghalom. Azt írod, hogy neked nem lehet olyan jó és szép bélyeggyűjteményt előállítani, mint a gazdagabb flük-nak. Hát bizony ebben nincs igazad, ha cserkészakarattal és cserkészleleményességgel fogsz hozzá, akkor szebb gyűjteményre tehetsz szert, mint akárki más. Kísérd figyelemmel a Magyar Cserkészt, abból rövidesen megtudod a módját, hogyan kell pénz nélkül bélyeget gyűjteni. Vegyél részt a karácsonyi pályázatunkon s ha ügyes vagy, díjat nyerhetsz, ami ugyancsak elősegíti a gyűjtést. — **K. L., Budapest.** Azt kérde, melyik a legértékesebb bélyeg? Nem könnyű erre válaszolni. Nekem például az a három bélyeg a legértékesebb, amely 30 év előtt bélyeggyűjteményem első darabja volt. A kereskedelemben is nagyon változik a drága bélyegek ára, aszerint, hogy hányan akarják azt megvásárolni.

József. Kérlek, máskor ird meg teljes címedet. Használj forgatható bélyeguiságok a következők: „Philateliai Kurír”, Budapest, 62. Postafiók 152. Egy évre 7 P. „Die Postmarke”, Wien, Wallnerstrasse 6/a. Egy évre 12 P. „Donaupost”, Bratislava, I. Káptalan u. 13. Előfizetése egy évre 18 eskorona.

J. A. cs. t., Szeged. Nagyon örültem annak a hírnék, hogy Szegeden a cserkészek között a bélyeggyűjtés már olyan szépen haladt és már rendszeres csere-összejöveteleket szoktatok tartani. Nagyon köszönöm a készséget, mellyel munkádat a rovat számára felajánlottad. A rovatnak van már vezetője, aki a bélyeggyűjtés terén régi szakember és éppolyan ügyt cserkész is. Nagyon kérlek azonban, hogy ismertesd a „Magyar Cserkész” számára és a többiek okulására a Szegeden folyó bélyeggyűjtési jó munkát.

A cserkészlérlak lapja a

FIATAL MAGYARSÁG

évi P 2,40

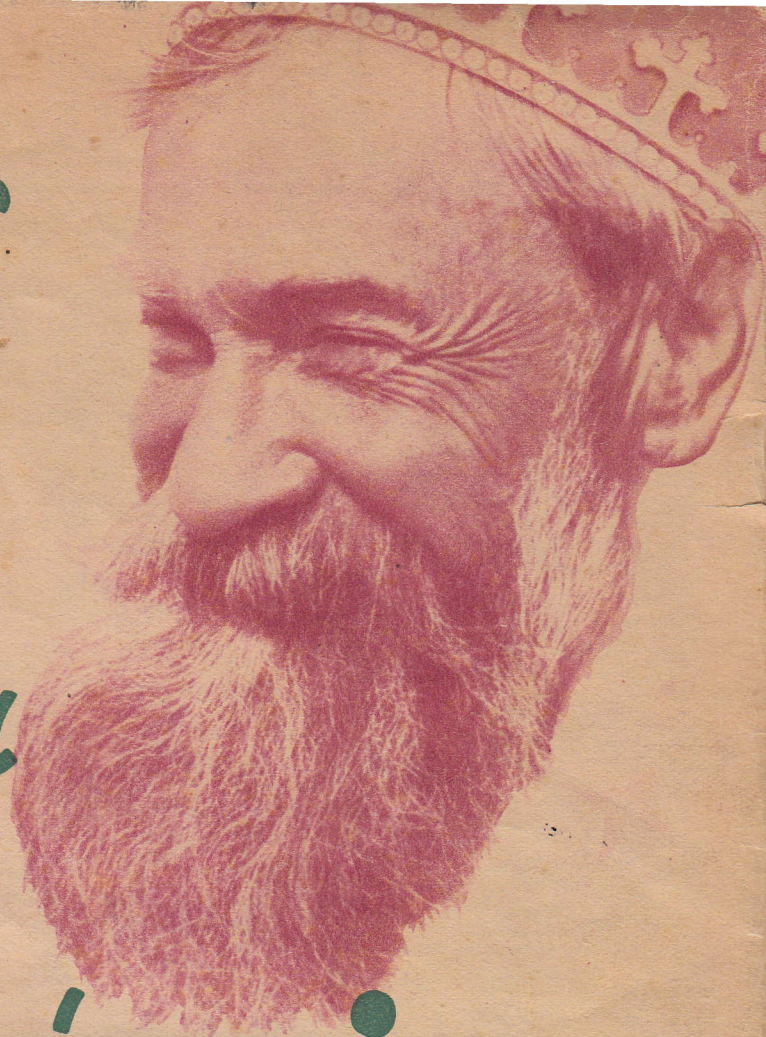
VEZETŐK LAPJA

évi P 4.—

Parancsnokok, tisztek, nem nélkülözhetitek!

Tolnai-nyomda mélynyomása, Budapest

Mikulás bácsi és a Karácsonyi angyalka

tanácsai:

1. Rendelj a Cserkészboltból most, ne a kapkodás utolsó pillanatában.
2. Jöjj a Cserkészboltba délelőtt, mikor kevesebben vannak.
3. Vidékiek különösen rendeljenek most a Cserkészboltból és pedig egy postatakarékpénztári csekklap hátán, mert úgy a legolcsóbb. A Cserkészbolt csekkszámlasszáma 34.383. Keresd ki az árut a most megjelent nagy képes árjegyzékből s pontosan másold ki, amit rendelni akarsz! Ha sikészetet rendelsz, úgy számíts hozzá még csomagolási költség címén 40 fillért.
4. Ne feledkezz meg arról, hogy takarékbélyegbeváltás a Cserkészboltban csak december hó 1. és 15. között van.
5. Öcsinek, bátyónak, szomszéd gyerekeknek mutasd meg a Cserkészbolt nagy képes árjegyzékét, segíts nekik választani és mondd el nekik is a mi tanácsainkat.
6. Utoljára pedig azt tanácsoljuk, hogy ügyelj az alanti címre, mert jó cserkész a saját boltjában vásárol!

CSERKÉSZBOLT

CSAK A CSERKÉSZHÁZBAN

BUDAPEST V., NAGY SÁNDOR U. 6

VILMOS CSÁSZÁR ÚTON ÚJ MEGÁLLÓ! TELEFÓN *112—34, *187—64. POSTATAKARÉKSZÁMLA : 34.383